

Boxholms Orienteringsklubb

1934

75 år

2009

EN SKRIFT OM EN JUBILAR

Ett bildkollage med BOK:are

Fyra av klubbens stiftare, fotograferade utanför Bruksmuseet 1999 då klubben fyllde 65. Fr.v: Henry Lindgren, Karl-Erik Wennerqvist, Sune Lindgren och Sven Nordquist.

Slutet av 1960-talet. Bakre raden: Arne Molin, Karl-Erik Alfredsson, Håkan Larsson, Lena Nykvist, Sune Lindgren, Berndt Tengvall, Leif Larsson och Håkan Tengvall. Främre raden: Anders Molin, Lena Molin, Marianne Molin, Viola Tengvall, Roland Tenavall. Jan Lindaren och Per-Åke Tenavall.

Birger Précenth och Berndt Tengvall.

Dag-KM mästare 1976. Arne Molin, Roland Tengvall, Karin Gustafsson och Håkan Gustafsson. Framför: Eva-Lott Carlsson, Ulf Carlsson, Lennart Gustafsson och Anders Molin.

BOK-ungdomar, troligen tidigt 1980-tal. Bakom: Hans Nordquist, Peter Sandberg, Claes Larsson. Framför: Peter Alfredsson, Lena Molin och Maria Blomqvist.

BOK-ungdomar, 50-talet. Carl-Axel Wågman längst till vänster. Därefter Berndt Wågman, Anders Wågman, Anders Wågman, Ingvar Ahlsén, Björn Wilhelmsson, Pierre Lindberg, Arne Andersson.

"Abba" uppträder vid BOK:s midsommarfest 1977. Johan Karlsson, Lena Molin, Annika Carlsson och Marcus Berminge.

Före start vid DM-budkavlen, troligen 1974. Kenth Edin, Leif Carlsson och Göran Pettersson.

Några ord på vägen till startpunkten

Jubileumsåret går mot sitt slut och slut är, äntligen, också skiv- och redigeringsmötet bakom vår jubileumsskrift. Vi hoppas det ska kännas som att väntan inte varit förgäves.

Vi hoppas att skriften både ska ge läsoplevelser och fungera som uppslagsverk på vägen mot de hundra åren.

Den som läser denna skrift från pärm till pärm kommer garanterat att få förståelse för den vedertagna sanningen att det finns orienteringskultur i Boxholm.

Allt av en klubbs historia går inte att rymma ens i en förhållandevis omfångsrik skrift som denna. Någon fullständighet gör den inte anspråk på, däremot har det varit vår målsättning att spegla alla tidsepoker av vår klubbs historia, att inte fuska bort någon.

Sten Nordquist har satt sig vid sin dator och fått orden att flöda om de första 25 åren. Sten har, glädjande nog, valt att inte berätta om det som händer i klubben isolerat från tidsandan och samhället i övrigt. Det luktar beredskapstid, gengasbilar och ransoneringskort om hans skildring och nästan allt är självupplevt. Det är en oskattbar förmån vi har att få vår tidiga historia berättad av en som själv var med. Sten Nordquist sprang sin första tävling som tioåring, året efter klubbildningen.

En av oss, Karl-Johan, har skrivit om de resterande 50 åren och har inte haft så mycket gratis, eftersom han inte är uppvuxen i klubben. Desto större är hans tacksamhet mot de som gett honom rika källor att ösa ur. Karl-Erik Wennerqvist och Sixten Nykvist är två personer i det förgångna som var fantastiska på att dokumentera och bevara, allt från personliga noteringar om händelser i klubben till tidningsklipp.

Den andre av oss, Klas, har sammanställt och redigerat jubileumsskriften. Han är tacksam för alla som bidragit med bilder. Det urval av gamla bilder som finns med i denna skrift är ett intet mot vad som ligger och skvalpar på vår hemsida. Där finns i skrivande stund 1700 bilder inlagda (klicka på jubileumslänken så hittar du dem).

En ambition med jubileumsskriften har varit att den inte ska upplevas som knastertorr. Vi hoppas att det anslaget genomsyrar skriften. Mats Lönngrens "spridda värstingminnen" gör det definitivt.

Tack Sten, Mats, Håkan Gustafsson och Lennart Johansson för era bidrag. Tack också Gunnar Palmqvist för hjälpen med KM-statistiken.

Ett udda inslag är Sverker Tiréns berättelse om hängselmannen, ursprungligen införd som en kåserande artikel i tidningen Skogssport, hösten 1990. Hängselmannen är Bengt Carlsson. Artikeln kan också ses som en hyllning i största allmänhet till de många kartsäkra orienterare som vi har och har haft i Boxholms OK. Fast vi har bara en hängselman. Det är Bengt.

Boxholm i november 2009

På jubileumskommitténs uppdrag

Klas Johansson

Karl-Johan Norén

Omslagsbilden

Överst till vänster: Jan Lindgren, strax innan starten vid 10-mila 1974 (placering 6 året innan). **Överst i mitten:** Vacker kontrollpunkt på berget strax öster om Linneberg / Smedstorp. **Överst till höger:** Lena Molin i slutet på 1980-talet. **Mittenraden till vänster:** Sanna Fasth stämplar vid Ekorren Cup (Linköpings OK) 2008. **Mittenraden till höger:** Segrarlaget vid DM-kavlen 1975: Anders Montelius, Göran Carlsson, Per-Åke Tengvall och Håkan Gustafsson. **Den understa bilden:** Från OK-stugans veranda. Från vänster: Thore Forsberg, Henry Lindgren, Ingegerd Andersson (senare Mårtensson) och Sune Lindgren.

De första 25 åren

Sten Nordquist berättar om tiden 1934-1959 och om egna dramatiska lopp på DM och SM

- Fällhagsgrabbar startade klubben
- Ingegerd tog första SM-medaljen
- Brev till SOFT gav upprättelse
- Sparsamt med tävlande i krigstid

Den långa och djupa krisen och arbetslösheten som varit rådande under 1920-talet och in på halva 1930-talet gick mot sitt slut. En tid då de sämst ställda familjerna hade besök av nöden och där även svältspöket stod i farstun. Själv började jag i skolan 1932 och minns mycket väl hur mina kamrater, inklusive jag själv, såg ut och hur vi var klädda. Nästan alla pojkar hade lappade och lagade byxor och skor och stoppade tröjarmar. Flickornas kjolar såg lite bättre ut vill jag minnas, men kristidens materiella knapphet satte sina tydliga avtryck, bland annat som här, i våra kläder.

Boxholms AB, ortens dominerande företag, drabbades hårt och speciellt då järnindustrin. Skogen och träindustrin var de grenar som ensamma var vinstgivande under krisåren 1920-34. Genom extrauttag ur skogarna, försäljning av 60 gårdar och torp utgörande en areal av cirka 2700 ha, bidrog detta starkt till företagets överlevnad.

Föregicks av IK Viljan

Under åren 1931-32 fanns en lokalt verkande liten förening startad av ett gäng grabbar i Fällhagen. Den hette IK Viljan, men som vid årsmötet 1932 bytte namn till IF Kamraterna.

Styrelsen bestod av Sven Nordquist, ordförande 16 år, Karl-Erik Wennerkvist, sekreterare 18 år och Sune Lindgren, kassör 17 år. Medlemsantalet ökade markant under 1932 och nu krävdes även att fotboll skulle ingå i verksamheten, vilken därtills bestått av friidrott och bandy.

Styrelsen pressades att inköpa viss fotbollsutrustning, men fann att en fortsättning i den stilen skulle vara omöjlig under de knappa ekonomiska förhållanden som

rådade. Oenighet uppstod och föreningen självsonade under hösten 1932, dock utan att vara i obestånd hela 24 öre fanns i kassan.

Under år 1933 tränade och tävlade pojkarna från det tidigare Viljänganget för Boxholms Idrottsförening i flera friidrottsgrenar, men föreningens ledning riktade uppmärksamhet nästan uteslutande åt fotbollen, tyckte pojkarna. Deras önskan om att åter kunna stå på egna ben, i en egen förening, var orubbad.

Bryggaren Alm blev mentor

Vid den här tiden hade den nya orienteringssporten nått våra bygder. Och i såväl Mjölby som Ekeby hade man även arrangerat tävlingar. Kontakter till Mjölby fanns genom Sven Nordquist som var medlem i SGU idrottsförening och tävlade där som ung gångare. I den föreningen fanns även den verkliga eldsjelen för orientering, Harald Alm, dessutom en ledarprofil av format, Harry Magnusson, som satt i Östergötlands Idrottsförbunds styrelse sedan 1929.

Harry Magnusson försäkrade Sven sitt fulla stöd vid bildandet av en orienteringsklubb i Boxholm. "Ni har hela rätten på er sida", hade han sagt. Man kan på goda grunder också påstå att Harald Alm var mycket betydelsefull som idégivare och vägvisare vid starten för orienteringssporten i Boxholm. Han var delägare i ett bryggeri i Mjölby och tillika distributör och försäljare av företagets varor. Han kom till Boxholm en gång per vecka och kunde, förutom att hjälpa boxholmarna släcka sin törst, även fungera som mentor åt de orienteringsnyfikna Fällhagsgrabbarna.

Första tävlingen

Den 15 oktober 1933 deltog sex boxholmare på sin första orienteringstävling i Ekebyskogarna och

det var kamrater från Ekeby som var inbjudare. 14 löpare kom i mål, åtta från Ekeby och sex från Boxholm. Bäste boxholmare blev Sune Lindgren som kom på fjärde plats slagen med tio minuter av segraren Nils Karlsson.

Jag erinrar mig här en liten tidstypisk episod jag hört berättats från de första årens tävlingar tillsammans med Ekeby och Mjölby. Man samlades vid Ekeby kyrka där en representant från dagens värd, Ekeby, hälsade välkommen. Han bad deltagarna markera var förberedande starten var på sina kartor, vilken var belägen cirka fyra kilometer bort. Vid den här tiden var privata personbilar glest förekommande. Dock färdades såväl Ekebys som Mjölbys deltagare i varsina två bilar, medan de tio boxholmarna åkte cykel. Då yttrades de nu nästan klassiska orden av den välkomsthälsande mannen:

Boxholmarna med sina cyklar torde snarast sitta upp, så att vi som färdas i automobiler inte ska behöva vänta alltför länge på att få starta!

Tjuvstartade med KM

Det stundade ljusare tider, världsekonomin inklusive den svenska började märkbart förbättras, arbetslösheten sjönk och lönerna kunde äntligen höjas från en pressat låg nivå. I denna hoppets gryende tid bildades Boxholms Orienteringsklubb en söndagseftermiddag på Wedins konditori i Boxholm den 15 april 1934. Men redan på förmiddagen samma dag "tjuvstartade" man genom att hålla den på eftermiddagen bildade klubbens första klubbmästerskap. Sune Lindgren blev den förste mästaren.

Till klubbens första styrelse valdes Sven Nordquist, ordförande, Karl-Erik Wennerkvist, sekreterare, och Sune Lindgren, kassör. Klubben hade elva medlemmar vid detta tillfälle.

Alternativ till egen klubb

Detta första möte var att betrakta som konstituerande till sin karaktär. Bland annat bordlades frågan om klubbens namn. Vidare fanns ett par andra alternativa förslag, att uppgå som en egen sektion inom BIF, eller

Mjölby SGU:s stafett den 5 maj 1935. Henry Lindgren och Thore Forsberg. Målet var vid Somvik

att ingå i Boxholms Cykelklubb.

Detta med BIF försvann alltmer som alternativ eftersom orienterarna utsattes för storebrorsfasoner därifrån, vilket skildras i särskild artikel.

Vid årsmötet den 20 april 1935 beslöts enhälligt att klubbens namn skulle vara Boxholms Orienteringsklubb, varvid denna tidigare bordlagda fråga nu var löst. Även i fråga angående ansökan om medlemskap till Riksidrottsförbundet rådde nu enighet. Som medlem i förbundet kunde BOK äntligen känna sig som en suverän förening stående på egna ben.

50 år gammal karta

En livlig aktivitet rådde på hemmaplan. Det arrangerades såväl träningstävlingar som skogspromenader. Stämningen var god och debatten livlig om kompassens användning och kartans olika mysterier. En karta som kallades för "Generalstabskartan" och som var framställd i skala 1:100 000, någon annan fanns inte att tillgå. Man var långt ifrån alltid överens med den kartan, vilken hade 50 år på nacken vid den här tiden och med reviderade allmänna vägar från 1920-talet. Detta är ju det stora dilemma med en gammal karta. Enda sättet att någorlunda komma tillrätta med kartproblemet var studier och träning.

Tävlingsverksamheten vidgades till klubbmatcher mot Mjölby och Ekeby och även till distriktstävlingar. De första framgångarna på distriktsnivå kan noteras från år 1935. Brödratrion Nils, Sune och Henry Lindgren segrade i lagtävlingen, klass B nybörjare, vid SGU Mjölbys stafettorientering på våren. Och på samma förenings hösttävling segrade Henry Lindgren i juniorklassen.

Höll i brorsans livrem

Själv debuterade jag tio år gammal som orienterare samma år genom att hänga med min tio år äldre bror Sven, som sista biten drog med mig i sin livrem. Han hade intresserat mig för sporten, som hos mig tände en gnista som kom att brinna länge.

Sten Nordquist på Svartåvallen.

Sträckan vi sprang var 6,2 km och vi placerade oss på fjärde plats av tolv startande, enligt den förträfflige Karl-Eriks statistik.

Från Olympiåret 1936 kan noteras att klubben anslöt sig till Svenska Skidförbundet och höll sitt första KM på skidor 16 km. Segrade gjorde Sven Nordquist. Det hölls campingläger i Blåvik under en sommarhelg. Karl-Erik Wennerqvist och Sune Lindgren deltog i banläggarkurs i Norrköping och Thore Forsberg segrade i juniorklassen vid Östgötaorienteringen.

Året därpå hade sportstugan vid Vikalyckan och foten av Gubbaberget börjat byggas. Förgrundsfigur för den verksamheten var Nils Lindgren och Åke Kling med flera medhjälpare. Ett fantastiskt arbete utfördes på en svårbesegrad mark.

Start i Strålsnäs, mål i Karsbo

Klubbens första arrangemang utanför den egna sfären utfördes med tack och lovord för en lyckad tävling. Det gällde en triangelmatch mellan SGU Mjölby, Motala AIF och IFK Linköping med start i Strålsnäs och mål i Karsbo. Föreningens första nattorientering hölls med Bruno Wennerqvist som vinnare och samma höst var det även dags för det första "vinterblotet", som fortfarande arrangeras årligen.

År 1937 kunde knappast ha slutat på

ett mera givande sätt för oss orienterare än det gjorde. För till oss kom på senhösten från Stockholm redaktören Gösta Wijkman. I samma person fanns: instruktören, propagandören, komikern och en gudabenådad talare. Detta borgade för ett lyckat besök. Han kom tillbaka till Boxholm några år senare, till glädje för alla orienterare och övriga åhörare.

Klubbens första DM tecken

Svenska orienteringsförbundet, SOFT, bildas 1938, och klubbens första DM-tecken hemförs av 18-åriga Ingegerd Andersson, som också vann NAIS nationella tävling. Med dessa segrar hade den vältrimmade och välproportionerliga Ingegerd placerat sig bland den kvinnliga eliten. Där skulle hon stanna kvar åtskilliga år framöver.

De goda åren för samhällsekonomin efter den tidigare kristiden skulle abrupt avbrytas. Den största katastrofen i mänsklighetens historia stod för dörren. Andra världskriget hade inletts. Tyska trupper hade gått över gränsen till Polen den första september 1939.

Här på hemmafronten vinner Ingegerd sitt andra DM. Hon framstår alltmer som distriktets dominant på damsidan, och med sin eminenta löpförmåga tillhörde hon landets översta skikt. Hon och pojkvännen Thore Forsberg var de nog de första rationellt tränade i klubben. Thore lämnade tyvärr alltmer orienteringen för banlöpningen, där han tillhörde distriktseliten med DM-tecken på 800 och 1500 m.

OK-stugan vid sjön Sommen började att byggas 1937. På bilden ses ett gäng stug-byggare samlade vid stugans gavel.

Kriget kom närmare

Våren 1940 kom krigshandlingarna allt närmare. Finsk-ryska vinterkriget var nyss avslutat när Danmark och Norge också ockuperas av tyska trupper i början av april månad. Nu var Sverige nästan kringränt. Hur länge skulle vi klara oss? Sjöförbindelserna till och från Sverige avsnördes allt mer. Men med facit i hand vet vi att vi undslapp direkta krigshandlingar, men stördes av brist på en rad varor. Totalstopp för petroleumprodukter, stenkol, koks, sydfukter mm och stora inkal-lelser till krigsmakten satte sin prägel på vardagslivet.

I denna kristid blev tävlandet i vår sport sparsammare. Vi deltog bara på DM detta år. Ingegerd Andersson tog sitt tredje raka tecken, och på riksmästerskapet kniper hon en sjätteplats. För övrigt anordnades Riksmarschen med 400 deltagare och klubben ställde upp som orienteringsinstruktörer åt hemvärnet. Olle Nilsson vinner Östgöta-orienteringens juniorklass ett år för ung. Dåtidens juniorklass löpte från 17-19 år. Olle var bara 16, men 183 cm lång.

Mer storväxt ett plus

Vi var klasskamrater i skolan Olle och jag. Själv hade jag orienterat och tävlat i fyra år när Olle kom till vår skola från Sörmland. Jag intresserade honom för orienteringen och lärde honom grunderna. Han blev snabbt intresserad och utvecklades snabbt. Själv blev jag besviken på svaret när jag frågade varför inte jag fick starta. "Olle är så mycket större än du och liknar mer en 17-åring", löd svaret.

Den tredje krigsvintern var inledd. Skid-KM avgjordes i Folkets park. Segrare på 30 km blev Sven Törnqvist och på juniorernas första KM på 10 km segrade Sten Nordquist. En liten kul notis finner man från Karl-Eriks penna detta år. Den lyder, "Utgick ur Svenska Gångförbundet", tala om relevant uttryck! En annan aktivitet, "En snabbkurs i rationell träning", leddes av Arne Sekund.

Första SM-medaljen

På förhösten arrangerar Kisa SK jubileumstävling. Knappheten på drivmedel gör att BOK:arna tvingas välja sina hederliga cyklar som fort-skaffningsmedel. Man cyklar till Kisa på lördagen, slår upp sina tält, vilar

Bakre: Sten Nordquist, Lennart Nordqvist, Bengt Johansson, Arne Molin och Carl-Axel Wågman. Framför: Göran Malmberg och Ingvar Svensson.

och sover. Stiger upp, bryter lägret och tar sig till start, springer sina olika banor och konstaterar sina resultat. De blev mediokra över hela linjen. Kanske lördagscyklingen satte sig lite för mycket i benen? Ändå tycker jag att denna grupp gjorde en frisk satsning som stod i samklang med den bistra tid som rådde.

Bättre gick det på DM-budkavlen där Bruno Wennerqvist, Sune Lindgren och Carl-Axel Wågman tog en hedrande andraplats. Men trots kavleframgången var det ännu en gång vårt trumfess på damsidan, Ingegerd Andersson, som stod för klubbens största framgång 1942. Hon gjorde det med en förnämlig andraplats på SM, vilket avgjordes på västkusten i terrängen norr om Kungsbacka.

Wijkmans återkomst

När Gösta Wijkman, den intressante propagandamannen för vår sport, gästade oss 1937 lovade han att återkomma, och det skedde hösten 1943. Det var sagt att han hade tre kvällar på sig att förmedla allt som har med orientering att göra. Han ägde den sällsynta förmågan att kunna fånga och behålla åhörarnas intresse ett par timmar utan att allt för många börjar titta på klockan.

Han lindade in de mest teoretiska och torra avsnitten av sin framställning i praktiska exempel ofta med humoristiska inslag. Jag minns honom som nära idealet av en pedagog. Han hade naturligtvis ett knippe "sanna" historier från "Egenskillarnas" orienteringsvärld.

Saltsjön var något annat...

Här följer en av dessa historier: Det var nattorientering i Roslagens havsbad och det rådde dimma och dis. Två löpare stöter ihop på väg mot en kontroll som ligger nära själva kustlinjen, de hör tydligt sjöhävningen. Plötsligt sjunker en av löparna ned i vattnet till midjan.

- Nu tror jag vi är i saltsjön, hojtar han.
- Smaka på vattnet! ropar hans kompis.
- De ä salt, kommer svaret.

De enas om att de måste vända och gå kontrakurs, men efter en mycket kort löpning står en ladugårdsvägg i vägen...

Gösta Wijkmans propagandakvällar drog totalt 900 åhörare på tre kvällar.

Två damer gladda på SM

Denna höst kom Ingegerd Andersson på 14:e plats i SM.

Klubben firade sin tioåriga tillvaro, 1944, med fest och jubileumstävling. Holavedsmästerskapet startar, och BOK erövrar för alltid vandringspriset vid klubbmatcherna mot Tranås AIF. På årets SM gladda oss våra damer med Ingegerd Andersson på sjunde plats och Hjördis Söderberg på 17:e. Vid DM knep Sten Nordquist en andraplats i juniorklassen, segrade gjorde den tidigare boxhol-maren Olle Nilsson, nu tävlande för T1 i Linköping.

Äntligen fred!

Europa och hela världen kunde till

slut andas ut. Den stora uppbyggna-
dens tid kunde starta efter allt
dödande, lidande och förstörelse som
följer i krigets spår. Här hemma
fortsatte vi med att idrotta, som vi för
övrigt hade gjort även under kriget,
dock i reducerad grad. På vårens
Östgötaorientering vinner junioren
Karl-Olof Strömberg sin klass.
Tävlingen gick i ett miserabelt väder.
På natten före kom det en decimeter
nysnö, och tävlingen artade sig till
konsten att välja rätt bland alla
upptrampade snöstigar.

Kontroll i kartskarven

Detta år 1945, arrangerar BOK såväl
Landsbygds-DM som DM-budkavlen,
klubbens två första officiella arrang-
emang. Budkavlen blev ett debacle
för klubben. Arrangemanget i stort
fick beröm och lovord, men två av
slutsträckans kontroller fick skarp
kritik, den andra kontrollens angi-
velse var felaktigt formulerad mena-
des det. Tvetydighet uppstod. Även
tredje kontrollen förorsakade mycket
gny. Den låg olyckligt nog i kartskar-
ven mellan Hjo- och Linköpings-
bladen och var utsatt för
jämningsfel vid sammanfogning av
kartbladen. Kontrollen var dessutom
till sin karaktär allmänt skum. Box-
holmarna stöttade banläggaren Karl-
Erik Wennerqvist i debatten
tävlingdagen. Någon protest mot
tävlingen inlämnades dock aldrig.

Bastubygget står färdigt

Senaste tidens jobb med bastubygget
vid Anderstorp är nu slutfört. Ett
stort och gediget arbete har utförts
där, Åke Kling har varit ledare och
primus motor.

Resonemang med närliggande klub-
bar har mynnat ut i ett nytt arrang-
emang, "Sjuklubbsmatchen", med

**Klubbens första "stjärnor".
Ingegerd Andersson (senare gift
Mårtensson) och Sten Nordquist.**

start följande år.
Landsbygds-
mästerskapet
1947 slutade
med dubbelse-
ger för Box-
holm. Sten
Nordquist med
Bengt Johans-
son på andra
plats. Även i
treklubbsmat-
chen mellan
Wahlbecks Fa-
brikers IF,
Åtvidaberg och
Boxholm blev
det seger för
oss. Bengt Jo-
hansson segrade med Harry
Stålhandske på andra plats.

Så var det dags för Budkavle-DM
som gick i Vångaskogarna söder om
Finspång. Vi kom till start med tre
seniorlag och ett yngre oldboys-lag.
Det blev alltigenom en rafflande
tävling. Efter två sträckor låg Box-
holm 2, som var mitt lag, på andra
plats och Boxholm 3 på fjärde plats
endast 25 sekunder efter.

Kusiner blev tvillingbröder

Det var min kusin Lennart Nordqvist
som sprang i Boxholm 3. När jag
lämnade startpunkten kom han dit.
Han sa då de tre ord som han yttrade
under denna tävling: "Jag skuggar
dig".

Det flöt på bra, jag tog inga risker.
Det brakade lite till höger och
vänster i början från ledande laget.
Men vid tredje kontrollen, banans
sista, var det tyst. När jag rusar mot
mål kommer Lennart insvägande
mot kärrkontrollen. Jag pekar med
tummen bakåt. Han fattar galoppen.
Jag löper i mål som första lag och
Lennart blir tvåa, 20 sekunder efter.
En härlig framgång tyckte vi, det var
nästan lite överklagt. En braksensa-
tion tyckte många. Två Boxholmslag
kom först med nästan bara okända
namn, dessutom två bröder. Vi var
kusiner Lennart och jag, men blev nu
plötsligt bröder, till och med
tvillingbröder i någon tidning. Klub-
bens framgångar denna dag fullbor-
das, genom att även oldboysgänget
vinner med Nils Quick, Nils Lind-
gren och Carl-Axel Wågman i laget.

Diskades för kompislöpning

Arrangören kunde meddela att prisut-
delningen inte kunde förrättas, orsa-
ken var att en protest hade inlämnats

BOK:are på väg till Blåvik. Mitten av 30-talet.

mot Boxholms båda lag för
kompislöpning, vilket då var
förbjudet på budkavle. Två dagar
senare stod att läsa i tidningen,
Boxholms båda kavlelag diskas.
Arrangören Finspångs AIK hade
sammanträtt och kommit fram till att
kompislöpning förekommit.

Vi inblandade löpare och BOK-
styrelsen träffades snabbt efter detta
besked. Givetvis var vi alla besvikna.
Vad kunde vi göra? Styrelsen var
ytterst tveksam om våra möjligheter
att kunna ändra beslutet. Men både
Lennart och jag tyckte att vi måste
överklaga hos SOFT. Jag åtog mig
att formulera brevet och bifoga karta
och bansträckning samt en detaljerad
beskrivning av tävlingsförloppet.

Korkad regel togs bort

Det visade sig att jag hade passerat
kontrollerna i intervallet 15-45 sek-
under före Lennart. Jag var först av
oss båda från början till sista steget
på denna sträcka, och för detta blev
laget diskat. Och skulle Lennart
tvingas ta ett annat vägval än jag, för
att han var boxholmare och kusin till
mig? Horribelt! Vi enades och jag
fixade brevet till SOFT.

Nästan två månader senare kom be-
skedet från orienteringskommittén i
ÖIF, dit SOFT remitterat sitt svar.
Protesten mot oss ogillas och vi
förklarades som etta och tvåa.
Äntligen! Detta var förnufts seger.
Och ett nederlag för de sk "storstads-
klubbarna", vilka stod bakom protes-
ten. Dessutom tror jag att det bidrog
till att den korkade kompis-
löpningsregeln togs bort något år
senare. DM-segrarna var Nils An-
dersson, Bengt Johansson och Sten
Nordquist och tvåan bestod av Gösta
Carnmo, Olle Knutsson och Lennart
Nordqvist.

Första framgångsvågen

Resultaten från 1947 visade på en bred framgång. Orsaken tror jag delvis kan vara Anderstorp som samlingspunkt, den nya bastun och mera gemensam och intensifierad träning. Vi stod nu i början på klubbens första större framgångsvåg. Hittills hade Ingegerd Andersson glatt oss mest med sina förnämliga insatser. Även juniorerna hade haft flera framgångar och segrar, medan seniorerna inte riktigt lyckats sätta pricken över i.

Klubben stod nu väl rustad med ett tiotal seniorer i åldern 21-25 år, varav flera var skarpa löpare. Medelåldern på de båda tätlagens löpare i DM-kavlen var exempelvis 23 år. När kavlebräket lagts till handlingarna var det dags att ta nya tag. Östgötaorienteringen stod för dörren, med deltagarrekord, våren 1948. Vi kände oss väl förberedda och vi hade framgång. Sten Nordquist segrade i den över 200 man starka A-klassen, Bengt Johansson blev femte man och Sune Lindgren 15:e. Detta räckte till lagseger. En lagseger av det mera skönare slaget, med tanke på budkavlen senast.

Tog hem LOK-stafetten

Glädjen fortsatte genom att "vår" Ingegerd Andersson-Mårtensson, nu tävlande för Växjö AIS, vann damklassen. Dessutom tog vår gamle inspiratör den glade friskusen, Harald Alm från Mjölby, hem ÅO-klassen med bred marginal.

Söndagen därpå gick ännu en viktig tävling, LOK-stafetten, som var återkommande på våren. Årets upplaga verkade särskilt intressant med bland annat fem lag från fem skilda

stockholmsklubbar. För vårt vidkommande fortsatte framgångarna och vi lyckades i mycket hård konkurrens vinna tävlingen med drygt tjugo minuters marginal. Laget bestod av: Sune Lindgren, Bengt Johansson och Sten Nordquist.

Fotbollsmatch mot Ekeby

ÖOF, Östergötlands orienteringsförbund, bildades detta år. En något udda fotbollsmatch spelades på Ingemarsvallen mellan Ekeby Sportklubb och Boxholms OK; resultatet blev 4-4.

Nils Birath blev klubbens förste junior på SM-tävlingen, dock med en blygsam placering. Sten Nordquist debuterade också detta år nu som klubbens förste manlige senior på SM med en 15:e placering och bäste östgöte. Tävligen gick i Medelpad. Klubben debuterade även detta år vid SM-budkavlen som gick i Dan Anderssons finnskogar öster om Säfsnäs. Laget med Sune Lindgren, Bengt Johansson och Sten Nordquist placerade sig på 19:e plats, vilket även det var östgötabäst.

Landslaget var nära

De idrottsliga framgångarna fortsatte 1949. Sten Nordquist segrade i Cloettaträffen, Ljungsbro, Mjölby jubileumstävling och Norrköping AIS nationella tävling, dessutom en andra plats i OK Djerfs internationella tävling i Karlskoga, där såväl den norske, som den samma år blivande svenske mästaren deltog plus flera landslagslöpare. 22 sekunder var det fram till segraren. Någon vecka senare ringde landslagsledaren Hasse Hedlund och tyckte att jag var meriterad för landslaget. En framskjuten placering på DM och jag viker en

plats åt dig, sade han. Jag blev sju på DM, vilket tydligen var för mager, han hörde inte av sig. Istället glädde min bror Rolf med ett DM-tecken i YJ-klassen.

Vid LOK-stafetten 1950 kunde segern från 1948 upprepas. Det var Bengt Johansson, Henry och Sune Lindgren som stod för bedriften. Även juniorerna Rolf Nordquist, K E Jörnstad och Arne Molin segrade i sin klass. Vid årets SM i Värmland kom Sten Nordquist på tolfte plats.

DM individuellt i Malexander

Den stora händelsen för klubben 1951 blev arrangörskapet av DM individuellt. Tävligen gick i Malexandersterrängen med mål på höjden öster om Bålnäs brygga. Lovord för banor och arrangemang blev plåster på sårn för det halva misslyckandet, som klubben fick erfara vid budkavle-DM 1945. Målplatsens natursköna läge på Malexandersdelats utskjutande formation mot Sommen skulle bli svårslaget, menades det.

Ynglingen Stig Andersson visade gryende anlag med seger i såväl Östgötaorienteringen som i OK Djerfs internationella tävling. Skogschefen Otto Edlund skänker ett ståtligt älghorn till klubben, att lämpligen uppsättas i sportstugan. Enligt givaren kunde hornet symbolisera det goda förhållande som varit rådande mellan orienteringsklubben och bolaget och dess skogsavdelning. Ett företag som gärna var markvärd åt orienteringssportens utövarer. I anledning av Gustaf VI Adolfs 70-årsdag passerade Kungastafetten Boxholm. Gösta Carnmo och Lennart Nordqvist förde stafetten. Kristidsarrangemanget "sjuklubbsmatchen" avvecklas.

Göran Malmberg östgötabäst

År 1953 förlades på försök Budkavle-DM på våren. Någon upprepning tror jag inte skett senare. Höst eller vår spelar ingen roll. Klubben står åter som mästare genom trion Arne Molin, Wilhelm Wågman och Sten Nordquist, vilka vinner med tio minuter. En skön seger att ha i bagaget inför årets SM-tävling som skulle avgöras i Östergötland dessutom. Göran Malmberg visade storform detta år och var Östergötlands bästa junior. Fem segrar, varar en DM-seger, presterade han.

Individuella SM gick i övre Norrland

Samling vid gamla torget. Det var under många år den naturliga samlingsplatsen för BOK. Det gamla brukskontoret ses mitt i bilden bakom cyklisterna.

Carl-Axel Wågman längst till vänster. Därefter ungdomarna Berndt Wågman, Anders Wågman, Ingvar Ahlsén, Björn Wilhelmsson, Pierre Lindberg och Arne Andersson.

denna höst med mål vid byn Niemi-
sel två mil norr om Boden.
Terrängstrukturen påminde om den
mellan Malexander och Kisa, men
med nordlandets större
nivåskillnader. Detta passade mig
som hand i hanske. Jag startade med
goda förhoppningar och allt gick väl
ända fram till strax före fjärde kon-
trollen. Då, när jag löper brant utför
för att runda en samling stenblock
och hukar under en gran, slår blixten
ned i min vänstra ögonvrå. Jag hade
träffats av en torr grangren och i
smärtögonblicket hade jag förlorat
kartan.

Blod och tårar strömmade

Blod och tårar strömmade från ögat
som smärtade. Turligt nog hade jag
en näsduk som kunde hejda
blodflödet. Jag blev tvungen att sätta
mig en god stund för att få tillbaka
sansen. Nu måste jag också hitta
kartan, som i den frostiga nordslut-
ningen hade glidit ned ett tjugotal
meter. Jag fortsatte så småningom,
med ena handen och näsduken i det
skadade ögat och med karta och
kompass i den andra. Jag var nu
"enarmad", "enögd" och en smula
vimsig på väg fram till fjärde kon-
trollen. Där hjälpte mig kontrollan-
terna med ett rejält ögonförband. Nu
kände jag mig som en hel människa,
trots att jag var "enögd". Resten av
loppet gick galant och jag såg på de
olika sträcktiderna att jag höll samma
tempo som de främsta även på

banans slutdel. Det blev en 16:e
plats.

SM-tecken försvann i ungsokog

SM-budkavlen, som gick i
terrängavsnittet mellan Rimforsa och
Ulrika, skulle bli en spännande histo-
ria. När jag gick ut på tredje sträckan
låg vi på 22:a plats 17 minuter efter
tåten. Vid femte kontrollen, cirka två
kilometer före mål, kom jag ikapp
fyra löpare varav en var Ingvar
Ekvall från Linköping. Detta var
tätklungan fick jag veta senare.

På väg mot näst sista kontrollen tog
jag tåten, jag tyckte de andra verkade
lite sega i stegen. Jag lämnade vägen
för att gå mera rakt igenom
terrängen. Ekvall hade samma tanke
och följde mig. Efter ett par hundra
meters löpning grinade oturen oss i
ansiktet. Vi hamnade i nyröjd as-
pungskog, som vi gående och kry-
pande fick kämpa oss igenom. Där
försvann definitivt våra möjligheter
till kampen om SM-tecknen.

Farten trissas upp

Vi passerade näst sista kontrollen på
väg till sista, där vi stämplade exakt
lika. Nu återstod det att löpa cirka
300 meter längs en brukningsväg.
"Du ska inte få det här gratis", säger
Ekvall plötsligt. Farten trissas upp
successivt. Jag ser en enbuske som
står 50 meter före mål och tänker,
där måste jag korta steglängden och
sprinta. Det gav effekt, jag fick ett
par meters försprång som jag höll in i

mål. Vi blir fyra och femma, men det
kunde lika gärna ha varit kampen om
segern!

Göran Malmberg fick motta
Köpmannaföreningens i Boxholm
pris som ortens bästa idrottsman
1953. Klubben firade sitt jubileum,
20 år, med en enkel festlighet på
pensionat Furulid, Tranås. Vid trian-
gelmatchen Uppland-Västmanland-
Östergötland i Norberg i maj 1954
blev det seger för Östergötland. Sten
Nordquist vann seniorklassen. Vid
årets budkavlar, SM och DM, blev
det svaga insatser.

1955 ett framgångsår

Året 1955 skulle bli framgångsrikt
för klubben. Gamla och unga står
som klassegrare vid IFK Linköpings
vårtävling. Carl-Axel Wågman vinner
ÄO-klassen och Ann-Mari Carlsson
och Monica Andersson vinner damju-
nior- respektive flickklassen och
Arne Molin blir tvåa i seniorklassen.
Triangelmatchen mellan Uppland,
Västmanland och Östergötland gick
norr om Grytgöl i Östergötland i
mycket snabblopt terräng. Sten Nord-
quist blev trea, tillika östgötabäst.
Uppland vann lagtävlingen.

Årets DM, som avgjordes i tassemar-
kerna mellan Kisa och Norra Vi, blev
nog den bästa DM-tävlingen hittills
för BOK. Facit blev tre klassegrar,
en andra och en tredjeplats. Sten
Nordquist vinner seniorer, Marianne
Svensson-Molin, damer och Monica
Andersson flickklassen. Verner Sand-
berg blir tvåa i YO-klassen och
Carl-Axel Wågman trea i ÄO-
klassen.

Sten först att vinna båda DM

Årets sista tävling, DM i nattoriente-
ring, blev en ovanligt tuff
tillställning. Sex-sju centimeters
snötäcke och fallande temperatur till
minusgrader och månsken, ja så
mottog oss Regnaskogarna denna af-
ton. En ren "skogsbana" tolv kilome-
ter lång, väntade oss. Själv startade
jag som nummer ett och fick agera
spårhund. Taktiken var metodiskt och
noggrant arbete, ingen miss.

Jag lyckades med min målsättning,
och jag såg ingen annan löpare under
hela tävlingen. Resultatet blev att
Sten Nordquist som var först i mål
denna "vinterkväll" även segrade. En
seger som betydde, att han hade gjort
det ingen östgöte tidigare lyckats
med, nämligen att vinna både dag-
DM och natt-DM samma år. Segern
betydde att han också erövrade årets
mästarjacka. En skinnjacka som till-

faller den löpare med lägsta plats-siffra från årets tre distrikts-mästerskap.

3500 lotter på en timme

Vid årsmötet 1956 diskuterades klubbstugans vid Vikalyckan vara eller inte vara. Man enades om vara, och om en del förbättringsarbeten och ommålning. Anderstorps "bastukommitté" bytte namn till "kommittén för Anderstorp".

På våren 1957 hölls nybörjarkurs i Anderstorp med Karl-Erik Wennerqvist och Sten Nordquist som ledare. Ett stort tack riktades till Henry Lindgren och hans medhjälpare för iordningsställandet av storstugan i Anderstorp. Lotterna till klubbens populära påsktombola, 3500 lotter, såldes på drygt en timma! Vinsterna var till stor del framställda av klubbmedlemmar, och då framförallt av idogt syende, pratande och även kaffedrickande kvinnor. Arbetskvällarna i Anderstorp var riktiga myskvällar, till vilket även det manliga släktet bidrog. Mindre händiga manshänder kunde åtminstone koka kaffe.

Storlopp av Tage Johansson

Vid årets upplaga av Östgöta-orienteringen gjorde Tage Johansson ett storlopp och blev tvåa. BOK tog lagsegern genom Tage Johansson, Sten Nordquist och Karl-Erik Alfredsson. Årets DM-tävling resulterade i två klassegrar. C A Wågman vinner bland ÅO och Sten Nordquist segrar bland seniorerna. Efter den segern erövrar han mästarjackan för andra gången.

Saabs IF:s vårtävling 1958 ger goda BOK-framgångar. Tage Johansson gör åter ett topplopp och blir tvåa, Arne Molin trea och Sten Nordquist fyra. Marianne Molin vinner damklassen och Gösta Eklöf nybörjarklassen. På årets DM vinner Sune Lindgren en välförtjänt seger i ÅO-klassen. Sten Nordquist invaldes

Sten Nordquist, Bengt Johansson och Sune Lindgren.

Sixten Nykvist och Sune Lindgren

i ÖOF-styrelsen.

Eldsjälen Sixten

Redan på 1930-talet började Sixten Nykvist finans med i verksamheten, och hans intresse och engagemang för sporten skulle successivt öka och fördjupas. Under klubbens Anders-torpsepok, åren 1947-1967, kom Sixten alldeles särskilt att spela en central roll som funktionär och något av en "alltiallo-figur". Han blev till ett begrepp och en entusiastisk påhejare för oss aktiva löpare. Han höll i det mesta av tävlings-verksamheten, som starter, tidtagare, resultatutskrivare, statistiker, lagledare med mera. Utan tvekan tillhörde han skaran av helengagerade eldsjälar, vilka varit fundamentet och kittet i hela den svenska idrottsrörelsen.

Vid klubbens olika tävlingsarrangemang genom åren var Sixten ett givet ankare för sekretariatet. I tiden före datorernas intåg var han ovärderlig genom sin sifferbegåvning och sina prydliga resultatutskrift. Han inlevererade under en lång följd av år tävlingsresultat och statistik med illustrerande tidningsutklipp. Således är det åtskilliga handlingar som kommit ur Sixtens händer, vilket starkt bidragit till den förnämliga dokumentation som finns kring klubbens olika verksamheter.

Avspänd disponent hyllade oss

Klubbens 25-årsjubileum, 1959, firades med fest på Brukshotellet. En storstilad uppvaktning från olika håll gjorde dagen minnesrik. När jag som nybliven ordförande hälsade välkommen, blev jag avbruten av disponenten Uno Viking-Johnsson, som satt vid min sida. Han sade: "Hoppa över titulaturen, säg "Vikingen" då vet folk vem det är". I den andan av avspändhet fortsatte kvällen, som blev glädjefull. När jag i inledningen framhöll fördelen med en positiv markvärd, som Boxholm AB alltid varit, svarade "Vikingen":

"Jag har aldrig hört något negativt om er verksamhet. Så fortsatt välkomna ut i markerna!"

Sten Nordquist bevisar distriktsledarkurs i Stockholm. ÖOF har uttagit Marianne Molin och Sten Nordquist för utveckling och specialträning i orienteringsteknik.

Sista tävlingen på 1:100 000

I anledning av vårt jubileum arrangerade vi en jubileumstävling med mål vid Byggaviken väster om Somvik. Arne Molin och jag stod för banläggningen och själv var jag också tävlingsledare. Idel lovord strömmade mot oss för såväl banor som arrangemanget i övrigt. Valet av målplats ansågs av många som nära idealet. Jag tror att denna tävling var en av de sista av format som genomfördes på den gamla kartan i skala 1:100 000.

Sten Nordquist

Boxholms IF motarbetade bildandet av BOK

Boxholms Idrottsförening ogillade uppkomsten av en specialklubb för orientering. Sten Nordquist, yngre bror till klubbens förste ordförande Sven Nordquist, skriver här om hur detta ogillande tog sig olustiga uttryck.

Det bör verkligen understrykas att i dag finns det inga frostiga relationer mellan föreningarna. Tvärtom. Boxholms IF har generöst upplåtit skyltfönstret till sin lokal på Storgatan till vår jubileumsutställning. Det dröjde för övrigt inte särskilt många år efter klubbstarten förrän BIF:s ordförande Thure Ramberg bad att få bli medlem i BOK. Han gav sitt erkännande till hur väl de unga orienterarna skötte sin klubb och kom själv att orientera en del.

Ryktet om orienteringsklubbens bildande våren 1934 föll inte i god jord hos Boxholms IF, som tänkte göra livet surt för de ansvariga. En anslutning till Riksidrottsförbundet av den nya klubben skulle motarbetas hade man sagt.

På hösten samma år blev de unga i BOK skriftligen kallade till möte med BIF på Brukshotellet. Mötets huvudfråga skulle vara uppläggnings av nästa säsongs tränings- och tävlingsverksamhet för friidrottarna. Det var sju förväntansfulla, och något undrande grabbar från krokarna av Fällhagen, som gick mot Brukshotellet denna höstkväll. De möttes som

främlingar, trots att alla kände alla i denna församling, inga "hej" eller "tjena" bara bistra miner. Ordföranden Thure Ramberg hälsade dock välkommen, varefter den korta dagordningen godkändes. Pojkarna anade nog "ugglor i mossen" när de bänkade sig...

"Ni kan väl inte orientera"

Nu förväntades att ordföranden eller ledaren för friidrotten skulle inleda mötet, men så blev det inte. Nu blev det istället en aktiv fotbollsspelare Gunnar Sterner, som begärde ordet. Här kan inskjutas, att kvällens möte dominerades av just fotbollsspelare, såväl aktiva som före detta. Sterner, som var en av de justaste och mest väldisciplinerade av BIF:s spelare, visade nu en helt annan sida. Han yttrade ungefär följande:

- Vad är det ni där nere i Fällhagen satt i gång för galenskap? Ni kan väl inte orientera, ni vet ju inte hur det går till, och ni har ju ingen aning om hur en idrottsförening ska skötas. Ni är ju bara pojkvalpar utan någon vuxen i ert sällskap. Ni kan ju ingå som en sektion under BIF istället för att sätta igång något ni inte kommer att klara!

6^a del orienteringsintresserade avhöll ett konstituerande sammanträde o^a Vedins Konditorier sönd. den 15 april 1934.

§1.

Närvarande voro: Her. Nils Lindgren, Erik Blomkvist, Nils Quick, Nils Hållberg, Pär Lindgren, Sven Nordquist, Tore Farnberg, Agne Farnberg, Henry Lindgren, Ene Hansson samt underbeträdd Karl-Erik Henningsqvist.

Ytterligare några fotbollsspelare instämde i Sterners yttrande och spädde även på med flera osakligheter i detta regelrätta råskäll, där BIF-styrelsen satt som passiva åhörare. Det verkade som ett beställningsverk med fotbollsspelarna lejda som murbräcka.

"Osaklig utskällning"

Nu tyckte Sven Nordquist, som BOK:s talesman, att det var dags att gå till försvar. Sven ställde en fråga till Sterner, beträffande dennes påstående om att ungdomarna inte skulle ha en aning om hur en förening ska skötas.

- Hur står det egentligen till med kunskapen hos BIF själva, som inte ens följer dagens godkända dagordning?

Något svar på denna fråga kom aldrig. Han fortsatte:

- Istället har vi från BOK fått höra en osaklig och varierad utskällning för att vi bildat en egen förening. En föreningsbildning som vi haft vår fulla rätt till, och som är förankrad i Östergötlands idrottsförbund. Vad vi vill och kan med vår förening kommer framtiden att visa. Med dessa ord vill jag lämna BIF med omedelbar verkan.

Sune Lindgren bad också att få lämna BIF. De lämnade därefter ett möte, som nog inte hör till de mera minnesrika när det gäller idrottslig förbrödning.

Sven illa behandlad

Att vara talesman, 20 år gammal och våga stå emot BIF:s styrelse, skulle Sven personligen få betala ett pris för. Jag ska berätta om ett par incidenter där BIF öppet visade sin

Skidtävling den 1 mars 1935. En tävling där arrangören BIF drog in vätskekontrollen när Sven Nordquist (bilden) passerade! Bakom Sven ses Sven Sandqvist på sparken och pojkarna till höger är Sven Pettersson och Nils Sundgren (Ischen). I bakgrunden skimtar Kruslund och Karlsro.

aversion och osportslighet riktat mot BOK och dess ordförande.

Det hölls skidtävling den första mars 1935 vid Grebo, med start och mål utanför bröderna Johanssons Sportaffär. Arrangörer var BIF och man åkte 30, 10 och 5 km. Deltagarna var från Ekeby, Boxholm och Sommen. BOK ställde upp med tre deltagare på 30 km plus några juniorer. Seniorerna åkte tre varv på en milslinga. Vid varvning fick åkarna honungsvatten, mjölk och bullar.

När Sven, som var en av BOK:s åkare, varvade efter en mil, lyftes förfriskningarna åt sidan och han fick åka värdshus förbi. Samma procedur upprepades efter andra varvet, alltså ingen dryck för Svens vidkommande. Det lyckades honom ändå att nå andraplatsen, trots arrangörens tarvligheter, medan den gryende storåkaren Hasse Hansson från Ekeby segrade klart.

Mygel på pojkstafett

I augusti månad samma år arrangerade BIF en pojkstafett på Svartåvallen. Regeln var enkel, det gällde pojkar under 16 år och var öppen för kvarterslag från Boxholm. De olika lagmedlemmarna kände ju varandra väl från skoltiden. När de såg laguppställningarna protesterade lagen hos arrangören mot att Förstaden hade en löpare som redan fyllt 16 och inte borde få delta.

Arrangören hade förståelse för protesten och lovade att vederbörande inte skulle få starta. Tävlingen gick och Förstadens lag segrade med en bröstlängd före Fällhagen, vars lag

var liktydigt med ungdomar från BOK. Det visade sig dock, att Förstadens siste löpare just var den löpare man protesterat mot, och som arrangören en timme tidigare lovat inte skulle få delta.

Lagen protesterade mot detta svek hos ledningen som inte lyssnade på det örat, utan godkände tävlingen. Sven fungerade som ledare för Fällhagens lag och tyckte, att någon konsekvens och ordning bör det väl vara även i idrottssammanhang, vilket han påtalade för funktionärerna på innerplan. Svaret blev:

"Här är det vi som sköter tävlingen och någon BOK:are har inget att säga till om här, så försvinn från planen så fort du kan!"

Portförbjöds på Svartåvallen

Utan tvivel raka rör, men begreppet "rent spel" tycks inte ha tyngt arrangören särskilt hårt. Sanningen klingade nog disharmoniskt i deras öron. Och den som levererar en sanning som mottagaren finner obekväm, blir ofta hämnad. Den hämnden lät inte vänta på sig länge. Redan några dagar senare mottog Sven ett brev från BIF:s styrelse med lydelsen:

"I anledning av ditt uppträdande i samband med pojkstafetten på Svartåvallen är du tillsvidare och till att något annat meddelas portförbjuden = du äger icke tillträde

Den kärva relationen mellan BOK och BIF är verkligen historia idag. Idrottsföreningen upplät sin klubblokal på Storgatan till orienteringsklubbens jubileumsutställning.

till Svartåvallen från den 15/8 1935."

Tidsbegreppet "tillsvidare" upphörde 60 år senare; år 2005. Det var i samband med BIF:s 100-årsjubileum och genomgång av diverse handlingar som man hittat brevet från år 1935, angående Svens portförbudning. Man tyckte nu att det var dags för nåd, och Sven då 80 år gammal, hälsades i brev välkommen åter till Svartåvallen.

Inte unikt för Boxholm

BIF:s tarvligheter och storebrorsfasoner gentemot BOK skulle dessbättre så småningom ebba ut och relationen kunde normaliseras. I detta sammanhang bör framhållas, att det som hänt inom idrottslivet här i Boxholm är knappast unikt. Utbrytningar från storklubbar och nybildningar av specialklubbar är en naturlig utveckling, och är en del av den svenska idrottshistorien.

Sten Nordquist

Deltagare på Blåviksläget 1936. Från vänster: Ingemar Nordquist, Carl-Axel Wågman, Sune Lindgren, ? Nyberg (flickvän till Sven Nordqvists), Elsa Qvarfordt (Ekström), Karl-Artur Qvarfordt, Agne Forsberg, ? Hägglund (flickvän till Bruno Wennerqvist), Bruno Wennerqvist, Nils Quick, Henry Lindgren, Tage Friberg, Britt Lindgren, Nils Lindgren och Karl-Erik Wennerqvist. Den lilla pojken på huk är Arne Wennerqvist.

1960-talet

Kartväntan, gulsot och 5-dagarsetapp i Sjögarp

Kurvkartan fanns på andra håll men saknades i Boxholm. Detta hämmade klubbens utveckling under första delen av 60-talet. Det var glömt under andra halvan när ett pånyttfött ungdomsarbete, "nyförvärven" Motionsgården och Håkan Gustafsson, samt arrangemang som 5-dagars och Norrgelandskamp lyfte klubben.

Vi skriver 1964 och det känns som att klubben har stått och stampat på samma fläck under en handfull år. Ändock har juniorerna Bengt Carlsson och Arne Andersson skämt bort oss med otaliga framgångar, det har reparerats och förbättrats på Anders-torp, och ett första skolmästerskap i orientering har hållits.

"Vår aktiva är handikappade"

Ingen kan dock krama vatten ur en sten och stenen är i detta fallet gamla och omoderna backstreckskartor. "Vår aktiva har ett stort handikapp emot många andra som har förmånen att kunna träna på topografiska kartan", står det i verksamhetsberättelsen från detta år.

I annan klubbdocumentation från 1964, K-E Wennerqvists förnämliga årsnoteringar "Vad som hänt i BOK", läser vi att "Gösta Lindell påtalade att vi måste få igång ungdomsarbetet. Kartfrågan får inte längre vara den faktor som förhindrar detta arbete". Det blev det inte heller.

Inför säsongen drogs det redan i januari igång en nybörjarkurs för ungdomar som rönt ett oväntat stort intresse, ett 40-tal ungdomar i åldern 11-18 år mötte upp. Den huvudsvarige ledaren, tillika nyvalde klubbordföranden Arne Molin, hade

planerat in ett tiotal sammankomster i studiecirkelform.

Debuterade i Tiomila 1965

Vid nybörjarkursens femte sammankomst ordnades bussresa till terrängen öster om Tranås för en skogspromenad på en ny höjdkurvkarta.

Det var allmän positivism i klubben 1965. Klubben debuterade i Tiomila med att springa in på placering 100 bland 168 startande lag. I laget sprang Arne Molin, Ingvar Ahlsén, Gösta Lindell, Birger Precenth, Bengt Carlsson, Kjell Larsson, Leif Larsson, Tage Johansson, Sten Nordquist, Arne Andersson.

Och så till slut, flera år försenat, anlände 16 november "grönsaksbladet" från Rikets allmänna kartverk. Första 50000-delskartan, första höjdkurvkartan, hade nått Boxholm och även om det var efterlängtat så hade den nu egentligen hunnit bli omodern. Det som istället höll på att slå igenom var kartor som ritats av orienteringsklubbarna själva i skala 1:25000.

Gulsot tvingade fram heltäckande klädsel

Vi backar bandet och återgår till de första åren på 60-talet. Både av glädjande och mer trista skäl. För att börja med det senare, orienterarsjukan eller gulsotsepidemien var ett elände. Cirka 500 orienterare runt om i landet insjuknade och i BOK drabbades Rune Wennerqvist och Nils Quick 1961. Vårsäsongen 1962 ställdes in, det rädde tävlingsförbud i hela landet fram till 1 augusti på grund av gulsotssmittan, men cykelorientering tilläts och sex sådana anordnades i klubben.

Sune Lindgren, Ville Alfredsson, Arne Molin och Arne Andersson. Segrande lag vid HM 1964.

När tävlingarna återupptogs på hösten skedde det med krav på heltäckande klädsel och rinnande tvättvatten vid målplatserna. Alla rivsår på kortbyxeklädda löparens ben hade bidragit till smittspridningen.

Det glädjande som hände var de framgångar som skördades på junior-sidan. 1961 vinner vi DM-guld i juniorstafetten med ett lag, Bengt Carlsson, Vilhelm Alfredsson, Arne Andersson, som sedan låter tala om sig under flera år med just denna löpordning.

Juniorerna fyra på SM-kavlen

1962 var man, eller blev man, riktigt i smöret, efter att ha kommit fyra på SM-kavlen i jämtländska Hammarstrand. Efter tre jämnbra lopp kunde trion åka hemåt med bland annat varsin snidad älg, 1 kg messmör, samt plaketter.

På denna tid var det nattsträckor som inledde på såväl DM- som SM-kavlen och sedan var det omstart på morgonen efter hur lagen lyckats på natten. Denna ordning behölls tills gafflingen uppfanns på 70-talet.

Bengt hade redan skaffat sig ett namn som nattspecialist och var således gjuten på startsträckan. 1963 imponerade han med att komma tvåa på sin sträcka på SM-kavlen. Samma placering fick han på Natt-DM. Vem som vann? Arne Andersson!

Dubbelseger för BOK således och därmed hade Arne som junior blivit distriktsmästare i alla discipliner (vann dag-DM 1961).

Engelska orienterare var i Boxholm och tränade inför orienterings-VM 1968

Håkan Gustafssons genombrottsår

Ytterligare juniorframgångar skulle snart komma. Klubbens bästa nyförvärv någonsin noterades inför säsongen 1966 och namnet var förstås Håkan Gustafsson. Tillsammans med sin yngre bror Mats Gustafsson kom Håkan till klubben som förstaårs-ÅJ och förklaringen var enkel. Bröderna Gustafsson moderklubb Björke SK hade på grund av ledarbrist beslutat att lägga ner sin orienteringsverksamhet.

Första året i klubben vann Håkan flera meriterande segrar, däribland DM, och i årsberättelsen konstateras att "Håkans debutår hos oss blev nog hans egentliga genombrott som orienterare". Redan andra året på Tiomila är vi 64:a för att det tredje året, 1967, ha svingat oss upp på en 33:e plats.

5-dagars vid Ekeby Sjögarp

Medan det fortfarande är vänstertrafik i landet (övergången skedde en och en halv månad senare) står vi inför vårt ditintills överlägset största arrangemang när vi tillsammans med Sommenbygds SK ansvarar för första etappen av O-Ringen 5-dagars vid ett soldränkt Ekeby Sjögarp. Tävlingsarenan är på gårdarna på östra sidan om grusvägen i höjd med gården och badplatsen. Den nytryckta kartan, det vidsträckta Sommenbladet i skala 1:25 000, har tagits fram av SBSK med hjälp i fältarbetet av BOK åren -65 och -66. Det är 2166 startande från nio länder och både lokala tidningar och de

stora drakarna öser beröm över arrangemanget: "Allt flöt så väloljat att man kunde tro att den 150 man starka funktionärskåren aldrig gjort annat än ordnat orienteringar för 2000 deltagare" (Corren).

Centralorten för detta Östergötlands första 5-dagars var förlagd till Motala och Råsnäsområdet. Totalsegern i det vi i dag kallar för H 19-20 Elit (då ÅJ) togs hem av Håkan Gustafsson.

Boxholm internationellt värre 1968

Andhämtningen efter 5-dagars blev inte lång. Den så väl genomförda första etappen gjorde att det snart kom en förfrågan från förbundet om inte SBSK och BOK skulle kunna arrangera landskamp Sverige-Norge året därpå. Eftersom VM skulle gå i Östergötland (Åtvidabergstrakten) hösten -68 blev det också så att olika länder nästan stod i kö för att ha läger i Boxholm på sensommaren och den tidiga hösten. England, Sverige, Finland, Danmark, Österrike och Bulgarien hade alla träningsläger i Boxholm med inkvartering i Centralskolan, Parketten, Manhem och hotellet och med den nyinvigda Motionsgården som en förnämlig resurs för dusch, bastu, omklädnad, med mera.

Landskampens löpare startade norr om Trehörnasjön och sprang i mål vid Aggas. Arne Molin och Per Göransson var tävlingsledare och tillika två av fyra banläggare. Arne han hann verkligen han - tävlingsledare för O-ringen-etappen, för Norgelandskampen, samt lägerorganisatör tillsammans med Sixten

Sommen-bladet studeras. Landskamp Sverige-Norge 1968.

Nykvist och Arne Wennerqvist.

Den stenbundna och risiga terrängen föll förstås inte alla i smaken, vissa klagomål framfördes också på kartans kurvbild och grad av detaljrikedom, men i stort fick arrangemanget toppbetyg.

Motionsgården ersatte Anderstorp

Motionsgården invigdes i mars 1968 och hade delvis tagits i bruk året innan. Trångboddheten i Anders- torp hade upplevts som besvärande under flera år. I valet mellan att bygga till Anderstorp, hitta ett annat och större torp, eller att skaffa centralt belägna lokaler i före detta Flemminge skola så föredrog medlemsmajoriteten det från kommunalt håll lanserade Flemmingealternativet.

Delvis kom vi nu att dela lokaler med både skidklubben och den motionerande allmänheten. Både kommunen och Boxholms AB (då liktydigt med det fortfarande sammanhållna bruksföretaget) stöttade projektet på olika sätt. Skidklubbens och orienteringsklubbens medlemmar bidrog med 800 arbetstimmar i omdaning och upprättningen av lokalerna som sedan blev "vårt hem" i mer än tre årtionden.

Karl-Johan Norén

Detta hände också på 1960-talet:

- 1965 bildades en **damsektion** med Viola Tengvall som ordförande.
- Vi hjälpte inte bara Sommenbygden med **kartritning** utan senare även SGU Mjölby och dess efterföljare Mjölby OK. Gällde karta i Åsbotrakten.
- Arne Andersson, Bengt Carlsson och Håkan Gustafsson var de **första i klubben som tävlade utanför Norden**. Året var 1968. Trion fick följa med Stockholms OF på en resa till Västtyskland.

Jan Lindgren, pålitlig tiomilalöpare i många år, debuterade 1967.

Orienteringslandslaget på studiebesök på Boxholms AB.

1970-talet

Per-Åke och Håkan i blågult, stora stafettframgångar

- Vi fick våra första landslagslöpare i Per-Åke Tengvall och Håkan Gustafsson.
- Vi fick vår förste svenske mästare i Håkan Gustafsson.
- Vi fick vår förste nordiske mästare i samme person.
 - Vi fick en topplacering på Tiomila.
- Vi fick vinna både Smålandskavlen och Allsvenskan.

Ja, vad allt fick vi inte under 70-talet. "Ljuva sextital", sjunger Brita Borg. För Boxholms OK var 70-talet än ljuvare. Årtiondet är klubbens särklassigaste bästa vad gäller senior-framgångar på herrsidan.

Det började anars bäst för en junior, 18-årige Per-Åke Tengvall. Hans resultatfacit för 1970 upptar tio segrar och ovanpå det ett brons på dag-SM. Det var andra SM-medaljen i klubbens historia (28 år hade det gått sedan sist) och den första på den manliga sidan.

Per-Åkes säsong stack ut

"En av de bästa individuella säsongerna i klubbens historia", sammanfattas Per-Åkes sistaår i YJ-klassen i årsberättelsen.

1971 blev klubbens första egna karta klar. Skalan var 1:20 000. Den nationella tävling på vilket kartan fick sitt elddop, Boxholmsorienteringen vid Norra Kvisslehult, samlade 1300 löpare. Samma deltagarantal hade vi mot slutet av 70-talet när en annan karta, Eklabladet, invigdes med en likartad tävling. I dag 2009 skulle vi vara storbelåtna med hälften så många deltagare till en vanligt nationell tävling.

Per-Åke tog en ny SM-medalj 1971, ett silver, denna gång på natten. Tävligen gick i Godegård och Anders Åberg vann överlägset. En seger som ifrågasattes en del på grund av att det var Anders pappa Nils-Erik Åberg, som var banläggare. För Per-Åke var det dock inte någon svärsmält "förlust", han visste vilken suveränt duktig nattlöpare Anders var och unnade honom en välförtjänt seger.

Löpare men också ledare

SM-veckan i Östergötland avsluta-

des med kavlen i Lotorp. Arne Andersson, Per-Åke Tengvall, Bengt Carlsson och Håkan Gustafsson gav

klubben en hedrande sjätte placering. Så som tävlingen utvecklade sig var det en besvikelse. Vi låg tvåa inför sistasträckan.

Anmärkningsvärt är att Per-Åke Tengvall hade hand om en nybörjarkurs i klubben samtidigt som han var en hårt satsande elitjunior. Ett starkt exempel på att den uppdelning i aktiva och ledare som finns inom idrotten

i stort knappast är märkbar inom orienteringen, även om detta inte är lika tydligt i dag som förr. Denna klubbs löpare har tagit på sig stora ledarroller och tunga funktionärsuppgifter parallellt med eget tävlande under hela klubbens 75-åriga tillvaro.

Per-Åke och Håkan i landslaget

1972 får klubben sina två första blågula löpare. Per-Åke Tengvall tas ut till junior- och Håkan Gustafsson till seniorlandslaget. I båda fallen handlar det om landskamper mot Norge i Skinnskatteberg i försommartid. För sistaårsjuniorerna Per-Åke stannar landslagskarriären vid denna landskamp medan Håkan får representera Sverige fem år i rad. Höjdpunkten infaller 1975 när Håkan blir nordisk mästare i stafett i Danmark i ett lag som bestod av Rolf Pettersson, Håkan Gustafsson, Arne Johansson och Bernt Frilén. Två dagar tidigare hade Håkan kommit åtta i

det individuella loppet, vilket banade vägen in i förstalaget på stafetten.

- Stafettloppet var jag inte riktigt nöjd med. Jag gjorde flera småbommar. Det var tack vare Frilén som vi vann, kommenterar Håkan 34 år senare.

Håkan Gustafssons största seger

Det Håkan värderar högst i sin karriär är det individuella SM-guld han tog 1974 på Lång-SM vid Lojsta slott på Gotland. Det var en kall, blöt och ruggig oktoberlördag och Håkan var 27 år. Banan mätte 27,5 km, innehöll 25 kontroller och segrartiden blev 2.35.67. Terrängen medgav nästan överallt full fart och Håkan underskred den beräknade segrartiden med tio minuter. "Han fortsatte loppet ut i samma ilska tempo och var på de sista 3,5 km helt magnifik", heter det i orienterarnas dåvarande årsbok, Skärmen.

Kostuppladdning

- Det var märkligt, jag vann inte en enda delsträcka. Gjorde inga stora bommar utan gick jämnt och var inte i ledning förrän nära mål. Jag hade gjort kostuppladdning och det tror jag gjorde nytta. Jag hade ingen direkt schackningsperiod, säger Håkan när han minns tillbaka på loppet.

Alla de bästa var med, Rolf Pettersson blev 2:a, Bernt Frilén 3:a och

Håkan Gustafsson på väg i mål.
DM i Godegård 1973

Per-Åke Tengvall och Håkan Gustafsson studerar kartan vid en tävling 1974.

Anders Gärderud 15:e. Två år senare satt Håkan på läktarplats i Montreal och såg samme Gärderud vinna OS-guld på 3000 m hinder. En OL-resa anordnades till USA och Kanada efter svenska 5-dagars och bland de 750 resenärerna fanns elva från Boxholm: Sven-Inge Palmqvist, Gunnar Palmqvist, Håkan och Elisabeth Larsson, Jan och Yvonne Lindgren, Håkan och Carina Gustafsson, Mats Gustafsson, Håkan Tengvall och Lars Nykvist. De deltog bland annat i Kanadas 5-dagars.

Länets bästa idrottsman

Efter SM-guldet utsågs Håkan av länets sportjournalister till Östergötlands bästa idrottsman 1974. Han var den förste orienterare i Östergötland som vunnit en SM-tävling på dagen.

NOM-guldet i stafett 1975 hade föregåtts av ett brons två år tidigare i Norge, då som slutman i Sveriges andralag som slog förstalaget.

VM gick varannat år och inte som nu varje. Håkan deltog i testloppen 1974 och 1976, men lyckades inte ta någon VM-biljett. Det var nära 1976. Håkan blev reserv på hemmaplan.

Håkan hade en fin serie detta år. Fyra lopp och alla renderade honom Topp 10-placeringar. 3:a på natten, 4:a på dagen, 5:a på stafetten ihop med Anders Montelius, Per-Åke Tengvall och Göran Carlsson, samt 10:a på lång-SM.

Håkan började trappa ner. Bildade familj och byggde hus. Håkan hade satsat hårt i cirka tio år, kombinerat med heltidsarbete. Träningen fick skötas på kvällar och helger. Ibland var det ofrivilliga uppehåll, ischias var ett återkommande problem. Håkan sinkades också av knä- och fotskador.

Laget som kom sexa vid Tiomila har precis kommit till Boxholm och gratulerats med blommor av BOK-ungdomar vid hemkomsten. Bakre raden: Bengt Carlsson, Arne Andersson, Lars Nykvist, Ville Alfredsson och Håkan Gustafsson. Främre raden: Jan Lindgren, Per-Åke Tengvall, Håkan Larsson, Gunnar Palmqvist och Håkan Tengvall.

Topplacering på Tiomila

Vad som minst lika mycket som Håkans framfart gav stora rubriker i tidningarna under en följd av år på 70-talet var våra kavle- och lagframgångar. Fem gånger kom klubben på topp tioplats på SM-kavlen. Den bästa placeringen kom 1974, en fjärde plats som i Ulrikaskogarna 1953 efter fyra jämna lopp. Lagformationen var Anders Montelius, Bengt Carlsson, Per-Åke Tengvall, Håkan Gustafsson.

1973 åkte vi till Tiomila med målsättningen att förbättra 18:e placeringen från året innan. Det gjordes med besked. Vi blev 6:a! Vilka som sprang i laget framgår av bilden här intill. Alla kom från Boxholm. Alla var klubbens egna produkter.

- Rätt bra gjort egentligen, säger Håkan med en underdrift när han

tänker tillbaka. Han nämner att vid denna tid fanns det inga klubbar utan att de hade några svaga länkar.

Det hade varken slagits ihop klubbar eller börjat värvas ihop storlag. Fler lag kunde vara med i toppen än vad som i dag är fallet och det var inte kört bara för att man kom en bit efter. Det gick att klättra och det rejält. Vi gjorde det också, vi låg 58:a efter fem sträckor.

Året därpå måste klubben ha haft ett ännu bättre lag, Anders Montelius och Göran Carlsson hade ju kommit till klubben från Gävle OK och OK Motala?

- Javisst, men vi hade inte turen med oss sedan. Det var alltid något som bråkade, svarar Håkan Gustafsson.

Inför 1974 års Tiomila fanns det till och med de som tippade Boxholm som segrare. En av dem var radio- och TV-reportern Lars-Gunnar Björklund. Vi fick nöja oss med 27:e plats.

Allsvenskan och Smålandskavlen

Att Boxholm nämndes bland favoriterna inför Tiomila var logiskt. Vi hade tidigare på våren sensationellt vunnit Allsvenskan för herrar före Ludvika, en lagtävling med individuella lopp för vad som skulle vara Sveriges bästa klubbar. Det både märkliga och märkvärdiga var att vi vann Allsvenskan första året vi deltog i den högsta serien. Det tävlades parallellt på två banor och de fem bästa på varje bana räknades med i

Segrarlaget vid Smålandskavlen 1975. Från vänster: Anders Montelius, Bengt Carlsson, Arne Andersson, Per-Åke Tengvall och Göran Carlsson.

lagresultatet. Håkan Gustafsson vann den ena banan, Per-Åke Tengvall den andra.

Det stora kavleåret för klubben blev 1975. Vi vann fyra kavlar, däribland Smålandskavlen med 200 startande lag, samt kom 4:a på Jukola i Finland. I det segrande laget på Smålandskavlen sprang Anders Montelius, Bengt Carlsson, Arne Andersson, Per-Åke Tengvall och Göran Carlsson. Göran blev dagens hjälte, gick ut som trea med två mer namnkunniga löpare framför sig, och smet förbi dem båda. En härlig seger som visade att BOK kunde uträtta stordåd även utan storstjärnan Håkan (skadad). Bredden på klubbens topp räckte dessutom till en sträckseger på en av de två nattsträckorna för en löpare i andralaget, Gunnar Palmqvist.

Roland och Lennart duktiga juniorer

Göran Carlsson blev DM-kung 1975 genom att vinna såväl dag-natt- som kavletävlingen. På SM-kavlen sprack vi fastän Anders Montelius tog ledningen på förstasträckan.

Mot slutet av 70-talet började ännu en Tengvall synas i resultatlistornas topp i juniorklasserna. Roland Tengvall blev exempelvis 12:a på dag-SM 1978. På bilden får han goda råd av broder Per-Åke vid Tiomila 1977.

Andra halvan av 70-talet blev inte lika framgångsrik som den första för våra herrseniorer. 1977 flyttades vi ner till div II i den nu 2009 för länge sedan borttagna Allsvenskan. Bättre gick det på Tiomila, vi blev 26:a, BOK:s alltså tredje bästa placering på denna vårklassiker. Roland Tengvall, 19 år, är klart yngst i laget och representerar en ny framstormande generation. Han blir 12:a på SM-dag i H19-20 1978.

Lennart Gustafsson blir 7:a i H17-18 på SM 1979. Lennart var och

Året är 1976 och klubbmedlemmar i alla åldrar var på Omberg och tränade. Bilden är tagen vid Stocklycke.

kom än mer att bli grymt svårslagen i bökig och risig östgötaterräng. Maria Blomqvist sprang till sig sin och klubbens första medalj på ett Ungdoms-SM, blev tvåa i D 13-14 1979.

Karl-Johan Norén

Detta hände också på 1970-talet:

- **Klubbtidningen Bruggle-Nytt** introducerades 1976 med nio nummer första utgivningsåret. Torgil Slatte var redaktör. Klubbtidningen lever kvar än i dag. Namnändrades till **BOK-Information** 2002.
- 1976 blev också premiäråret för **Stenbockskavlen**, en stafettävling för mellanstadieelever i Boxholm, i samarbete med Stenbockskolan och som föregicks av en OL-skola. 6 A tog första segern med ett lag som bestod av Lena Persson,

Anna Lindell, Mikael Karlsson, Magnus Karlsson och Ulf Karlsson. Stenbockskavlen blev en årlig tradition som varade i ett par årtionden.

- **Försäljning av julkärvar** blev ett nytt sätt att få in pengar till klubbkassan. Andra inkomstkällor var **skogsplantering** åt Boxholms AB, samt **märkning och rensning av motionsleder** åt kommunen.
- **Österskogsträffen** hette en tävling 1977 som på helt och hållet eget initiativ arrangerades av några BOK-ungdomar (främst Conny Karlsson, Mats Johansson och Klas Johansson), och för andra BOK-ungdomar. Arrangemanget uppmärksammades av Corren med en stor artikel.

År 1977 genomfördes en långvandring från Åsbo till Malexander, med övernattningsställe vid Asplången. 1978 genomfördes en liknande långvandring, då från Blåvik till Malexander och övernattningsställe vid Holmatorp. Deltagarantalet var fantastiskt. 1977 deltog 66 vandrare, och året efter 85! På bilden ses en stor del av vandrarna 1978.

1980-talet

Lena, Lennart och Östgöta 3-dagars

Den stjärna som lyst starkast i klubben är Lena Molin. Hon blev redan som junior uttagen i VM-truppen och hennes framfart i skogarna satte stor prägel på 1980-talet. Årtiondet blev också de stora arrangemangens år för klubben genom Östgöta 3-dagars och Lång-SM.

Lena Molin hade redan i de yngsta flickåren visat att hon var en talang utöver det vanliga. Under hela 1980-talet bekräftades det gång på gång. Juniorlandslagets förbundskapten Göran Andersson såg till och med Lena som en större talang än vad Annichen Kringstad (sju år äldre än Lena) hade varit som junior. Lena hade en effektivare och renare löpstil. Överhuvudtaget var Lena en orienterare som gav klubben mycket PR. Både för sina resultat och sitt sätt att vara.

”En ödmjuk och lugn tjej som står med båda fötterna på jorden och som vet vad hon vill”, sa nämnda förbundskapten i Corren efter Lenas totalseger på 5-dagars i Falun 1985 som 18-åring.

Inte ens killarna gick säkra när Lena var i form. På Tiomila 1987 i Gimo sprang Lena i mörker och gryning åttonde sträckan i herrkavlen. Hon plockade 35 placeringar och tog in två minuter på täten!!! Landslagslöparen Michael Wehlin blev lite tråkad för detta tjejdäng. - Det loppet räknar jag in bland mina fem bästa, berättar Lena, 22 år senare.

Vann USM som 13-åring

Hon ”slog igenom” redan 1980 när hon vann 70-iadens riksfinal i Sandviken med 5 minuter (!) för att

samma år också som 13-åring vinna USM i klassen 13-14. Under elva år framåt skämde sedan Lena bort klubben med smått otroliga framgångar i en tid när mästerskapstävlingarna både var glesare än i dag och inrymde färre distanser. Junior-VM fanns över huvud taget inte utan infördes först 1988, Lenas första seniorår.

På Lenas meritlista finns bland annat detta:

- ✓ **Tio SM-guld** fördelat på Skol-SM (fyra), USM (två), JSM (tre) och som senior natt-SM (1).
- ✓ **Brons på internationell juniormatch** (Frankrike 1985 som 18-åring, föregångare till JEM och senare JVM).
- ✓ **Silver och guld på Junior-EM** (silver individuellt 1986 i Ungern första gången JEM ägde rum, guld i England 1987 i stafett).
- ✓ **Med i VM-trupperna** både 1987 och 1989 men fick inte springa något lopp.
- ✓ **Två landskampssegrar** (en juniorlandskamp för fyra nationer och en B-landskamp för seniorer i vilken Lena deltog som 17-åring).
- ✓ **Topplaceringar i D21 i World cup** (1990; tvåa i Frankrike och trea i Västtyskland).

Mer om Lena i kapitlet om 90-talet.

Flera yngre stjärnor i klubben

Om 70-talet kännetecknades av stora budkavleframgångar var 80-talet de individuella glansdagarnas tid i

Ett vykort gjordes på 1980-talet med Lena Molin och som delades ut till hushållen i Boxholm.

klubben. Det handlade genomgående om unga eller i vart fall yngre stjärnor. Det stora namnet vid sidan om Lena Molin var Lennart Gustafsson som 1981 krönte sin juniorkarriär med att knipa bronset på Natt-SM i H 19-20. Lennart landslagsdebuterade samma år i Finland, i en juniorlandskamp (15:e individuellt och 5:a i stafett i Sverige II). Han blev samma år också uttagen att representera Sverige i en B-landskamp mot Belgien i Spa, Belgien, och förvaltrade det förtroendet så pass bra att han kunde springa in på fjärde plats. Inte undra på att Lennart långt senare skapat sig ett eget Spa med badtunna och bastu hemma på Hagby gård...

När Lennart tog steget upp i seniorklassen vann han redan första året flera elitävlingar och blev 16:e på Dag-SM (motsvarar dagens SM i långdistans). Året därpå förbättrade han placeringen till en 10:e-plats. Ju tuffare, vresigare och stenigare terräng desto bättre trivdes Lennart som tränade på egen hand.

”Jag föredrar ensamheten ute i skogen. Det är en av de största tjusningarna med orienteringen”, sa han i en intervju för Tranås-Posten 1985.

Lennart satsade på lägre nivå

Lennart var landslagsreserv på våren och fick på hösten springa två B-landskamper ute i Europa mot först Tjeckoslovakien och sedan Frankrike. I ”Frankrikematchen” ingick Lennart i Sveriges segrande lag i budkavlen.

Efter en virussjukdom 1984 hade inte Lennart motivation nog att återuppta hårdatsningen utan valde att satsa på en nivå under den yppersta eliten utan några mer landslagsambitioner. Klubbens bäste seniorlöpare förblev han i många år (om än avbrutet för en sejour i OK Skogsströvarna i samband med Vrestudier) med kartsäkerhet mer än löpstyrka som främsta kännetecken.

Maria Blomqvist (sedermera Mia Lindberg) och Peter Sandberg var två

Ett soldränkt Östgöta 3-dagars 1982, och målplatsen vid Boden.

andra löpare som tog SM-medaljer. Maria vann som 16-åring Skol-SM och kom året därpå 6:a på Natt-SM i D17-18. Hon fick detta år, 1982, möjlighet att vara med i en inofficiell nordisk nattlandskamp och belade där en meriterade 10:e plats.

Maria Blomkvist ledde JSM-kavlen

Maria Blomkvist blev vår första OL-gymnasist i klubben och gick på Olofströms orienteringsgymnasium. Två år yngre Lena Molin följde efter. De båda blev en sylvass ung duo på många dam- och damjunior-kavlar. Särskilt minnesrik är JSM-kavlen 1980 då BOK ledde med tre minuter efter två sträckor sedan Lena, 13, och Maria, 15, bjudit sina äldre konkurrenter (löparna fick vara 20 år) på en knallsensation. Ja, inte bara konkurrenterna... "Det här är inte klokt", sa slutsträckans Eva-Lott Karlsson (numera Strömberg), själv bara 15, till Corren innan hon stack ut på sistasträckan.

Ingen förväntade sig att Eva-Lott skulle kunna hålla undan. Laget slutade 26:a och det var gott nog. Det är det enda lag i klubbens historia som blivit utsedda till "Årets ungdomsorienterare".

Peter Sandberg deltog på USM tre år på raken och överraskade stort första året i H 15-16, år 1982, med en andraplats. Därmed hade klubben fyra år i rad tagit medaljer på USM. Efter skadebekymmer slutade Peter med orientering i de övre tonåren.

Östgöta 3-dagars föddes

1980-talet var ett sällsynt händelserikt årtionde i klubben. Mediafokus på individuella framgångar, rekordstor kartproduktion och arrangemang som stack ut och som engagerade hela bygder.

1981 inbjöd klubben till Boxholms Internationella 3-dagars med TC vid Motionsgården och Götevi. Syftet var att utröna om det fanns intresse för ett nära, bekvämt, billigt och mysigt flerdagarsalternativ till 5-dagars. Vid denna tid var 5-dagars hysteriskt stort och det var miljals avstånd mellan förlägningsplatserna och TC som

Lennart Gustafsson sprang flera landskamper.

skiftade för varje dag. Och busstransporterna var inte införda (kom dock 1982).

I Boxholms skulle deltagarna kunna jogga till start i stället för att sitta i tröttsamma bilköer mellan etapperna. Till 3-dagars anmälde sig 1468 löpare från 15 länder. Det blev en succé såväl sportsligt som arrangörmässigt och bland annat Östergötlands

Orienteringsförbund var angelägen om en fortsättning. Det blev det, men med ett DM-arrangemang redan inbokat 1982 kunde inte BOK på egen hand ta sig an ett nytt 3-dagars. Lösningen blev att vi tog hjälp av både Mjölby OK och Ekeby Holaveds SK. Samtidigt döptes tävlingen om till Östgöta 3-dagars och det bestämdes att det skulle bli årligen återkommande. BOK och MOK skulle ha "patent" på 3-dagars och sedan skulle det lånas ut till andra klubbar för att återkomma till trakten av Boxholm och Mjölby med vissa mellanrum.

Över 3000 sprang i Ekeby

1982 förlades TC för alla tre dagarna till hembygdsgården Boden i Ekeby med camping på ett gärde vid Ekeby kyrka, därmed blev arrangemanget än mer sammanhållet. Delta-

garsiffran steg till storartade 3300 löpare och för första gången utnyttjade vi datatekniken vid en tävling. Visst var det här ett alternativ till 5-dagars men det kunde också ses som ett komplement istället för konkurrent. 3-dagars genomfördes strax före 5-dagars med möjligheter för bland annat utländska löpare att direkt fortsätta till 5-dagars i Norrbotten.

Mycket större än Ekeby-tävlingen 1982 blev aldrig Östgöta 3-dagars (rekordet var 3560 vid Sörsjön i Kolmårdsskogarna 1984). Snart blev det inflation i flerdagarstävlingar i semestertid. När arrangemanget upphörde i början på 2000-talet var det på grund av att det saknades villiga arrangörsklubbar i spåren på det kraftigt avtagande deltagarintresset. Östgöta 3-dagars nedslagsplatser i Boxholms kommun hade i kronologisk ordning varit Ekeby, Ryckelsby, Rinna, Blåvik och Åsbo.

Lång-SM i Blåvik

Lång-SM (Ultralång-SM i dag) blev också en arrangörmässig milstolpe för klubben i och med att det var vårt första SM-arrangemang och ännu enda. Tävlingar anordnar vi vanligtvis i det dubbla syftet att dra in pengar till klubben och solidariskt bidra till att det blir ett brett och vettigt tävlingsutbud för distriktets och regionens orienterare.

Att stå som värd en SM-tävling är dock mer än något annat ett hedersuppdrag och det genomsyrade planeringen och genomförandet av denna

Segrare vid Lång-SM vid Flanhult 1985. Pontus Jonsson, Annichen Kringstad, Annika Zell och Lars Palmqvist.

tävling på Blåvikskartan med målplatsen förlagd till Flanhult. Ekonomiskt var målsättningen denna gång enbart att få det att gå ihop. Tävlingsledaren Håkan Gustafsson hade fler funktionärer i sin stab än vad det fanns tävlande, 165 löpare. Bland annat så var samtliga kontroller bemannade. Banläggare var Arne Molin och Jan Lindgren och bakom de 1200 rekognoseringsstimmarna i kartritningsarbetet låg Sune Lindgren (600 timmar), Håkan Gustafsson, Ingemar Johansson och Bengt Carlsson.

Publik kom med ångbåt

”Vi har inte fått någonting gratis i och med att det är skog överallt. Ritas en karta intill ett samhälle brukar det ofta vara stora öppna marker som förenklar rekognoseringen”, sa Sune Lindgren till Corren.

Publiken kunde komma med ångbåt till Flanhult. En 20 meter lång brygga byggdes för att Boxholmstvåan skulle kunna lägga till.

Kom vi då undan med hedern i behåll från detta hedersuppdrag? Absolut. ”Tävlingen blev allt igenom lyckad”, lyder sammanfattningen i klubbens årsberättelse.

Karl-Johan Norén

Detta hände också på 1980-talet:

- 1981 arrangerade vi **Göteborgs- och Skidorienteringsmästerskapet i skidorientering** i Malung (!). Det var andra året i rad som vi försökte arrangera tävlingen hemikring utan att lyckas på grund av snöbrist.
- Att det var **bra fart på verksamheten** återspeglas i ekonomin. 1989 omsatte klubben 238000 kronor. Det är i nivå med vad budgeten ligger på för 2009 - 20 år senare.
- **Kolmilor** byggdes av klubben 1982 och 1983, först en riktig ihop med skidklubben och Lions, och sedan en i miniatyr på egen hand. Den lilla milan tillverkades i studiecirkelform av dussintalet personer som även gjorde en kolarkoja i det lilla formatet. Skapelserna överlämnades som gåva till Bruksmuseet.
- 1988 var **resan till Västertysklands 3-dagars** årets stora grej för Ungdomskommittén.

Udda företeelser där orienteringsklubben varit mer eller mindre involverad.

Lennart Johansson minns...

Jag hittar en stjärna.

I unga år bodde jag på östgötaslätten där orienteringssporten var lika avlägsen som storskogen. Men idrottsintresset var stort och jag följde sportsidorna i Corren. En gång hittade jag en rubrik som fångade mitt intresse. Sten Nordqvist vann mästarjackan stod det. Året var 1955, och det var inte Stens bravader som gjorde att jag flyttade till Boxholm, men året var det samma.

Blomkrukorna tände intresset.

Den första Trimorienteringen i klubbens regi genomförde Viola och Bernt Tengvall i skogen ovanför Vivåsen. Det är inte bara jag och min familj som fått upp ögonen för orientering tack vare trim-OL; numera naturpasset. Kontrollerna utgjordes av blomkrukor försedda med ett nummer utplacerade i terrängen, och de var inte alltför lätta att hitta. Men intresset väcktes.

Utflykt.

Under Ulla-Briths och min första utlandssemester får Klas sitt körkort tillhanda. Detta innebär att han lånar familjens bil, fyller den med orienterare, och åker till Dalarna på någon tävling. Som tur var visste vi inte om hans förehavanden, det hade säkert lagt en stor oro över hela vår semesterresa. SMS var ju inte uppfunnit då. Året var 1980.

Parkettenrundan

22 söndagar per år i tio års tid satt den nybildade motionskommittén vid Parketten och sålde bingobrickor och naturstigsfrågor. Sammanlagt producerade vi 2640 frågor. Första tiden skrevs frågorna för hand med tuschpenna. När datorn kom med maskinskrivna frågor fick vi följande kommentar av en deltagare: ”Det var bättre frågor förr när ni gjorde frågorna själva”.

Rekord

Ett oslagbart rekord, tror jag. Parkettenrundan satte någon gång på 80-talet då Östgötabanken firade något jubileum och önskade ett samarbete genom att flytta arrangemanget till bankens lokaler på Storgatan. 261 personer kom till start då banken lockade med fina priser. Ett bra netto för klubben även om startpriset endast var en krona.

Också ett jubileumsår.

Som ett led i den 60-åriga tillvaron

ordnade motionskommittén 1994 en trimorientering där kontrollpunkterna utgjordes av enbart kolbottnar. Detta mot den bakgrund att klubben en gång

idkade idrottsliga övningar på en kolbotten i Österskogen. Många av kolbottnarna var försedda med namn enligt Arne Molins goda minne. En gång i tiden hade Boxholms AB haft kolarskola i Åsboskogen. Eleverna bodde då kvar i skogen under hela förloppet, man bodde i tält och koja. Kolareleverna gav då platsen namnet Park Hotel. Andra namn var Vargabotten, Emils botten, Bertils botten o.s.v.

Vandringsleden.

Östgötaledens första etapp rekognoserades och röjdes av klubbens motionskommitte. Etapp ett invigdes vid Fiskarp 1992 av landshövding Rolf Wirtén. Landshövdingen ville imponera och använde det latinska namnet Sorbus på den Oxel han planterade.

Frågesporten

Man ändrar inte ett vinnande lag säger Ingrid Brun inför frågesporten som Karl-Johan arrangerar, detta då jag hävdar att jag deltagar som sällskap till Ingrid och Conny. Roligt, klurigt men intressant är det förvisso. Glädjande också att det finns många intellektuellt framstående medlemmar i Boxholms OK.

Österskogen

Det var Lars Ståhlberg, fritidsintendent på Boxholms kommun, som kontaktade orienteringsklubben och önskade hjälp med motionslederna i Österskogen. Planering, skötsel och tillsyn ingick i överenskommelsen och gör så fortfarande. Ersättningen var och är fortfarande så vitt jag vet 7500 kronor.

En prestation.

Wilhelm Wågman som vann DM i budkavle 1953 tillsammans med Arne Molin och Sten Nordqvist kommer med färdtjänst från Linköping till söndagsturen vid Mjölnekullen den 11 januari 2009. Med sin rullator tar han sig upp på Mjölnekullen och berättar något som tyvärr inte alla hör på grund av mycket folk och stark blåst. Det var fjärde gången den gode Wilhelm besökt söndagsturerna.

1990-talet

Tävlingssamarbete inleds med Mjölby

Tävlingsklubben Boxholm-Mjölby Orienteringslöpare, BMOL, föddes under vissa våndor. Lena Molin blev SM-drottning och Oskar Gustafsson vår näste landslagslöpare.

Orienteringsdöden skakade om, Bingolotto kom och klubbstugan Vikalyckan såldes.

1990-talet inleddes med att Lena Molin blev SM-drottning efter att ha tagit guld på dagen och brons på natten. Hon kom vidare båda tvåa och trea på World cup-tävlingar i Frankrike och Västtyskland. Tyvärr var det inget VM detta år. Loppet i Frankrike är det som Lena håller för att vara det främsta av alla om hon tvingas plocka ut ett enda under sin karriär.

- Det var ett klockrent lopp där just den där känslan av att "kontrollerna sitter där de ska" var med mig hela tiden. Det är inte i många lopp man får uppleva det, kommenterar hon.

Lena "la ner verksamheten"

Att Lena Molin redan vid 23 års ålder skulle komma att stå på krönet av sin karriär anade dock ingen. Hon hade i och för sig hunnit med mycket redan eller vad sägs om att ha tävlat i 20-talet länder och i fyra världsdelar.

1991, ett VM-år, blev mästerskapstävlingarna spolierade för Lena sedan

Oskar Gustafsson i samband med andraplatsen på kort-SM 1997.

hon på ett sommarläger i

Vålådalen ådrog sig en lumskskada som inte ville ge med sig.

- Jag la ner verksamheten året därpå på grund av skadan,

berättar Lena som inför 1993 flaggade

upp för en nysatsning genom klubbbyte

till stora Linköpings OK. Satsningen blev

bara halvhjärtad. Motivationen var

inte densamma längre. Lena var

påverkad inte bara av det långa ofrivilliga uppehållet

utan också av den plötsliga och mystiska död som drabbat flera elitorienterare

jämnåriga med henne själv, däribland östgöten Melker Karlsson, Krokek.

Tävlingsstopp för elitorientering

När Melker Karlsson hastigt avled i november 1992 efter ett träningspass hade en handfull unga orienterare dött under eller i samband med träning under senaste tioårsperioden. Det fanns en mikroorganism eller bakterie som satte sig på känsliga elitorienterares hjärtmuskulatur men exakt vad det var har forskarexpertisen ännu inte kunnat fastslå.

Melker Karlssons död sände chockvågor genom orienterings-Sverige och ledde till att det blev tävlingsstopp för elitorientering under första halvåret 1993.

Lena Molin tyckte inte att det var lika kul som förut med orientering och den riktiga elitsatsningen uteblev. Halvårsskiftet 1995 började hon tävla för Boxholms OK igen.

1990-talet inleddes med en djup generationsklyfta i klubben både på ledarsidan och bland de aktiva. Ett uttryck för det var att vi 1991 inte längre hade ett eget herrlag på Tio-mila utan ställde upp i kombination med OK 64 Torpa. Lite av ett tidens tecken är det väl också när vi 1992 inte har någon SM-representation alls men samtidigt blir svenska veteranmästare i budkavle genom Gunnar Palmqvist, Anders Montelius

BRUGGLE- NYTT

Klubbtidning för Boxholms Orienteringsklubb
Nr 1, Februari/Mars 1994

Manusstopp: 20/3

Redaktör:
Klas Johansson
Pehr Hannergratan 8A
Tele: 0142/51362
Distributör:
Lena Molin
Tele: 0142/52345

29-17

För en tävlingsklubb tillsammans med Mjölby

Bruggle-Nytts (klubbtidningens) förstasida för nummer 1 år 1994

och Håkan Gustafsson.

Oenigt beslut om tävlingsklubb

På gymnasiet i Mjölby finns det ett särskilt orienteringsprogram för lokala förmågor och bland eleverna föds tankarna på en gemensam tävlingsklubb (en slags alliansklubb) för Boxholms OK och Mjölby OK. Fördelen skulle vara bland annat starkare budkavlelag och intressantare tävlingsresor. Idén är inte ny utan genomförd bland annat i Norrköpingstrakten. Invändningar mot förslaget kommer, mycket rör sådant som har med klubbkänsla att göra. Som att det kan bli svårt att få tag i ungdomsledare beredda att fostra ungdomar i träningsverksamhet i en klubb medan ungdomarna sedan ska tävla för en annan.

Frågan diskuteras i drygt ett års tid. Båda klubbarna fattar sedan beslut på sina årsmöten 1994 om att på försök införa Boxholm-Mjölby OL men att all annan verksamhet än tävlandet ska fortgå som tidigare i moderföreningarna. I Mjölby klubbas beslutet utan omröstning, i Boxholm blir det omröstning som utfaller med 29 röster för den nya tävlingsklubben 17 emot och 2 blanka röster. När beslutet sedan utvärderas på höstkanten råder enighet i båda klubbarna om att köra vidare i den nya skepnaden. De äldsta orienterarna i Mjölby fortsätter dock i drygt tio år till att tävla för MOK medan det i BOK på en gång sker allmän uppslutning bland de aktiva för BMOL. Ingen fortsätter tävla för BOK eller reser krav på att få göra det.

Johanna Lindberg - en av klubbens mest frågångsrika på 1990-talet.

Oskar Gustafsson landslagsman

Det avsedda BMOL-syftet att få starkare budkavlelag och bredare representation i olika budkavleklasser uppnås under 90-talets andra hälft. 1996 är vi 55:a (damer) och 77:a (herrar) på Tiomila och året därpå kommer vi 5:a på 20-mannakavlen Tjoget och ställer upp med två lag i 25-manna i Stockholm.

Individuellt så är far och son Gustafsson, Håkan och Oskar, väloljade segermaskiner. Den interna kampen dem emellan slutar oavgjort 1994, 16 segrar var! Oskar är inte den enda ungdomen som gör bra ifrån sig. En ny generation är på gång och 1995 vinner vi imponerande sex klassegrar i Ungdomsserien. Bäst av dem alla är nämnde **Oskar Gustafsson** som kommer tvåa på USM

OK-stugan, eller Vikalyckan som den egentligen kallas, fotograferad sommaren 2009. Stugan såldes under 1990-talet, och beslutet att sälja togs på årsmötet 1994.

(1995), 2:a och 5:a på JSM (H18, 1997 med silvret taget på kortdistans sedermera namnändrat till medel), samt 2:a (SM klassiskt, numera långdistans) och 5:a igen (H 20, 1999).

Oskars framgångar leder honom till juniorlandslaget. Premiären sker på Franska 5-dagars -97 och två år senare blir Oskar klubbens förste tävlande på ett officiellt JVM. Det äger rum i Bulgarien och Oskar får springa tre lopp. Bästa placeringen blir en tolfte plats i stafetten för Sverige lag 2. På NOM på försommaren i norska Malsvik hade Oskar fått samma placering individuellt.

Familjen Lindberg bidrar mycket verksamt till att det ser hur ljus ut som helst på ungdomssidan bakom Oskar när seklet och årtusendet närmar sig sitt slut. Syskonen Johanna, Josefin och Johan radar upp segrar med mamma Mia som gott föredöme. Det går som på räls för henne på 5-dagars i Dalarna 1999, hon vinner D 21:2, och det gör det förresten för oss andra också. Det är tågtransport från C-orten i Borlänge ut till varje etapp.

43-kavlen fyra gånger

43-kavlen blev en ny utmaning arrangörmässigt för BOK som lokal medarrangör till Linköpings OK. Första gången LOK bad att få kavlen (cirka 3000 deltagare) utlokaliserad till Boxholm var 1991. Tävligen genomfördes då vid Mo stugby i Malexander. 1997 återkom stafetten till oss med TC vid Sinkan utmed vägen Flemminge-Ryckelsby. Vår bygd blev vid dessa tillfällen invaderad av inte minst finländare som har fattat särskilt tycke för denna nordiska budkavle för oldboys, oldgirls och veteraner av båda könen. 43-kavlen har återkommit ytterligare två gånger till våra nejder och kartor under 2000-talet.

Ett elektroniskt stämplingssystem (Regnly som sedermera blev Emit) användes av klubben för första gången på en nationell tävling i Österskogen 1996.

Energiloppet var ett stads- och motionslopp utan orienteringsinslag som vi introducerade 1993 ihop med Ungdomskorpen. Vi lade sedan årlig energi på detta under åtta år framåt.

Klubbstugan såldes

Vikalyckan, klubbstugan i närheten av Eklabo vid Sommen, såldes efter

Lena Molin- kranskulla vid 43-kavlen 1997 som hade målplatsen vid Sinkan.

att ha varit dåligt utnyttjad i många år. Stugan hade helt enkelt spelat ut sin roll och beslutet om försäljningen var enigt. Stugan byggdes av klubbmedlemmar så tidigt i klubbens historia som 1937. Samma år som Vikalyckan avyttrades, 1985, återinvigdes nyrenoverade klubblokaler i Motionsgården.

Karl-Johan Norén

Detta hände också på 1990-talet:

- **Bingolotto** seglade upp som klubbens största inkomstkälla. Försäljningen gav stadigt runt 50 000 kr under sex-sju års tid för att sedan vika kraftigt neråt. Centrumstädning blev en annan fast inkomst som hållit sig på en jämnare nivå än lotterna.
- 1993 hölls klubbens första inofficiella **metar-KM** som sedan fortsatt varje år sedan dess. Platsen för tävlingen varierar men den genomförs alltid i midsommarveckan. Startåret korades Roger Karlsson till mästare efter att ha dragit upp den enskilt längsta fisken. Året därpå bestämdes att den totala fångstvikten skulle vara avgörande och har så varit sedan dess.
- **Sune Lindgren** vann 1994 Veteranmästerskapen i klass H 80. Han hade då sprungit orientering i 62 år och var klubbens obestriddige nestor i jakten på de orangevita skärmarna.

2000-talet

Vivåsen ny adress, söndagsturer ny succé

Vivåsen blev ny klubbstuga delad med skidåkare och dragkampare. Johanna Lindberg tog sig in i juniorlandslaget. Söndagsutflykter för allmänheten under vintrarna till värmande brasa och intressanta berättelser blev stor succé.

2000-talet inleddes med en och annan godbit på seniorsidan. Som 2003 när Mia Lindberg, Maria Pettersson och Bodil Walfridsson vann DM-kavlen i konkurrens med betydligt yngre damer.

Det som framför allt kännetecknade första halvan av 2000-talet var stora framgångar på ungdoms- och juniorsidan genom namn som Johanna Lindberg, Josefine Lindberg, Johan Lindberg, Erik Tengvall, Emil Tengvall, Henrik Tengvall, Mattias Andersson, Mattias Gustafsson och Britta Norén. Vi hade en topp som var så bred att vi så när blev bästa ungdomsklubb i Östergötland. Vi kom tvåa i O-ligan både 2002 och 2004.

Johanna vann Ungdoms-SM

Bäst av alla var Johanna Lindberg som 2001 vann USM i D16. Året därpå tog hon både guld och silver på Skol-VM i Portugal och 2003 tog hon brons i D18 (klassisk distans) på SM. Denna kartsäkra tjej, mer kraftlöpare i terräng än speedad löpare på stigar, var också ankarer när Boxholm-Mjölby OL sensationellt kom 2:a på Ungdomens Tiomila i D18. Året var 2003 och 96 lag deltog. I laget sprang Sofie Larsson

Håkan Gustafsson, fortfarande bland de bästa bästa i Sverige i sin åldersklass.

(Mjölby), Josefine Lindberg, Louise Carlsson/Anna Nilsson (båda Mjölby), Britta Norén och Johanna Lindberg. Fyra av tjejerna var fortfarande bara flickklassare!

Veterantvåa på Tiomila

Var tjejernas topplacering den största stafettframgången alla kategorier sedan tävlingsklubben bildades 1994? En andraplats som väger ungefär lika tungt kneps i veteran-klassen i stora Tiomila 2005. I laget sprang Anders Montelius, Per-Åke Tengvall och Håkan Gustafsson. De hade att kriga med 138 andra lag.

Den framstormande unga generationen splittrades snart på en rad olika klubbar på grund av studier på andra orter och framför allt lockelsen av att få träna och tävla med mer elitinriktade klubbar. Johanna Lindberg försvann sista junioråret, 2005, till OK Denseln. Året innan hade hon gjort landslagsdebut i Polen under våren.

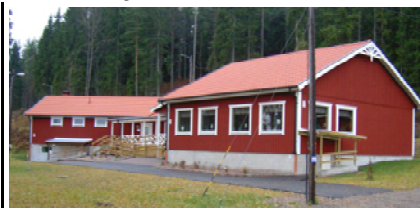
Juniortrio splittrades

Klubbens stora åderlätning av juniorlöpare inträffade 2006. Johan Lindberg bestämde sig inför höstsäsongen (året innan han blivit junior) att gå över till Denseln och det beslutet fick en viss Dominoeffekt. Mattias Andersson drog iväg till OK Tisaren medan Emil Tengvall satsade på en annan Närkeklubb, Hagaby GoIF.

Emil fick vara med om att vinna Ungdomens Tiomila bara någon månad efter klubbytet, Johan blev tvåa på USM senare på hösten medan Mattias Andersson blev silvermedaljör på SM i stafett 2007. Bästa SM-resultaten medan de fortfarande tävlade för oss gjorde Emil Tengvall som blev 5:a på USM och 7:a på JSM. Räknas också Skol-SM in tog både Johan (guld) och Mattias (brons) medaljer.

Håkan Gustafsson håller stilen

Ungdomarna må dock ursäktas, Håkan Gustafsson är mästarnas mästare i klubben på 2000-talet. Han har tagit individuell seger på Veteranmästerskapen 2000, 2003, 2006, 2007 och 2008. Sett till landslagsmeriter och SM-medaljer för både junior- och seniorklasserna är Lena Molin tveklöst nr 1 i klubbens historia. Håkan Gustafsson är

Vivåsen! Vårt nya "hem".

däremot den senior som längst hållit sig i den yppersta svenska eliten. Han har dessutom fortsatt att tampas med de bästa i sin åldersklass årtionde efter årtionde.

Mia Lindberg och Sören Sand är två andra löpare som vissa år på 2000-talet lyckats med bedriften att ståta som segrare mer än 20 gånger var i klasser som D35, D40 och H45. Mia Lindberg har dessutom lyckats med en annars bedrift, att bli första BOK:are i Svenska Orienteringsförbundets styrelse.

Vivåsen ny klubbanläggning

Tävlingsresultat i all ära, det som riktigt satt avtryck under 2000-talet är lokalbytet. Efter att ha räknat Motionsgården som vårt klubbhem under 34 år fick vi ny adress några höjdkurvor längre upp i Flemmingedelen av Boxholm. Detta efter att Skidstugan byggts ut och om så pass rejält att det är ingenting längre som påminner om den gamla stugan mer än platsen där den stod. Två skidklubbar (som sedermera blivit en), dragkampsklubben Björke och orienteringsklubben enades om ett gemensamt byggprojekt 2001 med hjälp av både kommunalt stöd och EU-bidrag. Efter ett uppoffrande ideellt arbete invigdes den nya friluftsanläggningen Vivåsen i juni 2003. Anläggningen har inte bara blivit idrottsklubbarnas gemensamma boning utan är också mäktiga populär bland allmänheten, företag och andra föreningar, med ständig uthyrning av den stora samlingssalen.

Bakgrunden till Vivåsens tillkomst var att kommunen sålde Motionsgården till ett privat företag. Det renoverades i huset och hyrorna höjdes till orimligt stora nivåer för både BOK och Björke. Under en mellanperiod på två år "övervintrade" vi i Transportbolagets (Lastbilscentralens) tidigare kontorsfastighet på Väderstadsvägen 1.

Sorg i klubben tre år i rad

Under målningsarbete i Vivåsen i januari 2003 segnade Fred Carlsson ner och dog mitt i en entusiastisk och kreativ gärning som ledare för klubbens trivselkommitté. Märkligt nog kom ytterligare två profiler i klubben, och tillika ledamöter av denna kommitté, att avlida vid eller i samband med pågående klubbaktiviteter. Det var makarna Arne och Marianne Molin, Arne dog våren 2004 och Marianne hösten 2005.

En idé som Fred Carlsson hade hunnit realisera det sista året i livet var torpturerna på söndagar under vintermånaderna. Vid olika ödetorp runt om i Boxholm skulle det brinna en brasa och någon skulle berätta om torpet på platsen. Samtidigt skulle mängdtränande löpare servas med vätska på platsen som de tidigare gjort på de så kallade bergsturena. Initiativet, som trivselkommittén genomförde i samarbete med Föreningen Krafttaget, blev genast lyckat. Efter Freds bortgång blev Klas Johansson drivande kraft i kommittén.

Torpturerna blev söndagsturena

Vintern 2006/2007 ändrade torpturerna namn till söndagsturena. Fortsättningsvis skulle den valda platsen inte nödvändigtvis behöva vara en torplämning utan lika väl en allmänt vacker plats. Klas engagerade också talare som fick fria händer att berätta om vad som helst. Intresset ökade nu ytterligare. Nästan undantagslöst samlas mellan 50 och 100 personer varje gång. Landshövding Björn Eriksson var en av berättarna vid elden den senaste vintern (den 1 mars 2009). För bland

Mia Lindberg har segrat många gånger under 2000-talet!

Klas Johansson pratar vid söndagsturen den 7 december 2008 och som ägde rum på Vargfällebergen mitt emot samhället Sommen och med en bedärande utsikt över samhället och sjön.

annat sitt arbete med torpturerna/söndagsturena erhöll Klas Johansson kommunens kulturstipendium år 2008.

Ett annat BOK-färgat årligt "icke orienteringsarrangemang" som boxholmarna tagit till sina hjärtan är Boxholmsmästerskapet i frågesport för tremannalag. Det har nu arrangerats i 17 år med hundratalet deltagare varje gång. Undertecknad är tävlingsledare och frågekonstruktör och Svenska kyrkan är medarrangör. Ett år vann ett av klubbens egna lag, Conny Bruhn, Ingrid Bruhn, Lennart Johansson.

Elitserien i Boxholm, O-ringen i Mjölby

Orienteringstävlingar är naturligtvis fortfarande klubbens självklara huvudarrangemang. Dessa kan bli nog så spännande också för den så kallade allmänheten. Det märktes 2001 när vi genomförde Elitserien och Juniorcupen med start, mål och varvning mitt i Boxholms centrum vid Ica-parkeringen.

Vad vi än mer minns från 2000-talet är O-ringen Östergötland 2007 en rekordregnig sommar. Både centralort (Sörbygårdet som sedan byggdes med villor) och samtliga etapper var förlagda till Mjölby. Vår arbetsinsats gällde bland annat träningsbanor i Österskogen och banläggansvar för finaletappen på Hallevadet-kartan. Klubbens alla dagsverken gav en förtjänst på 360 000 kr.

Ny ungdomsgeneration på gång

Det finns gott om duktiga medelålders eller äldre medelålders manliga löpare i klubben. Det återspeglar sig i viss stafettdominans i Östergötland i dessa åldersgrupper och att det i klubben finns enorm rutin på att genomföra välorganiserade tävlingar. Frågan är bara hur länge till för det är klen beställt med återväxten. Ungdomarna flyttar från kommunen, för studier eller arbete, när det är dags att börja göra nytta i klubbarbetet. Annars har vi många tävlande i de yngsta klasserna och fler är på gång.

Karl-Johan Norén

Detta hände också på 2000-talet:

- Sprint blev en ny distans lämpad för tävlingar i stads- och parkmiljö. **Första DM-tävlingen i sprint** genomfördes med tävlingscentrum i Folkets park, Boxholm, 2002.
- De **älgdrev** som vi började gå åt Boxholms Skogar i slutet på 90-talet fortsätter vi med under 2000-talet. Samtidigt får vi en ny inkomstkälla i **jaktornstillverkning**.
- Tillsammans med hembygds-vänner har vår torpkommitté sedan **1968 märkt ut torp och andra byggnader** som skattat åt förgängelsen. 2007 var det jubileum, objekt nummer 100 märktes ut.

Boxholms OK:s orienteringskartor

Det var först år 1971 som BOK:s första orienteringskarta låg färdig. Det var Boxholmsbladet, öster om Boxholm och upp mot Åsbo. Några BOK:are hade dock redan då hjälpt Sommenbygdens SK att ta fram kartan Sommenbladet. Ingemar Johansson och Sune Lindgren har varit flitiga kartritare, och i dag är det Bengt Carlsson som är flitigast i kartritarskogen. Renritning görs numera digitalt, och Ulf Lindberg gör en värdefull insats med detta.

Östergötlands absolut första orienteringskarta togs fram av Golf Tjalve redan 1947. Den var 6,5 km² stor och framtagen över Vrinneviskogen i Norrköping.

Det dröjde ända till år 1971 innan BOK:s första karta blev till. Det var Boxholmsbladet och den fick beteckningen E048. Numret betyder att det var 47 andra kartor i Östergötland tryckta före Boxholmsbladet. Kartan täckte 37 km² från Åsbo och söder ut, och den trycktes i skalan 1:20000. Ingemar Johansson drog ett tungt lass med pionjärkartan, dels med rekognosering i skogen, men framförallt med sammanställning/renritning av kalkarna (en för varje färg) som skickades till tryckeriet. Övriga som hjälpte till med rekognoseringen var Sune Lindgren, Henry Lindgren, Bengt Carlsson, Arne Andersson, Håkan Gustafsson och Birger Précenth.

Motionsgårdskartan klar 1975

1975 kom första utgåvan av Motionsgårdskartan. Den var 22 km² stor och trycktes i skala 1:20000. Även med den hade Ingemar ansvaret för renritningen.

"Hundratusendelen", det vill säga den gamla backstreckskartan användes långt in på 60-talet som tävlingskarta kring Boxholm.

1977 blev Eklabobladet i Blåvik klar. Skalan var 1:20000 och den var 19 km² stor. Återigen satsade Ingemar många timmar i framtagandet av kartan, både på rekognosering och renritning.

Första skolkartan kom 1980

1980 ritades BOK:s första skolkarta. Den var över Folkets park och området vid vattentornet. Den fick namnet Parken och trycktes i skalan 1:4000. Rekognoseringen utfördes av Sune Lindgren, och renritningen av Mats Andersson.

1981 var det dags för revidering av Motionsgårdskartan, nu nedbantad till 8 km² och i en ny skala; 1:15000. Med den här revideringen var det premiär att använda flygfotograferat grundmaterial. Till tidigare kartor hade vi endast haft "grönsaksbladet" i skala 1:50000 som grund. Tjänsten att renrita den här kartan fick vi köpa av Arne Karlsson, OK Motala.

Samma år blev också Stenabobladet klar. Den täckte hela Österskogen (ända ner till Götevi/Linnefors), den var 17 km² stor och i skalan 1:15000. För att renrita den anlätades Lennart Svensson, Sommenbygdens SK. Nu fanns det över 200 kartor i Östergötland, för ovannämnda karta fick nr E205.

Rekordår 1985

1985 var ett rekordår beträffande kartproduktion i klubben. Först blev Blåvikskartan klar. Den täckte hela 27 km² och trycktes i skalan 1:15000. Den fick sitt eldprov när vi arrangerade Lång-SM (nuvarande ultralång) vid Flanhult.

Första kartan vid Hageby fick se dagens ljus (och som ritats av BOK, Sommenbygden hade en karta över området sedan tidigare), och den fick namnet Hageby. Kartan täckte 16 km² och trycktes i skalan 1:15000. Den kom att användas vid Östgöta 3-dagars vid Ryckelsby 1985. Renritningen av Blåvikskartan och av Hagebykartan utfördes av Lennart Svensson.

Vidare under året, och med hjälp

Eklabobladet var klubbens tredje egenhändigt producerade karta.

av Östergötlands orienteringsförbund, togs det fram skolkartor. Både vid Åsbo och Malexanders skolor, och dessa trycktes i skalan 1:5000.

1986 kom vår första karta i skalan 1:10000. Det var södra delen av Stenabobladet som reviderades, och kartan fick namnet Stenbockskolan. I och med den kartan gjorde Ulf Lindberg debut som renritare i klubben.

1987 gjordes en revidering av Blåvikskartan, och den kom att användas vid ett lyckat Östgöta 3-dagars 1987. Även Motionsgårdskartan reviderades det året, och kartan fick nu skalan 1:10000.

1990 blev kartan vid Malexander klar. Den trycktes i skalan 1:15000 och täckte 12 km².

1991 reviderades ovannämnda karta, och den trycktes nu både i 1:15000 och i 1:10000.

En stadskarta kom 1991

Även vår stadskarta Boxholm blev klar under året. Den gjordes i skalan 1:10000 och var över ett 10 km² stort område. Malexanderkartan och stadskartan Boxholm renritades av Ulf Lindberg. Stadskartan fick nummer E400.

1995 reviderades södra halvan av Stenabobladet. Den fick namnet Österskogen, täckte 7 km², och tryck-

tes både i skala 1:15000 och 1:10000. Med den kartan var det också premiär att använda dataprogrammet OCAD vid renritningen, ett förfaringssätt som underlättar mycket för Ulf Lindberg. Framförallt vid kommande revideringar.

1997 gjordes revidering nummer två av Motionsgårdskartan, nu nedbantad till 7 km². Även en ny karta med namnet Sinkan togs fram under året. Den var 5 km², och trycktes i skalan 1:10000.

1998 kom det en ny utgåva av Sinkan, då utökad så den täckte 7 km².

Åsbo Syd kom 1999

1999 kom en ny karta över samma område som vår första framtagna orienteringskarta; Boxholmsbladet. Denna gången döptes kartan till Åsbo Syd, och den var framtagen med hjälp av Lennart Svensson. Kartan var något nedbantad jämfört med Boxholmsbladet till "bara" 25 km². Den trycktes både i skala 1:10000 och 1:15000. Det kan poängteras att till rekognoseringen av Åsbo Syd är enda gången som BOK har köpt rekognoseringstjänsten helt och hållet.

2001 gjordes det återigen en revidering av ovannämnda karta, nu nedbantad till ett 17 km² stort område, och den trycktes i skalan 1:15000. Kartan fick namnet Boxholm öst. Framtagandet av kartan gjordes med anledning av Elitserien som arrangerades med tävlings-

Bengt Carlsson, klubbens "store" kartritare!

centrum på ICA-parkeringen. Även Österskogen genomgick en revidering. Området var även denna gången 7 km², men den trycktes endast i skala 1:10000.

2002 arrangerades Östergötlands första sprint-DM, och tävlingen gick i och omkring Folkets Park i Boxholm. För den tävlingen togs det fram ett särtryck från kartan över Österskogen och som reviderades och trycktes i skalan 1:5000.

2003 blev en ny karta vid Hageby klar, och den fick namnet Oxhultet. Området var 9,5 km² stort, och kartan trycktes i skalan 1:10000. Här gjorde Bengt Carlsson en stor arbetsinsats då han gjorde terrängrekognoseringen i stort sett helt själv.

Ny Vivåsenkarta 2004

2004 kom en ny karta vid Vivåsen. Det var med anledning av vår nya klubbstuga som Motionsgårdskartan reviderades, och den täckte nu ett 6 km² stort område. Kartan fick nu namnet Vivåsen. Till kort-DM som BOK arrangerade vid Polackarhemmet togs det fram ett särtryck ur Åsbo Syd som reviderades och trycktes i A5-storlek och i skala 1:10000. Den fick namnet Polackarhemmet.

2005 tog vi fram en lärkarta vid Stenbocksolan. Området var 1,5 km² stort och kartan trycktes i skalan 1:5000.

2006 var det dags för revidering av norra delen av Åsbo syd. Den fick namnet Strålnäs och trycktes både i

skalorna 1:15000 och 1:10000. Kartan Strålnäs täckte ett 11 km² stort område.

2007 var det dags för en lärkarta vid Vivåsen. Den trycktes i skalan 1:5000, området var 1,5 km² stort. Även en revidering av Österskogen gjordes, detta med anledning av att den skulle komma att användas som träningskarta inför O-ringen i Mjölby.

2008 togs det fram en karta över ett helt nytt område. Den fick namnet Karsbo och nummer E791. Den täcker 6 km² och trycktes i skalan 1:10.000. Kartan premiär användes på 43-kavlen vid Jonstorp. Dessutom kom det fram ett särtryck ur Hagebys norra del under 2008. Det var ett område som förstörats till skalan 1:7500, och det var reviderat och renritat av Lennart Gustafsson.

Kartan Karsbo revideras och ritas till

Under 2009 ska Karsbo revideras och ritas till åt norr, detta för att användas vid vårt dubbelarrangemang; medel- och stafett-DM den 5-6 september 2009. Även den sydligaste delen av kartan Boxholm öst kommer att revideras.

Avslutningsvis; det är många BOK-medlemmar genom åren som har hjälpt till med rekognosering i terrängen, men jag vill gärna namnge en person och det är Bengt Carlsson! Han har mer eller mindre hjälpt till med samtliga kartor som klubben tagit fram! Sen måste ju klubbens renritare / digitalansvarige sedan 1986 nämnas också, och det är ju Ulf Lindberg.

Ett stort tack till Bengt, Ulf och alla ni andra som mer eller mindre har hjälpt oss i kart- och arrangemangskommittén.

Håkan Gustafsson

Arne Molin, Gösta Lindell och Nils Quick begrundar det då nya Eklabladet i samband med årsmötet 1977.

Blåvikskartan användes i samband med Lång-SM 1985. Anders Montelius intervjuar Kjell Lauri.

Min första orientering

Sune Lindgren skrev nedanstående berättelse till BOK:s klubbtidning, Bruggle-nytt, nummer 2 år 1984.

Vi började orientera hösten 1933. Ekeby, som var före oss med orientering på programmet, inbjöd till en träningstävling den 15 oktober. Vi sprang då för Boxholms IF. Sex boxholmare debuterade, alla kom hem. Vi hann med ytterligare fyra träningstävlingar innan snön kom.

Våren 1934 började med tre träningstävlingar. Så kom den historiska dagen den 15 april. På förmiddagen sprang vi i Strålsnässkogen vårt första KM, på eftermiddagen bildades Boxholms OK på Wedins Konditori. Söndagen därpå deltog vi i Ekebys tävling med deltagare från fem närliggande föreningar. Hela sommaren ägnades åt friidrott. Orienteringssäsongen inleddes den 9 september med en tävling i Ekeby.

Nu kommer jag till det jag vill berätta om. Söndagen den 30 september skulle Mjölby S.G.U. ha sin nationella hösttävling. Då kom tanken; "jag ska göra ett försök". Jag talade med vår sekreterare, banläggare med mera; Karl-Erik Wennerqvist om mina planer. Han sa: "Det är inte säkert att du får springa för BOK eftersom vi ännu inte är medlem i Idrottsförbundet".

Vi beslöt att kontakta Mjölby. Jag gick hem och pumpade "Polstjärnan" (= cykel) och trampade iväg på den dåliga grusvägen till Mjölby där jag sökte upp Mjölbys allt i allo "Manne" på Fällan (= idrottsfik), och beskrev mina bekymmer. Manne sa: "Det är riktigt att du inte får springa för BOK, men du kan anmäla dig i Boxholms IF:s namn. Så blev det, och jag sprang alltså min första större tävling för Boxholms IF.

Lördagen före tävlingsdagen fick jag reda på att samlingsplatsen var vid Stora Bäck, så det gick ju att

cykla dit. Nu kanske någon tänker; "det var ju rena hemmaterrängen för Sune". Men nej, jag hade aldrig satt min fot i skogen väster om Sjögarpesjön, våra träningstävlingar hade gått närmare "bruket".

Jag hade bestämt med min lillbrorsa Henry (15 år) att bli min "lagledare".

Söndagen kom med ett härligt höstväder. Vid Stora Bäck var det liv och rörelse, 300 orienterare var anmälda, tre olika banor var lagda.

Klass 1. 13 km. Elitorienterare, seniorer och yngre olboys.

Klass 2. 10 km. B-orienterare, seniorer, oldboys födda före 1903.

Klass 3. 7 km. Damer födda före 1918 och oldboys födda före 1895.

Jag klädde om och packade ner mina kläder (som bestod av helgdagskostym med skjorta och slips) i en resväska som Henry skulle ta med sig till målet. Tävlingsdressen bestod av ett par lappade blåbyxor, en skjorta, en så kallad sportmössa och ett par gamla skor. Kompassen, Silvas första modell var en luftkompass med en anordning så man kunde bromsa den oroliga nålen.

Jag var anmäld i B-klassen som hade en bana på 10 kilometer (junior-klass fanns ju inte). Efter 2 kilometers promenad kom man till startplatsen strax väster om Sjögarpesjöns norra del. Jag gick ut som 14:de man av 110 startande. Till första kontrollen, torptecknet 100 m öster om i Harfällan var det 3,1 kilometer och rakt söder ut. Jag gick mycket noga kompass och kom rätt på Askemålen, sen stig till kontrollen.

Andra kontrollen var högsta delen av bergshöjden, 500 m söder om L i Löningen, avstånd 1,5 kilometer. Jag hittade Löningen och följde den till sydvästra spetsen, sen kompass på skärmen.

Till tredje kontrollen, torptecknet 700 m söder om i Finnarp, var det 3,5 kilometer i sydvästlig riktning. Det såg ruskigt svårt ut, men jag fortsatte med min taktik att följa kompassen från träd till träd och kom precis på torpet.

Nu var det bara målet kvar, 2 kilometer öster ut till Sommens Folkets Park. Det såg lättare ut, men jag slarvade nog lite med kompassgången, så jag kom cirka 300 meter söder om målet. Det var enda missen. Henry tog emot mig vid målet, han hade förstås cyklat dit med min väska på "bakgrinna".

Det visade sig att jag sprungit så bra att jag blev tvåa på 1.41.12. Segraren hade 1.39.35. Att Holavedsterrängen är väldigt hård var den allmänna meningen. Här ett uttalande av nykorade riksmästaren Gösta Pettersson från Katrineholm som blev trea på 13 kilometers banan: "Det här var bland det värsta jag varit med om i orienteringsväg.

Förra söndagens riksmärsterskapsbana var ju bara barnsaker jämfört med den här. Den steniga terrängen var för hård, så krafterna tog slut."

Efter prisutdelningen var det hemdags. Jag hängde med en buss, Henry cyklade. Samma dag deltog Sven Nordqvist och Bruna Wennerqvist i en gångtävling i

"Östgötamarschen" i Linköping. De blev tvåa i var sin klass, bra gjort av "Fällhagspojarna". På kvällen gick hela gänget till Stora Bäck för att hämta min cykel.

Ja, den 30 september 1934 blev en minnesvärd söndag.

Nedpräntat i mitt "pörte" vid foten av Fälleberget 50 årsrundor senare.

Sune

Sune Lindgren som ung.

Och en äldre Sune...

Spridda värsting-minnen från skogen

Av Mats Lönngren

Att skriva om sina egna minnen från 35 års mer eller mindre framgångsrik karriär kan ju te sig något egotrippat. Min förhoppning är dock att det finns andra som kan känna igen sig i det jag själv minns som goda och mindre goda stunder. Det slår mig när jag försökt att minnas att de i stunden dåliga minnena med tiden har blivit minnen som är minst lika starka som de i stunden godaste. Det är ofta lättare att berätta om minnen som antihjälte. Kanske är det en del i vår kultur man ska inte förhäva sig. Vi är alla till en del produkter av Jantelagen...

Värsta snacket

Snacka dig aldrig in i ett lag. Hösten 81 hade jag gått ganska bra med ett par topplaceringar i H21A. Tyckte verkligen jag förtjänade en plats i första laget på Smålandskavlen, vilket jag aldrig fått ynnesten att springa tidigare. Jag lyckades i min övertalningskampanj (vem tog ut laget?) och jag fick min tredjesträcka efter att nattlöparna gett mig ett hyfsat utgångsläge. Det gick givetvis käpprätt åt helskotta. Säkert över 20 minuters bom på en relativt enkel bana. Hjärnsläpp flera gånger om. Året efter var jag förståndig nog att

ligga lågt, trots en vinst i H21 strax innan kavlen. Faktum är att jag efter debaclet i Nybro aldrig fått chansen i något förstalag överhuvudtaget. Känns som det är dags för en ny snackis inför någon H150-kavle...

Snabbaste kilometertiden

Att dela ut priser för bra (eller udda) prestationer förgyller tillvaron. Kanske borde vi utlysa fler årliga priser i mer eller mindre seriösa kategorier. Till exempel snabbaste kilometertiden för året. Kilometertider är ju orienteringsnördarnas eldorado. Faktum är att ungdomar skulle ha en god chans att mäta sig med både juniorer och seniorer. Vem vet om inte Erik Pettersson hade vunnit tävlingen om den funnits det senaste året, 2008. Hans segerlopp på serietävlingen i Torpa var av det svettigare slaget...

Min egen kilometervärsting är från 1984. Det var under en kort period då jag sprang för OK Fyrisalm (numera OK Linné) och vi drog till vårtävlingar i sydväst. Hallandsstafetten, Laholmsbuktens strandskog, vår ystra ben. Lyckades kravla mig ner på 5.26 min per kilometer på en 9 km bana. Faktum är att det nog var mitt bästa lopp i karriären. Hittills säger jag

Mats Lönngren skriver om värsting-minnen. Men här har han ju lyckats riktigt bra! Bilden från tävlingar i Belgien 1981.

förstås. Ändå var jag över fem minuter efter ett gäng skånska flåbusar.

Längsta kilometertiden

Varför inte ett pris till... Att vara antihjälte är också att vara hjälte. Längsta kilometertid kunde vara intressant. Min egen värsting ligger på 24.15, vilket jag tror finns många som kan konkurrera med om de är villiga att krypa till korset. Det hela tilldrog sig 1973 i de kärva skogarna utanför Västra Harg på DM-kavlen i H13-16. Bosse Pettersson sprang en hyfsad förstasträcka och jag gav mig ut på mitt 5:e tävlingslopp i karriären. Det hela slutade med blåbärsplockning för att klara blodsockerhalten. Jag kom i alla fall i mål med alla stämplor och Kenth Edin lyckades undvika sistaplatsen, vilket får anses som en bedrift med tanke på det utgångsläge jag skapat åt honom.

Största skalpen

Jag har i alla fall slagit Anders Gärderud! Som nybakad junior gjorde jag mitt livs dittills bästa lopp på Siljanskavlen 1975. Jag höll till i andralaget, vi kom givetvis ganska långt ned i listan, men känslan att ha gått felfritt på en svår bana och att dessutom ha "sprungit ifrån" världsmästaren på 3000 meter hinder var överklig. Detta var min första, och kanske största, erfarenhet av orienteringens själ att det är en

Årsfest 1979. Mats, i mitten, flankeras av Lennart Gustafsson och Roland Tengvall.

sport med så mycket mer än rå fysisk styrka. Det finns moment av annan skicklighet, tur och slump som gör att en relativ nybörjare kan hävda sig mot en toppelitidrottsman, om så bara för en dag.

Bästa terrängen

Bra terräng är något subjektivt. Den löpstarke vill ha tallmo, själv föredrar jag svårt, flackt och risigt. Om det nu handlar om att lyckas nå en bra placering vill säga. Men om jag för en stund letar bland alla kartor (givetvis har jag alla tävlingskartor sparade, som den sanne kartnörd jag är) så fastnar ögonen på 10-mila 1977. Jag sprang förstasträckan i andralaget, i Tyrestaskogen som nu är Sveriges mest storstadsnära nationalpark. Orörd skog i 16 kilometer, knappt en stig, knappt ett hygge, inte en äng, inte en åker bortsett från målområdet. Två mil från Gamla Stan. Jag sprang med en ständig förvåning i sinnet när den ena långsträckan efter den andra genom ren vildmark erbjöds mig. En miss på 10 minuter i slutet sved givetvis en del, men med lite distans uppvägs missen av att

Mats Lönngren, då Andersson, på väg i mål. Observera klädseln; långkalsonger och nedhasade strumpor!

överhuvudtaget ha fått delta i detta historiska 10-mila.

Mest imponerande

Som sistaårsjunior fick jag "nöjet" att bli ifattsprungen av en icke okänd Kenth Olsson i juniorelitklassen på Kolmårdsträffen. Jag är ingen hängare, men tänkte att det kunde vara intressant att se hur en stjärna orienterar. Så jag bestämde mig verkligen för att hänga, med föresatsen att vara med på kartan. Det dröjde dock inte länge förrän jag tappade taget om kartan och insåg att jag var tvungen att hänga med för att överhuvudtaget veta var jag befann mig. Aldrig tidigare, och heller aldrig senare, har jag blivit mer imponerad av hur snabbt det kan gå att orientera. Läser karln aldrig kartan? Stannar han aldrig? Visserligen var det i datorns pubertet, men i efterhand har tanken föresvävat mig; har han kartan i en hårddisk under pannbenet?

Hur det gick? Jo, jag hängde med i några kontroller och hann konstatera att han inte var någon övermänsklig löpare, men att han hade ett driv och en säkerhet och ett förmodat kartminne som går utöver allt annat jag mött. Att han sedan blev världsmästare förvånade mig inte ett dugg.

Fulaste priset

Det är kul att få pris. Men ibland känns priset som ett hån. Västergötland 1978. Femdagars femte etapp. Att gå ut som trea i jaktstarten med häng på ännu bättre och sedan komma i mål runt 20, efter hjärnsläpp av tredje graden är inte något man drömmer om. Lerig, sur och tvär går jag så genom målfållan och ömsom svär, ömsom undrar vad det var som egentligen hände. Då uppenbarar sig en glad tjej som har till uppgift att dela ut det välförtjänta priset till alla som fullföljt fem etapper. Så hade jag också gjort, men att med glada tillrop få en vit stenfigur föreställandes någon gammal run-

Lennart föredrar hård och tuff terräng! Här ses han i mitten där han gör allt för att få vara med de stora grabbarna att studera kartan. De är Göran Carlsson, Mats Andersson (Lönngren) och Lars Nykvist.

sten kändes just då inte som den gåva jag drömt om. Jag får den i handen och till prisutdelarens stora förvåning och kanske bestörtning slänger jag den med full kraft i lervällingen på målområdet. Och det var väl stenfigurens lyckliga stjärna att det hade regnat ordentligt marken var mjuk och stenuslingen förblev intakt. Faktum är att jag fortfarande har den kvar som ett minne över sådant som man egentligen helst vill glömma.

Jobbigaste banan

Längden betyder inte allt. 1989 var jag halvskadad och valde att springa H21B på Gamleby OK:s tävling i ett område som kallas Hompen. Det går bra, missar egentligen ingenting, kommer tvåa, men till min förvåning hamnar min kilometer tid på närmare 11 minuter. Extremt kuperat, branter åt alla håll, inte en gratis meter på hela banan. Det är detta som Lennart Gustafsson (som för övrigt vann H21 vid samma tävling) kallar riktig orientering och visst har han rätt i meningen att det är den tuffaste typen av orientering. Själv tänker jag att det inte finns någon riktig orientering det finns bara olika orientering. Boxholms OK har faktiskt möjligheter att erbjuda liknande arrangemang om vi vill. Områden finns i södra delarna av vår kommun som är i nivå med det extremområde som Gamleby erbjuder.

Mest udda

Gamleby OK har också skapat mitt mest udda orienteringsminne. Eftersom min syster springer för

klubben har jag en del erfarenheter från Tjustbygden. Varje höst genomförs ett klubbarrangemang som kallas Hammarslaget. Jag har faktiskt bara deltagit en gång, men det sitter kvar på näthinnan. Nattorientering med ficklampa. Kontroller i valfri ordning. Karta av måttlig kvalitet. Skala okänd. Kul, kul. Kära syster har berättat om en annan obskyr variant orientering på spegelvänd karta... Kanske något för BOK att ta upp?

Roligaste segern

Att som nybakad senior vinna H21E2 i Söderhamn var för mig själv extremt oväntat och väldigt skoj. Men Belgiens 3-dagars 1981 alldeles i närheten av den välkända motorbanan vid Spa var nog snäppet vassare. Jag gick ut i ledning (dock ej jaktstart), gjorde en bra sista etapp med några mindre missar. Lasse Nykvist stod och skrek på spurten att det rörde sig om sekunder, jag gav allt och visste inte om jag vunnit eller kommit tvåa. Och spänningen fick man ju leva med på den tiden det var ännu ett antal år kvar till Emit och Sportident. Så det vara bara att vänta på resultaten, som dessutom dröjde. Jag och Lasse var hungriga och gick till en krog i väntan på prisutdelningen. Vi tog in en öl före maten för att fira att vi gjort bra ifrån oss. Maten dröjde, vi fick ta en öl extra till maten. Vad vi inte visste var att detta av munkar lokalproducerade Trapitz-öl var av en helt annan dignitet än vårt svenska öl. Så vi var redan ganska glada i hågen när det till slut blev dags för prisutdelning. Och glädjen som satt i från vår måltid blev inte sämre när det visade sig att jag lyckats hålla undan med en marginal på 6 sekunder.

Mats studerar och analyserar bana och karta i Belgien 1981.

Värsta spurten 1

Den värsta spurten i positiv mening varade fram till målställningen. Gotland 1983, tredagars, jaktstart. Kamp om 4:e plats och bästa östgötaplacering i H21. Prestige med andra ord. PO Skullman från Tjalve drar iväg strax före mig från sista, men jag har bestämt mig för att ta honom. Känner mig stark och är jämsides med 20 meter kvar. Kommer förbi och känner mig nöjd. Då smäller det! Något är i vägen. Jag blir liggande på mållinjen, det går ett sus bland åskådarna. Jag har lyckats med det tills synes omöjliga att ramma målställningen, väl uppbyggd av byggnadsställningar i stål. Knäet gör ont, höften smärta, jag ser stjärnor. Kravlar i mål på en femteplats. Uppsöker sjukvårdare som efter min berättelse om vad som hänt bestörtat uttrycker; Var det du?? Följden av detta debacel blev två månaders avhållsamhet från löpning, och en insikt att ett lopp aldrig är avslutat förrän man passerat mållinjen.

Värsta spurten 2

Ibland är livet inte så välvilligt som man hoppas. Kroppen säger ifrån, orken tryter. Jag gjorde ett längre uppehåll från allt vad orientering heter i slutet av 90-talet. Hade ingen kraft alls i kroppen, orkade springa 500 meter innan orken tröt. Oklart varför. Utbrändhet? Mineralbrist? Vem vet? Kroppen är inte alltid så "fit for fight" som man förväntar sig. Jag fick verkligen tänka nytt. Nu handlade det inte om att nå topplaceringar. Nu handlade det om att klara en Öppen 7:a utan att behöva gå på upploppet. Vid min "comeback" på Tjust 2-dagars sved det ändå i själen när jag som 42-åring blir omsprungen av Claire Ek (visserligen en gång framgångsrik, men vid tillfället för omspringningen runt 70) på spurten i Tjust tvådagars. Jag försökte verkligen svara, men det fanns inte... Nu har jag ställt om siktet. Tidigare blev jag besviken när jag insåg att mitt lopp inte räckte för topplacering jag hade en självbild att jag var kapabel att vinna trots att jag sannolikt tränade betydligt mindre än många av mina konkurrenter. Nu har jag mer realistiska förhoppningar det räcker att

Staffan Runtegen är törstig 1976. Året innan växlade han till Mats vid Jukolakavlen. De sprang i BOK:s andralag. Förstalaget kom ju fyra det året, ett av klubbens bästa prestationer genom åren.

slå Karl-Johan Norén...

Värsta spurten 3

Femdagars (jag framhärdar med att kalla det så eftersom det säger mycket mer än O-Ringen) i Sälen går till hävderna som mycket lyckat. Terräng, väder, naturupplevelser fantastiskt. Dessutom inte en mygga under en hel vecka i Sälen, i juli månad. Ytterst märkligt. Min egen insats var ok, och jag dängde Karl-Johan Norén rätt ordentligt. Men sista etappen... oj, oj, oj. Här fick begreppet spagettibiten en tydlig innebörd för mig. Efter ett antal sega myrar i högsommarvärme kom ett upplopp som var det längsta jag genomlidit på mången god dag. Jag vägrade att gå, det var ändå under min värdighet. Men så långt (460 meter) och så oerhört vidrigt jobbigt dessa 460 meter kan vara efter fem dagar i skogen. Min kilometertid på enbart upploppet hamnade på 6 minuter och 57 sekunder. Jag lyckades med knapp marginal slå Åke Svensson i H85. Hans rackarrökare med något hundratal meter kvar i kampen om segern var utan tvekan en värdig avslutning på 5-dagars mest raffinerade spurtduell. Speakern Per Forsberg var i extas och lockade fram ett jubel bland de många tusen på målområdet när duellen följdes på storbildsskärm. Ytterligare ett exempel på orienteringens själ...

Mest absurda

Jukola 1975. Om jag minns rätt så är det natten till första juni. Står och väntar på min nattsträcka

i andralaget. Staffan Runtegen tar hyfsat god tid på sig, men jag är förväntansfull inför min första sträcka på Jukola. Det är kyligt, men ändå blir jag mäktat förvånad då snön plötsligt börjar vräka ned. Flingor av storlek pingisrack täcker snart marken med ett vitt dun. Och mitt i detta väderkaos så visar naturen sin mer absurda sida. Göken börjar gala intensivt. Om det var av chock eller av pur vårglädje vet väl ingen, men för mig var det tecknet på att det är dags att ge sig ut. Och strax kommer Staffan ångandes och jag får ge mig iväg över de många myrarna. Den egna insatsen var väl ok, men bortsett från vädret så var det förstalaget som stack ut. Just detta år fick BOK sin kanske största kavleframgång genom historien. Håkan Gustafsson på sistasträckan var bara någon minut efter segrande lag och BOK hamnade på en oerhört meriterande fjärdeplats.

Värsta matorgien

Andra halvan av sjuttioalet innebar många resor till Skåne under våren. Ett varierande gäng med bl.a. Lasse Nykvist som stabil chaufför åt oss andra icke-bilägare. Påskhelg i Kågeröd är en klassiker. Liksom turandet mellan Landskrona och Tuborg påskafton 1979. Say no more..

Ett särskilt starkt minne var ett smörgåsbord på Örkelljunga världshus, typ 1979. Ett osannolikt billigt erbjudande smörgåsbord för 19 kronor. Möjligt? Jodå. Det bullades upp bröd och smör och sill och prinskorv och Jansson och sillsallad och annat småvarmt så det stod härliga till. Vi åt oss minst sagt mätta. Nöjda och belåtna är vi så beredda att betala och tacka för oss. Men vad händer..? En servitör kommer fram och frågar om det går bra att ta in varmrätten...?! Vi finner oss snabbt, säger javisst och som de artiga gäster i det yndiga landet i söder vi i alla fall försöker vara så pressar vi i oss köttstek med säs och potatis, om jag inte minns fel. Jag minns särskilt Bosse Pettersson, och frågan är om han åt något mer överhuvudtaget på resan. Den lärdom man bör dra av Örkelljunga världshus anno 1979 är att Skåne är ett landskap av en annan dignitet än resten av

Idag är Mats glad om han slår denne man; Karl-Johan Norén...

Sverige. Och att ta gaffeln i vacker hand och äta och vara glad.

Värsta klädseln

Ålems OK söder om Oskarshamn, 1975, påskhelg. Kanske var det värsta vädret. Och det var definitivt värsta klädseln. Massor med nysnö på marken, och ett elakt snöglopp i luften. Men tävlingen skulle fullföljas. Själv pålsade jag på mig så mycket jag hade i bagaget. Ganska lång väg till start, 0-gradigt, rått. På väg till min startplats försöker jag hålla värmen uppe genom ett ganska högt joggingtempo. Döm om min förvåning då jag ändå blir omsprungen av en viss Kenth Edin. Och det var väl inte det värsta; Kenth bär dagen till ära kortärmad T-shirt...

Om konsten att bryta

Det dröjde länge innan jag bröt en tävling. Jag satte en ära i att fullfölja, oavsett hur mycket jag missat, oavsett vad som hänt. Jag borde nog lärt mig konsten tidigare. Härlövs tävling i Skåne våren 1977 till exempel. Redan på väg till andra spricker min orangefärgade Nokiasko. Det är

Kenth Edin chockade Mats vid en påsktävling 1975...

kallt, lite blötsnö i skogen, men jag har ännu inte insett att bryta är en möjlighet. Så jag fullföljer med högerfoten i strumplåsten, ändå in i kaklet. Följden blev värk i foten och delvis avhållsamhet från tävlingar den våren.

Samma år, på Denselns tävling i augusti är vädret bättre. Men jag missar kopiöst mycket tidigt i loppet, dras ner i ett träsk till bröstet, lyckas efter en stund dra mig upp och bestämmer mig klokt nog för att gå hem. Har inte så många kontroller kvar, men tar ut riktningen mot en väg som ska föra mig till målet. Döm om min förvåning när en skärmusling dyker upp i min väg. Slänger ett öga mot kodsiffran som visar sig vara min! Jag har gått säkert 90 grader fel, kommit dit jag egentligen skulle, men inte ville. Så jag stämplar och eftersom det bara är ett par kontroller kvar så är det väl lika bra att fullfölja. Behöver jag säga att sistaplatsen var min...

Om inte om...

Om är ett ord som orienterare har ett alldeles särskilt förhållande till. Om jag inte hade missat näst sista, om jag bara gått upp i rätt sänka, om jag bara... Tänk vad många segrar man hade haft om inte om hade funnits. Tänk om jag på en tävling i Mjölby våren 75 valt att tro på möjligheten till seger, trots ett miserabelt lopp i 2 dm nysnö. Tänk om jag hade tänkt tanken att alla andra hade det lika jäkligt ute i skogen. Tänk om jag hade spurtat. Då hade jag vunnit och inte korv-Möllers son från Ödeshög. Tommy var en ständig konkurrent på den tiden, tills han satsade all energi på att bli statsvetare och expert på svensk politik. Och tänk vad många KM jag hade vunnit om inte en viss Roland Tengvall ständigt hade grusat mina planer. Och även ett eller annat DM. Tänk vad skönt det varit att få slå Roland i H21E på Gotlands 3-dagars om han inte hade grundlurat mig vid näst sista kontrollen, stämplat vid en liten usel sankmark och mer eller mindre krupit ut därifrån, enbart för nöjet att vara före mig. Tänk om...

Mats Lönngren

Mysteriet med hängselmannen

Av Sverker Tirén

Kåseriet om Hängselmannen fanns infört i tidningen Skogssport under hösten 1990. Arikeln rönte självklart stor uppmärksamhet i BOK-leden, och plötsligt hade Bengt, som fram till dess, oftast fått heta "Nattepressen" (om han fått heta något annat än sitt namn), fått ett nytt namn; Hängselmannen. Med tillstånd av artikelförfattaren själv, alltså Sverker Tirén, väljer vi att plocka med artikeln om Hängselmannen i denna jubileumsskrift.

Vackrare dagar gives icke på jorden. Vaknar av vindarnas lek med tältduken, havets vågor som mäktiga andetag, solen värmer sanden. Idag känns det ovanligt fint meddelar jag familjen och joggar bort mot starten för sista etappen vid tredagars-tävlingen på Fårö.

Benen pigga, tillförsikten stor - denna skog vid Ulla Hau, dessa mjuka marker av tallhed, och barrtäckta sanddyner, finskurna åsar och lättlöpta kärr. Som man löptränat genom flera år, och tänkt, att här skulle man få tävla någon gång! Nu får man.

På sjätte plats i H45 efter två dagar, en liten misräkning. Men en resolut forcering borde betyda chans att putsa slutplaceringen. Tyresös S-O Johansson knappt tre minuter före. Och bara 10 sekunder till den där Bengt Carlsson, Boxholm. Kan det vara han "Månen", skidlöpare av landslagsklass för tjugio år sedan?

Letar efter den nummerlapp jag påstås vara berättigad men fögäves - när man för en gångs skull får iklä sig den där elitmässiga nummerskylten så saknas den. Men var är Carlsson?

Starten tickar mot GÅ, kontrolldefinitioner och kort på plats i plastfickan, reservkompassen i byxfickan och några djupa andetag. Var är Carlsson?

Det står en rätt rund farbror intill mig, iförd rejäla hängslen och med trygg utstrålning. Denna person ställer sig framför mig och jag inser att här är han, Bengt Carlsson som efter två dagars orientering är tio sekunder snabbare än jag. Detta måste rättas till.

Sliter åt mig kartan, ser att det är bara stig söder ut till en början, är förbi Carlsson efter tre bestämda kliv och sanden sprutar om mina nyinköpta Silvadojor. Ska hoppa av stigen - snart. Uppskjuter detta eftersom löpningen går så pass bra. Skymtar så småningom, med viss bestörtning, landsvägen och gör en tvär gir väster ut. Men var är skärmen? Troligen i nästa kärr. Just när jag ska störta vidare ser jag Carlsson. Han står stilla liksom försvunnet väntande. Han tycks iakta mitt beteende samtidigt som han - troligen ofrivilligt - med midjan skymmer skärmen. Jag smyger runt och ser den. Carlsson ler en liten aning.

Kör säker väg till andra, asfalt och stig nästan ända fram, följer en höjdrygg in mot kontrollen. Men? Annu en stig? Tydligen för långt söder ut. Tempot är okej, men var är kontrollen? Hittar den och tänker att nu är S-O Johansson säkert sex minuter före. Men Carlsson kan inte ha passerat, det skulle jag ha sett.

På stigen mot tredje ser jag honom, vid pass 250 meter längre fram. Han springer lugnt, liksom värdigt och rakt. I häftig slutning är jag ikapp - och nu lyckas jag ta kommandot, eftersom ingen skärm finns vid första stora gropen måste vi ju åt sydost. Carlsson tycks gå med på det först men väljer sedan att uppsöka kontrollen, i nordvästlig riktning.

Till fjärde! Äntligen lite flyt i kartläsningen - men vad är det här för sanddyner? Underligt nog har jag halkat in i naturvårdsområde, det är ännu vackrare än nyss men glädjen vill inte infinna sig, snubblar på ståltråd intill en sommarstuga och en kvinna i solstol blickar förvånad upp från sin bok. Carlsson stämplar strax före.

Finorienterar till femte. Läger undan kompassen och följer höjdkurvorna. Så här ska det gå till. Och där ska punkthöjden ligga. Men den här stigen då - varför är den inte utsatt på kartan? När Carlsson passerar mot nordväst inser jag att stigen givetvis är utsatt på kartan och nu börjar en sorts allvarlig stress märkas. Vad i helvete sysslar jag med? S-O Johansson måste vara en kvart före nu.

Till sjätte löper jag så hårt att jag till slut kommer ikapp en bred trygg ryggtavla som är plågsamt bekant vid det här laget. När Carlsson väl visat vägen blir det också spik på sjätte.

Och nu! Slänger en blick bakåt och skymtar Kalle Johansson från Skogshjortarna, inte en sekund att förlora, grovkompass västerut mot landsvägen, bara att börja om på nytt, i ny resolut och metodisk stil efter snabb stämpling. Kalle Johansson berättar senare vid femdagars att han blev väldigt konfunderad över mitt beteende, ja han stod länge still och grubblade medan jag formligen vräkte mig fram över Fårö-skogen,

Hängselmannen!

äntligen befriad, äntligen loss från Carlsson och icke givandes Johansson en chans!

Det var långt till landsvägen, men man måste stå på även när det tar emot! Konstigt att inte kärrdraget kommer.

Stor stig nu. Troligen inte utsatt. Men? Stigar av viss bredd och med blankslitna tallrötter är utsatta på moderna tävlingskartor. Något i min samlade trettiåriga erfarenhet vill antyda det. Fortsätter således i mera dröjande stil. Anar till slut en viss sommarstuga med ståltråd omkring och en förvånad solbadande läsande dam. Tvärvänder då och upptäcker att jag nu helt spontant promenerar. Lyssnar till tallarnas sus. Visst är det vackert på Fårö. Väljer ett stigalternativ som leder till familjens fina tältplats vid havet. Ser på klockan att jag tävlat i 36 minuter. Att fortsätta är inte att tänka på. Kontrakurs kostar på.

Badar i havet. Uppträdde fåordigt men förhållandevis korrekt. Framåt eftermiddagen tar jag bilen till TC och slinker upp till några funktionärer med startkortet.

En månad senare hojtar S-O Johansson från Tyresö SOK:

- Vart fan tog du vägen på Fårö? Du var ju långt förbi mig efter första, och andra bommade jag ännu värre. Men vart fan tog du vägen?

Fråga Carlsson. Han vet. Bengt Carlsson från Boxholm vet betydligt mer än jag. Om det är någon orienterare jag hädanefter hyser respekt för så är det Carlsson. Denna respekt begär jag inte ska vara ömsesidig.

Priser och utmärkelser

...i klubben och kommunen

Meritmärket

Märket, som är för idrottliga meriter, instiftades år 1948. Det utdelades första gången vid 15-årsjubileet år 1949.

Ingegerd Andersson	Nr 1	1949
Sune Lindgren	Nr 2	1949
Sten Nordqvist	Nr 3	1949
Åke Kling	Nr 4	1949
Bengt Johansson	Nr 5	1949
Henry Lindgren	Nr 6	1950
Arne Molin	Nr 7	1953
Göran Malmberg	Nr 8	1954
Wilhelm Wågman	Nr 9	1954
Carl-Axel Wågman	Nr 10	1955
Marianne Molin	Nr 11	1956
Nils Andersson	Nr 12	1958
Tage Johansson	Nr 13	1960
Arne Andersson	Nr 14	1963
Bengt Carlsson	Nr 15	1964
Håkan Gustafsson	Nr 16	1968
Jan Lindgren	Nr 17	1970
Leif Larsson	Nr 18	1970
Per-Åke Tengvall	Nr 19	1971
Wilhelm Alfreðsson	Nr 20	1973
Gunnar Palmqvist	Nr 21	1974
Anders Montelius	Nr 22	1975
Göran Karlsson	Nr 23	1976
Roland Tengvall	Nr 24	1977
Lars Nykvist	Nr 25	1978
Håkan Tengvall	Nr 26	1979
Mats Lönngrén	Nr 27	1979
Lennart Gustafsson	Nr 28	1980
Karin Gustafsson	Nr 29	1980
Maria Lindberg	Nr 30	1984
Anders Molin	Nr 31	1984
Mats Johansson	Nr 32	1984
Lena Molin	Nr 33	1985
Klas Johansson	Nr 34	1986
Conny Bruhn	Nr 35	1987
Christer Karlsson	Nr 36	1988
Peter Alfreðsson	Nr 37	1989
Staffan Runtegen	Nr 38	1990
Mattias Holmberg	Nr 39	1994
Elin Gustafsson	Nr 40	1997
Oskar Gustafsson	Nr 41	1997
Bodil Molin	Nr 42	1997
Sven-Erik Samuelsson	Nr 43	1998
Maria Pettersson	Nr 44	1998
Andreas Larsson	Nr 45	1999
Johanna Lindberg	Nr 46	2003
Henrik Tengvall	Nr 47	2003
Erik Tengvall	Nr 48	2003
Erik Axelsson	Nr 49	2006
Sören Sand	Nr 50	2007

Erik Axelsson

Boxholms kommuns kulturstipendie

2008 Klas Johansson (för arbetet med bl.a. Söndagsturerna)

Årets Ungdomsorienterare

1975	Lennart Gustafsson
1976	Conny och Johan Karlsson
1977	Maria Blomqvist
1978	Lena Molin
1979	Peter Sandberg
1980	Stafettlaget; Maria Blomqvist, Lena Molin o Eva-Lott Carlsson
1981	Peter Alfreðsson
1982	Tony Sundén
1983	Hélène Précenth och Ulrika Samuelsson
1984	Mattias Holmberg
1985	Per-Åke Gustafsson
1986	Camilla Gustafsson och Pär Thudéen
1987	Cilla Dufmats
1988	Albin Tengvall
1989	Oskar Gustafsson
1990	Daniel Johansson
1991	Elin Gustafsson
1992	Marie Jonsson
1993	Sven Montelius och Magnus Larsson
1994	Oskar Gustafsson
1995	Kristin Carlsson
1996	Henrik Johansson och Ranjana Rosenlöf
1997	Johanna Lindberg
1998	Mattias Gustafsson
1999	Erik Tengvall
2000	Henrik Tengvall
2001	Johanna Lindberg
2002	Emil Tengvall
2003	Josefin Lindberg
2004	Mattias Andersson
2005	Johan Lindberg
2006	Britta Norén
2007	Anna Edin
2008	Nils Gustafsson
2009	Erik Pettersson

Lions idrottspris

1973	Håkan Gustafsson
1976	Boxholms OK
1980	Lena Molin och Maria Blomqvist (de delade på en halva av priset)
1984	Peter Sandberg
1999	Mia Lindberg
2000	Johanna Lindberg

Klas Johansson (till höger) tar emot kulturstipendiet av Mikael Palm på Folkets park scen den 6 juni 2008.

Årets Orienterare

1996	Christer Karlsson
1997	Oskar Gustafsson
1998	Håkan Gustafsson
1999	Oskar Gustafsson
2000	Mia Lindberg
2001	Erik Axelsson
2002	Johanna Lindberg
2003	Håkan Gustafsson
2004	Johanna Lindberg
2005	Urban Andersson
2006	Håkan Gustafsson
2007	Sören Sand
2008	Håkan Gustafsson
2009	Håkan Gustafsson

Christer Karlsson

Årets prestation

2006	Ingrid Norén
2007	Carina Gustafsson
2008	Peter Laudon
2009	Anders Montelius

Carina Gustafsson

Törnqvists pris

1994	Klas Johansson
1996	Håkan Gustafsson
1996	Kent Carlsson
1997	Lennart Johansson
1998	Christer Karlsson
1999	Staffan Runtegen
2000	Bengt Carlsson
2001	Jan Lindgren
2002	Anders Montelius
2003	Kent Edin
2004	Mia Lindberg
2005	Karl-Johan Norén
2006	Roland Tengvall
2007	Conny Bruhn
2008	Lennart Gustafsson

Alla klubbmästare!

1934
Dag, seniorer herrar
 Sune Lindgren

1935
Dag, seniorer herrar
 Sune Lindgren

1936
Dag, seniorer herrar
 Harry Adolfsson
Skidor, seniorer 30 km
 Sven Nordquist

1937
Dag, seniorer herrar
 Henry Lindgren
Skidor, seniorer 30 km
 Nils Lindgren
Skidor, seniorer 10 km
 Carl-Axel Wågman

1938
Dag, seniorer herrar
 Sune Lindgren

1939
Dag, seniorer herrar
 Bruno Wennerqvist

1940
Dag, seniorer herrar
 Henry Lindgren

1941
Dag, seniorer herrar
 Henry Lindgren
Dag, Juniorer
 Nils Andersson
Skidor, seniorer 30 km
 Gustav Andersson

1942
Dag, seniorer herrar
 Carl-Axel Wågman
Dag, seniorer damer
 Ingegerd Andersson
Dag, Juniorer
 Olle Nilsson
Skidor, seniorer 30 km
 Sven Törnqvist
Skidor, juniorer 10 km
 Sten Nordquist

1943
Dag, seniorer herrar
 Bruno Wennerqvist
Dag, seniorer damer
 Ingegerd Andersson
Dag, juniorer
 Nils Andersson

1944
Dag, seniorer herrar
 Sune Lindgren
Dag, seniorer damer
 Ingegerd Andersson
Dag, juniorer
 Sten Nordquist
Skidor, seniorer 30 km
 Conrad Söderberg
Skidor, juniorer 10 km
 Nils Andersson

1945
Dag, seniorer herrar
 Sune Lindgren

Dag, Juniorer
 Wilhelm Wågman

1946
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, seniorer damer
 Sonja Lindgren
Dag, Juniorer
 Lennart Skärstrand
Skidor, seniorer 30 km
 Sten Nordquist
Skidor, juniorer 10 km
 Arne Molin

1947
Dag, seniorer herrar
 Bengt Johansson
Dag, Juniorer
 Nils Birath

1948
Dag, seniorer herrar
 Bengt Johansson
Dag, Juniorer
 Arne Molin

1949
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, Juniorer
 Arne Molin
Natt, seniorer herrar
 Henry Lindgren

1950
Dag, seniorer herrar
 Henry Lindgren
Dag, Oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Sten Nordquist

1951
Dag, seniorer herrar
 Henry Lindgren
Dag, Oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Sune Lindgren

1952
Dag, seniorer herrar
 Wilhelm Wågman
Dag, oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Wilhelm Wågman

1953
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, Oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Arne Molin

1954
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, oldboys
 Henry Lindgren

1955
Dag, seniorer herrar
 Arne Molin

Dag, Oldboys
 Werner Sandberg
Natt, seniorer herrar
 Werner Sandberg

1956
Dag, seniorer herrar
 Arne Molin
Dag, Oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Arne Molin

1957
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Bengt Carlsson
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, Juniorer
 Hans Gustafsson
Dag, Oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Werner Sandberg

1958
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Kurt Rosén
Dag, seniorer herrar
 Karl-Erik Alfredsson
Dag, Oldboys
 Carl-Axel Wågman
Natt, seniorer herrar
 Nils Andersson

1959
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Bengt Carlsson
Dag, seniorer herrar
 Rune Wennerqvist
Dag, Juniorer
 Bo Lindman
Dag, Oldboys
 Werner Sandberg
Natt, seniorer herrar
 Karl-Erik Alfredsson

1960
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Arne Andersson
Dag, seniorer herrar
 Karl-Erik Alfredsson
Dag, seniorer damer
 Anne-Marie Hugoh
Dag, Juniorer
 Kurt Rosén
Dag, Oldboys
 Sune Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Karl-Erik Alfredsson
Natt, Oldboys herrar
 Sune Lindgren

1961
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Olle Nordquist
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, Juniorer
 Bengt Carlsson
Dag, Oldboys
 Karl-Erik Alfredsson
Natt, seniorer herrar
 Werner Sandberg

1962
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, Juniorer
 Arne Andersson
Dag, Oldboys
 Carl-Axel Wågman
Natt, seniorer herrar
 Bengt Carlsson

1963
Dag, seniorer herrar
 Birger Précenth
Dag, Juniorer
 Bengt Carlsson
Dag, Oldboys
 Sten Nordquist
Natt, seniorer herrar
 Arne Andersson
Terränglöpning, långa
 Bo Johansson (inofficiellt)
Terränglöpning, korta
 Bo Johansson (inofficiellt)

1964
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Jan Lindgren
Dag, seniorer herrar
 Sten Nordquist
Dag, Juniorer
 Ingvar Ahlsén
Dag, Oldboys
 Gösta Lindell
Natt, seniorer herrar
 Bengt Carlsson
Terränglöpning, långa
 Leif Larsson (inofficiellt)
Terränglöpning, korta
 Bo Johansson (inofficiellt)

1965
Natt, seniorer herrar
 Lars-Erik Karlsson
Terränglöpning, långa
 Bo Johansson (inofficiellt)
Terränglöpning, korta
 Bo Johansson (inofficiellt)
Skidor, seniorer 20 km
 Leif Larsson

1966
Dag, Pojkar (inofficiellt)
 Mats Gustafsson
Dag, seniorer herrar
 Arne Andersson
Dag, Juniorer
 Jan Lindgren
Dag, Oldboys
 Birger Précenth
Natt, seniorer herrar
 Arne Andersson
Skidor, seniorer 20 km
 Leif Larsson

1967
Dag, Pojkar
 Per-Åke Tengvall
Dag, Flickor
 Britt Johansson
Dag, seniorer herrar
 Arne Andersson
Dag, seniorer damer
 Lena Skärby

Dag, Juniorer
 Håkan Gustafsson
Dag, Oldboys
 Sten Nordquist
Natt, seniorer herrar
 Bengt Carlsson
Skidor, seniorer 20 km
 Leif Larsson

1968
Dag, Pojkar
 Per-Åke Tengvall
Dag, Flickor
 Inger Skärby
Dag, seniorer herrar
 Håkan Gustafsson
Dag, seniorer damer
 Sonja Lindgren
Dag, Juniorer
 Jan Lindgren
Natt, seniorer herrar
 Bengt Carlsson
Skidor, seniorer 20 km
 Håkan Gustafsson
Skidororientering seniorer
 Ingvar Ahlsén

1969
Dag, Pojkar
 Roland Tengvall
Dag, seniorer herrar
 Håkan Gustafsson
Dag, seniorer damer
 Marianne Molin
Dag, Juniorer
 Lars Nykvist
Dag, Oldboys
 Arne Molin
Natt, seniorer herrar
 Bengt Carlsson
Natt, juniorer herrar
 Per-Åke Tengvall
Natt, Oldboys herrar
 Birger Précenth
Skidor, seniorer 20 km
 Håkan Gustafsson
Skidororientering seniorer
 Bengt Carlsson

1970
Dag, Pojkar
 Roland Tengvall
Dag, seniorer herrar
 Bengt Carlsson
Dag, seniorer damer
 Marianne Molin
Dag, Juniorer
 Håkan Tengvall
Dag, Oldboys
 Arne Molin
Skidororientering seniorer
 Håkan Gustafsson

1971
DAG
H13-14
 Dennis Précenth
H15-16
 Roland Tengvall
H21
 Arne Andersson

D21
Marianne Molin
H19-20
Per-Åke Tengvall
H35
Birger Précenth
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H35
Arne Molin
LÅNG-KM
H21
Håkan Gustafsson

1972

DAG
H11-12
Mats Johansson
H15-16
Roland Tengvall
H21
Håkan Gustafsson
D21
Anne-Marie Tengvall
H35,
Arne Molin
NATT
H21
Bengt Carlsson
LÅNG-KM
H21
Bengt Carlsson
SKIDORIENTERING
H21
Håkan Gustafsson

1973

DAG
H11-12
Ulf Carlsson
H13-14
Leif Carlsson
H15-16
Roland Tengvall
D15-16
Susanne Gustafsson
H21
Per-Åke Tengvall
D21
Marianne Molin
H35
Birger Précenth
H50
Sune Lindgren
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H13-16
Roland Tengvall
LÅNG-KM
H21
Anders Montelius

1974

DAG
H11-12
Ulf Carlsson
H13-14
Mats Johansson
H21
Per-Åke Tengvall

D21
Marianne Molin
H17-20
Staffan Runtegen
H43
Arne Molin
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H13-16
Roland Tengvall
LÅNG-KM
H21
Håkan Gustafsson

1975

DAG
H11-12
Anders Molin
H13-14
Lennart Gustafsson
H15-16
Leif Carlsson
H21
Anders Montelius
D19
Susanne Laudon
H17-20
Roland Tengvall
H43
Arne Molin
NATT
H21
Anders Montelius
H17-20
Mats Andersson
LÅNG-KM
H21
Håkan Gustafsson

1976

DAG
H11-12
Anders Molin
H13-14
Ulf Carlsson
D13-14
Eva-Lott Carlsson
H15-16
Lennart Gustafsson
H21
Håkan Gustafsson
D17
Karin Gustafsson
H17-20
Roland Tengvall
H43
Arne Molin
H50
Sten Nordquist
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H13-16
Bo Pettersson
H17-20
Roland Tengvall
1977
DAG
H11-12
Per Bruhn

H13-14
Claes Larsson
D13-14
Lena Molin
H15-16
Lennart Gustafsson
H21
Håkan Gustafsson
D17
Susanne Laudon
H17-20
Roland Tengvall
H43
Arne Molin
H50
Sten Nordquist
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H13-16
Lennart Gustafsson
H17-20
Roland Tengvall
LÅNG-KM
H21
Håkan Gustafsson
SKIDORIENTERING
H21
Håkan Gustafsson

1978

DAG
H11-12
Göran Karlsson
H13-14
Magnus Karlsson
H15-16
Claes Larsson
H21
Anders Montelius
D21
Susanne Laudon
H19-20
Mats Andersson
H50
Sten Nordquist
NATT
H21
Göran Carlsson
H17-18
Lennart Gustafsson
LÅNG-KM
H21
Roland Tengvall
SKIDORIENTERING
H21
Håkan Gustafsson

1979

DAG
H11-12
Peter Sandberg
D13-16
Maria Blomqvist
H15-16
Claes Larsson
H21
Per-Åke Tengvall
D21
Karin Gustafsson
H17-18
Lennart Gustafsson

H35
Gunnar Palmqvist
H50
Sten Nordquist
NATT
H21
Jan Lindgren
H15-16
Anders Molin
H35
Göran Karlsson
LÅNG-KM
H21
Per-Åke Tengvall
SKIDORIENTERING
H21
Mats Andersson

1980

DAG
H11-12
Peter Alfredsson
H13-14
Peter Sandberg
D15-16
Maria Blomqvist
H21
Håkan Gustafsson
H17-18
Claes Larsson
H35
Gunnar Palmqvist
H50
Sten Nordquist
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H35
Göran Karlsson
SKIDORIENTERING
H21
Per-Åke Tengvall

1981

DAG
H11-12
Peter Alfredsson
H13-14
Peter Sandberg
D15-16
Maria Blomqvist
H21
Lennart Gustafsson
H17-18
Claes Larsson
H35
Gunnar Palmqvist
H50
Arne Molin
NATT
H21
Lennart Gustafsson
H35
Gunnar Palmqvist
LÅNG-KM
H21
Lennart Gustafsson
1982
DAG
H11-12
Kjell Karlsson

H13-14
Marcus Berminge
H15-16
Peter Sandberg
H21
Per-Åke Tengvall
D21
Lena Molin
H19-20
Claes Larsson
H17-18
Anders Molin
H35
Håkan Gustafsson
H50
Birger Précenth
NATT
H35
Gunnar Palmqvist
LÅNG-KM
H21
Per-Åke Tengvall
SKIDORIENTERING
H21
Lennart Gustafsson
H35
Gunnar Palmqvist
1983

DAG
H11-12
Kjell Karlsson
H13-14
Tony Sundén
H15-16
Peter Sandberg
D15-16
Hélène Précenth
H21
Roland Tengvall
H19-20
Anders Molin
H35
Håkan Gustafsson
H50
Arne Molin
NATT
H21
Roland Tengvall
H35
Gunnar Palmqvist
H13-14
Urban Andersson
H17-20
Peter Sandberg
LÅNG-KM
H21
Per-Åke Tengvall
1984
DAG
H13-14
Mattias Holmberg
D13-14
Ulrika Samuelsson
H15-16
Peter Alfredsson
H21
Per-Åke Tengvall
D21
Lena Molin

Mattias Holmberg

H17-20
Peter Sandberg
H35
Håkan Gustafsson
H50
Arne Molin
NATT
H21
Lennart Gustafsson
H35
Håkan Gustafsson
H13-14
Per-Åke Gustafsson
LÅNG-KM
H21
Per-Åke Tengvall
H35
Gunnar Palmqvist
1985

DAG
H11-12
Per Thudéen
D11-12
Camilla Gustafsson
D10
Elin Gustafsson
H16
Peter Alfredsson
H21
Per-Åke Tengvall
H35
Håkan Gustafsson
NATT
H21
Lennart Gustafsson
H35
Håkan Gustafsson
H40
Gunnar Palmqvist
LÅNG-KM
H21
Lennart Gustafsson
1986

DAG
D10
Elin Gustafsson
D14
Camilla Gustafsson
H16
Mattias Holmberg
H21
Per-Åke Tengvall
H35
Håkan Gustafsson
H40
Gunnar Palmqvist

NATT
H21
Lennart Gustafsson
H40
Gunnar Palmqvist
H16
Mattias Holmberg
LÅNG-KM
H21
Håkan Gustafsson
1987
DAG
D12
Elin Gustafsson
HD10
Stefan Ström
H14
Per Thudéen
D14
Camilla Gustafsson
H21
Anders Molin
H35
Gunnar Palmqvist
H18
Mattias Holmberg
H55
Arne Molin
NATT
H21
Per-Åke Tengvall
H40
Anders Montelius
LÅNG-KM
H21
Anders Molin
1988
DAG
HD12
Elin Gustafsson
HD10
Oskar Gustafsson
H14
Adam Hylén
D16
Camilla Gustafsson
H21
Anders Karlsson
H18
Jörgen Johansson
H40
Håkan Gustafsson
H60
Sten Nordquist
LÅNG-KM
H21
Anders Molin
H35
Håkan Gustafsson
1989
DAG
HD10
Oskar Gustafsson
H14
Mia Holmberg
H16
Per Thudéen
H21
Per-Åke Tengvall

H20
Mattias Holmberg
H40
Delad seger mellan
Håkan Gustafsson och
Anders Montelius
H60
Sten Nordquist
NATT
H21
Lennart Gustafsson
H40
Håkan Gustafsson
LÅNG-KM
H21
Lennart Gustafsson
H35
Håkan Gustafsson
1990
DAG
D12
Olivia Larsson
HD16
Oskar Gustafsson
H21
Anders Karlsson
HD18
Per Thudéen
H40
Håkan Gustafsson
H60
Arne Molin
NATT
H21
Lennart Gustafsson
H35
Håkan Gustafsson
HD18
Cilla Dufmats
LÅNG-KM
H21
Christer Karlsson
1991
DAG
H12
Oskar Gustafsson
D12
Marie Jonsson
HD14
Daniel Johansson
H21
Anders Molin
H45
Gunnar Palmqvist
NATT
HD21
Lennart Gustafsson
H35
Per-Åke Tengvall
H45
Gunnar Palmqvist
HD20
Pär Thudéen
LÅNG-KM
H21
Lennart Gustafsson
1992
KLASSISK DISTANS
H21
Anders Molin

NATT
H21
Per Thudéen
H40
Per-Åke Tengvall
H45
Håkan Gustafsson
HD16
Daniel Johansson
LÅNG-KM
H21
Anders Molin
H40
Håkan Gustafsson
KORTDISTANS
H21
Anders Karlsson
H45
Håkan Gustafsson
H40
Per-Åke Tengvall
H20
Jörgen Johansson
HD16
Oskar Gustafsson
1993
KLASSISK DISTANS
HD16
Oskar Gustafsson
H21
Anders Molin
D21
Cilla Dufmats
H35
Håkan Gustafsson
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H35
Staffan Runtegen
HD16
Oskar Gustafsson
LÅNG-KM
H21
Christer Karlsson
H35
Håkan Gustafsson
KORTDISTANS
H21
Mattias Holmberg
H45
Anders Montelius
H40
Per-Åke Tengvall
H35
Roland Tengvall
HD16
Oskar Gustafsson
1994
KLASSISK DISTANS
HD12
Pontus Gustafsson
HD10
Kristin Carlsson
H21
Mattias Holmberg
H35
Roland Tengvall
H45
Håkan Gustafsson

H50
Bengt Carlsson
NATT
H21
Håkan Gustafsson
H45
Gunnar Palmqvist
H35
Roland Tengvall
LÅNG-KM
H21
Anders Molin
H35
Håkan Gustafsson
H50
Gunnar Palmqvist
KORTDISTANS
H21
Mattias Holmberg
H40
Håkan Gustafsson
H35
Roland Tengvall
1995
KLASSISK DISTANS
H12
Pontus Gustafsson
D12
Kristin Karlsson
HD10
Johanna Lindberg
H21
Peter Alfredsson
D21
Lena Molin
H45
Håkan Gustafsson
H50
Bengt Carlsson
NATT
H21
Anders Molin
H35
Kenth Edin
H45
Håkan Gustafsson
H12
Pontus Gustafsson
D12
Kristin Carlsson
LÅNG-KM
H45
Håkan Gustafsson
KORTDISTANS
H21
Anders Molin
H50
Gunnar Palmqvist
H45
Håkan Gustafsson
H35
Roland Tengvall
D21
Bodil Walfridsson
HD12
Pontus Gustafsson
1996
KLASSISK DISTANS
H12
Erik Tengvall

D12
Kristin Karlsson
H10
Mattias Gustafsson
H21
Mattias Holmberg
H40
Håkan Gustafsson
NATT
H35
Lennart Gustafsson
LÅNG-KM
H21
Anders Molin
H40
Per-Åke Tengvall
KORTDISTANS
H21
Oskar Gustafsson
H45
Håkan Gustafsson
H35
Christer Karlsson
HD14
Pontus Gustafsson
H12
Erik Tengvall
D12
Johanna Lindberg
H10
Andreas Carlsson
D10
Sandra Lingemark
1997
KLASSISK DISTANS
H10
Andreas Carlsson
HD12
Mattias Gustafsson
H14
Erik Tengvall
D14
Kristin Carlsson
H21
Andreas Larsson
D21
Lena Molin
H35
Lennart Gustafsson
H40
Håkan Gustafsson
NATT
H21
Anders Molin
H35
Christer Karlsson
H45
Håkan Gustafsson
D14
Kristin Carlsson
KORTDISTANS
D14
Kristin Carlsson
H10
Andreas Carlsson
1998
KLASSISK DISTANS
HD12
Mattias Gustafsson
HD10
Emil Tengvall

D16
Johanna Lindberg
D21
Bodil Walfridsson
H35
Lennart Gustafsson
H40
Kenth Edin
H45
Gunnar Palmqvist
NATT
H21
Sven-Erik Samuelsson
H50
Håkan Gustafsson
H40
Kenth Edin
H12
Mattias Gustafsson
H14
Erik Tengvall
D14
Johanna Lindberg
LÅNG-KM
HD21
Sven-Erik Samuelsson
H40
Håkan Gustafsson
KORTDISTANS
H21
Oskar Gustafsson
D21
Bodil Walfridsson
H50
Gunnar Palmqvist
H45
Per-Åke Tengvall
H40
Kenth Edin
H35
Lennart Gustafsson
D16
Ranjana Rosenlöf
H14
Erik Tengvall
H10
Emil Tengvall
1999
KLASSISK DISTANS
H12
Andreas Carlsson
D12
Josefin Lindberg
H10
Johan Lindberg
D16
Johanna Lindberg
H16
Erik Tengvall
H21
Sven-Erik Samuelsson
D21
Mia Lindberg
H40
Håkan Gustafsson
NATT
H21
Peter Alfredsson
HD16
Erik Tengvall

HD12

Andreas Carlsson

HD14

Johanna Lindberg

LÅNG-KM**H21**

Anders Molin

D21

Mia Lindberg

H40

Staffan Runtegen

H50

Håkan Gustafsson

KORTDISTANS**H21**

Sven-Erik Samuelsson

H50

Håkan Gustafsson

H40

Staffan Runtegen

H35

Anders Molin

D21

Mia Lindberg

H16

Henrik Tengvall

D16

Johanna Lindberg

H12

Andreas Carlsson

D12

Josefin Lindberg

H10

Johan Lindberg

2000**KLASSISK DISTANS****H10**

Johan Lindberg

HD14

Emil Tengvall

H16

Erik Tengvall

H21

Sven-Erik Samuelsson

D21

Mia Lindberg

H40

Erik Axelsson

H50

Håkan Gustafsson

H55

Ingvar Ahlsén

NATT**H40**

Håkan Gustafsson

HD12

Emil Tengvall

HD16

Mattias Gustafsson

LÅNG-KM**H21**

Erik Exelsson

H35

Håkan Gustafsson

KORTDISTANS**H21**

Sven-Erik Samuelsson

D21

Bodil Molin

H50

Håkan Gustafsson

H40

Erik Axelsson

H16

Henrik Tengvall

D14

Josefin Lindberg

H12

Emil Tenhgvall

2001**KLASSISK DISTANS****HD12**

Christian Tengvall

HD14

Emil Tengvall

H18

Erik Tengvall

H40

Erik Axelsson

H55

Gunnar Palmqvist

NATT**H21**

Sven-Erik Samuelsson

H20

Erik Tengvall

H12

Johan Lindberg

HD14

Emil Tengvall

LÅNG-KM**H40**

Per-Åke Tengvall

H18

Erik Tengvall

HD14

Emil Tengvall

KORTDISTANS**H50**

Håkan Gustafsson

H40

Lennart Gustafsson

H18

Patrik Gustafsson

HD14

Josefin Lindberg

HD12

Johan Gustafsson

2002**KLASSISK DISTANS****HD12**

Johan Lindberg

HD14

Emil Tengvall

H18

Henrik Tengvall

HD35

Lennart Gustafsson

H55

Håkan Gustafsson

HD12

Johan Lindberg

HD14

Josefin Lindberg

NATT**H45**

Kenth Edin

H18

Erik Tengvall

KORTDISTANS**H45**

Per-Åke Tengvall

H40

Roland Tengvall

H18

Erik Tengvall

HD14

Emil Tengvall

H12

Johan Lindberg

2003**KLASSISK DISTANS****HD10**

Nils Gustafsson

HD14

Johan Lindberg

H16

Emil Tengvall

H21

Sven-Erik Samuelsson

D21

Johanna Lindberg

H40

Lennart Gustafsson

H45

Håkan Gustafsson

NATT**H45**

Håkan Gustafsson

H20

Henrik Tengvall

HD14

Britta Norén

HD16

Johan Lindberg

LÅNG-KM**HD21**

Henrik Tengvall

HD40

Lennart Gustafsson

HD45

Staffan Runtegen

KORTDISTANS**H45**

Håkan Gustafsson

H40

Lennart Gustafsson

D35

Lena Eriksson

H16

Emil Tengvall

H14

Johan Lindberg

D14

Britta Norén

HD12

Marcus Andersson

2004**KLASSISK DISTANS****H14**

Johan Lindberg

D14

Britta Norén

H16

Carl Edin

H21

Henrik Tengvall

D35

Lena Eriksson

H45

Staffan Runtegen

H55

Håkan Gustafsson

NATT**H50**

Håkan Gustafsson

H45

Staffan Runtegen

H40

Lennart Gustafsson

HD16

Johan Lindberg

LÅNG-KM**H21**

Erik Tengvall

H35

Håkan Gustafsson

H45

Erik Axelsson

H50

Erik Axelsson

KORTDISTANS**H50**

Håkan Gustafsson

H45

Roland Tengvall

H40

Anders Molin

HD14

Johan Lindberg

2005**LÅNGDISTANS**

(tidigare dag/klässiskdist.)

H16

Erik Erlandsson

H21

Erik Tengvall

D21

Mia Lindberg

D35

Mia Lindberg

H45

Per-Åke Tengvall

H55

Håkan Gustafsson

ULTRALÅNG

(tidigare långdist.)

H21

Henrik Tengvall

D21

Mia Lindberg

H45

Per-Åke Tengvall

H35

Lennart Gustafsson

D35

Lena Eriksson

MEDELDISTANS

(tidigare kortdist.)

D21

Maria Pettersson

H50

Håkan Gustafsson

H45

Roland Tengvall

H40

Anders Molin

H16

Johan Lindberg

2006**LÅNGDISTANS**

(tidigare dag/klässiskdist.)

H12

Nils Gustafsson

D21

Britta Norén

H18

Sven Norén

D35

Sören Sand

H50

Staffan Runtegen

NATT**H50**

Håkan Gustafsson

H35

Sören Sand

HD18

Sven Norén

ULTRALÅNG

(tidigare långdist.)

H21

Johan Lindberg

D21

Mia Lindberg

H50

Staffan Runtegen

H35

Sören Sand

MEDELDISTANS

(tidigare kortdist.)

H21

Erik Tengvall

D21

Britta Norén

H60

Gunnar Palmqvist

H55

Håkan Gustafsson

H45

Erik Axelsson

D40

Lena Eriksson

H35

Anders Molin

H18

Sven Norén

H12

Nils Gustafsson

Klubbmästerskap från och med 2007 har enbart genomförts för tävlingsklubben Boxholm-Mjölby OL. Resultaten har varit poängbaserade på de fem deltävlingarna; natt, sprint, ultralång, medel och lång. Klubbmästarna från Boxholms OK nedan i respektive klass:

2007**H21**

Urban Andersson

D21

Britta Norén

H40

Sören Sand

Boxholms OK:s distriktsmästare

1934
Dag, seniorer damer
Ingegerd Andersson

1939
Dag, seniorer damer
Ingegerd Andersson

1940
Dag, seniorer damer
Ingegerd Andersson

1942
Lagtävling Juniorer
Arne Gustafsson, Nils Andersson, Olle Nilsson

1947
Budkavle, seniorer herrar
Nils Andersson, Bengt Johansson, Sten Nordquist

1949
Lagtävling, yngre oldboys
Sune Lindgren, Nils Quick, Car-Axel W

1950
Dag, yngre juniorer
Rolf Nordqvist

1952
Lagtävling, yngre juniorer
Göran Malmberg, Stig Andersson, Enar Claesson

1953
Dag, yngre juniorer
Göran Malmberg
Budkavle, seniorer
Arne Molin, Wilhelm Wågman, Sten N

1955
Dag, seniorer, herrar
Sten Nordquist

Dag, seniorer, damer
Marianne Molin

Natt, seniorer, herrar
Sten Nordquist

1957
Dag, seniorer, herrar
Sten Nordquist

Dag, äldre oldboys
Carl-Axel Wågman

1958
Dag, äldre oldboys
Sune Lindgren

1961
Dag, äldre juniorer
Arne Andersson

Budkavle, juniorer
Bengt C, Ville Alfreds., Arne Andersson

1966
Dag, äldre juniorer
Håkan Gustafsson

1967
Natt, äldre juniorer
Håkan Gustafsson
Budkavle, juniorer
Jan L, P-Å Tengvall, Håkan Gustafsson

1968
Långdistans, seniorer, herrar
Håkan Gustafsson

1969
Dag, seniorer, damer
Marianne Molin

Dag, yngre juniorer
Per-Åke Tengvall

1970
Dag, yngre juniorer
Per-Åke Tengvall

Natt, yngre juniorer
Per-Åke Tengvall

1971
Natt
H21 Bengt Carlsson

Långdistans
H21 Håkan Gustafsson

Dag
H19-20 Per-Åke Tengvall

1972
Natt
H21 Håkan Gustafsson

Långdistans
H21 Håkan Gustafsson

Natt
H19-20 Per-Åke Tengvall

1973
Dag
H21 Per-Åke Tengvall
Budkavle, H21
Jan Lindgren, Per-Åke Tengvall, Arne Andersson, Håkan Gustafsson

1975
Dag
H21 Göran Carlsson
Långdistans
H21 Göran Carlsson

Budkavle, H21
Anders Montelius, Göran Carlsson, Per-Åke Tengvall, Håkan Gustafsson

1976
Dag
D35 Marianne Molin

1977
Dag
H19-20 Roland Tengvall

Natt
H19-20 Roland Tengvall
H17-18 Lennart Gustafsson

Budkavle, H15-16
Claes Larsson, Anders Svensson, Lennart Gustafsson

Skid-OL, budkavle, H17-20
Mats Andersson, Lennart Gustafsson, Roland Tengvall

1978
Dag
H19-20 Roland Tengvall
H17-18 Lennart Gustafsson

Natt
H19-20 Per-Åke Tengvall
H17-18 Lennart Gustafsson

Budkavle, H17-10
Mats Andersson, Lennart Gustafsson, Roland Tengvall

Skid-OL
H19-20 Roland Tengvall

1979
Dag
H35 Bengt Carlsson
H62 Sune Lindgren
D35 Marianne Molin

D13-14 Maria Blomqvist
D11-12 Lena Molin
Budkavle
H21 Anders Mont., P-Å T, Lennart Gustafsson, Roland Tengvall
H50 Birger P, Sune L, Sten N

Skid-OL
H35 Bengt Carlsson
1980

Dag
D35 Marianne Molin
H19-20 Lennart Gustafsson
D15-16 Maria Blomqvist
D13-14 Lena Molin

Natt
H35 Bengt Carlsson
H50 Arne Molin
H19-20 Lennart Gustafsson
D15-16 Maria Blomqvist

Långdistans
D43 Marianne Molin

Budkavle
H35 Gunnar P, Bengt C, Göran C
D15-16 Maria B, Eva-Lott C, Lena M

Skid-OL
D19-20 Susanne Laudon
Skid-OL, budkavle
H35 Håkan L, Bengt C, Arne M

1981
Dag
D15-16 Maria Blomqvist
D13-14 Lena Molin

Natt
H19-20 Lennart Gustafsson
D19-20 Lena Molin
Långdistans
D19-20 Lena Molin

1982
Natt
H21 Lennart Gustafsson
H35 Bengt Carlsson
D19-20 Lena Molin

Långdistans
D21 Maria Blomqvist
Skid-OL
D17-18 Maria Blomqvist
D15-16 Lena Molin

1983
Dag
H21 Lennart Gustafsson
D15-16 Lena Molin

Natt
H15-16 Peter Sandberg
D19-20 Maria Blomqvist
H35 Gunnar Palmqvist

Långdistans
D21 Maria Blomqvist
H35 Gunnar Palmqvist

Budkavle
H17-20 Maria Holmström, Lena Molin, Maria Blomqvist

1984
Dag
D19-20 Maria Blomqvist
D17-18 Lena Molin
H35 Håkan Gustafsson
H40 Gunnar Palmqvist
H70 Sune Lindgren

Natt
H21 Lennart Gustafsson
H35 Håkan Gustafsson
D17-18 Lena Molin

Kavle
H35 Jan L, Anders M, Håkan G

Skid-OL
D19-20 Maria Blomqvist
D17-18 Lena Molin
H17-18 Peter Sandberg
H35 Håkan Larsson

1985
Dag
H21 Lennart Gustafsson
H70 Sune Lindgren

Natt
H21 Lennart Gustafsson

Lång
H21 Lennart Gustafsson
D20 Lena Molin
H35 Gunnar Palmqvist

Skid-OL
D17-18 Lena Molin
H40 Bengt Carlsson

1986
Dag
H21 Lennart Gustafsson
D20 Anneli Almgren
H70 Sune Lindgren

Natt
D20 Lena Molin
Lång
D21 Lena Molin
Kavle
D21 A Almgren, Maria L, Lena M
H120 Bengt C, Göran C, Anders M

1987
Dag
D50 Marianne Molin
Natt
H40 Gunnar Palmqvist

1988
Dag
D21 Lena Molin
D50 Marianne Molin

1989
Dag
D21 Lena Molin
D14 Helena Stålhandske
H40 Håkan Gustafsson

Natt
D21 Lena Molin
H21 Lennart Gustafsson
H40 Håkan Gustafsson
H45 Bengt Carlsson

Kavle
H120 Anders Montelius, Håkan Gustafsson, Per-Åke Tengvall

1990
Natt
D21 Lena Molin

Lång
H35 Per-Åke Tengvall
Kavle
H120 Anders Montelius, Håkan Gustafsson, Per-Åke Tengvall

H120 **1991**
Anders Montelius,
Håkan Gustafsson,
Per-Åke Tengvall

1992

Dag
H75 Sune Lindgren
H45 Håkan Gustafsson

Natt
H45 Håkan Gustafsson
H14 Oskar Gustafsson

1993

Klassiskt
H45 Håkan Gustafsson

Kort
H45 Håkan Gustafsson
H14 Oskar Gustafsson

Natt
H45 Håkan Gustafsson

1994

Klassiskt
H16 Oskar Gustafsson

Kort
H16 Oskar Gustafsson

Natt
H45 Håkan Gustafsson
H16 Oskar Gustafsson

Lång
H45 Håkan Gustafsson

Kavle
H120 Per-Åke Tengvall,
Göran Walfridsson,
Håkan Gustafsson
D20 Emma, Elin, Viktoria

1995

Kort
H45 Håkan Gustafsson
D12 Kristin Carlsson

Natt
H35 Håkan Gustafsson
H16 Oskar Gustafsson

Kavle
H16 Torbjörn C, Per-Fredrik P,
Oskar G
H145 Tomas K, Anders M, Håkan G
H170 Gunnar P, Ingvar L, Bengt K

Mountainbike
H18 Daniel Johansson
H14 Henrik Johansson

1996

Klassiskt
H35 Lennart Gustafsson
H18 Oskar Gustafsson
D12 Kristin Carlsson

Kort
H18 Oskar Gustafsson

Natt
H35 Lennart Gustafsson
H18 Oskar Gustafsson

Kavle
H12 Erik T, Daniel K, Patrik M
H120 Göran W, Håkan G, Lennart G,
D20 Emma K, Elin G, Viktoria P
D12 Johanna L, Maria G, Sandra L,
Maria A, Kristin C

1997

Klassiskt
H50 Håkan Gustafsson
H45 Per-Åke Tengvall
H35 Lennart Gustafsson

H18 Oskar Gustafsson
D12 Johanna Lindberg

Kort
H50 Håkan Gustafsson
D12 Johanna Lindberg

Natt
H35 Lennart Gustafsson

Kavle
H145 Anders M, Jan L, Håkan G
H120 Göran W, P-Å T, Lennart G,
D14 Ranjana R, Maria L, Kristin C
D12 Elin K, Sofia E, Johanna L

1998

Klassiskt
D10 Josefin Lindberg

Natt
H50 Håkan Gustafsson
D14 Johanna Lindberg

Kavle
H14 Patrik M, Henrik T, Erik T
H12 Andreas C, Emil T, Mattias G
H120 Mats J, Håkan G, Lennart G
D14 Elin K, Maria L, Lena A,
Johanna L

1999

Klassiskt
H20 Oskar Gustafsson
D14 Johanna Lindberg

Kort
H20 Oskar Gustafsson
H10 Johan Lindberg
D14 Johanna Lindberg

Natt
H50 Håkan Gustafsson
H14 Mattias Gustafsson

Kavle
H120 Lennart G, Roland T,
Göran W
D16 Maria L, Sofie L,
Johanna L

2000

Klassiskt
H45 Per-Åke Tengvall
H12 Emil Tengvall
H10 Johan Lindberg
D12 Josefin Lindberg

Kort
H40 Erik Axelsson
H14 Mattias Gustafsson
H12 Emil Tengvall
H10 Johan Lindberg
D16 Johanna Lindberg

Natt
H50 Håkan Gustafsson
H40 Erik Axelsson
D35 Mia Lindberg
D18 Johanna Lindberg

Kavle
H16 Patrik M, Henrik T, Erik T
H150 Gunnar P, Per-Åke T, Håkan G

2001

Klassiskt
H40 Lennart Gustafsson
H35 Anders Molin
H12 Johan Lindberg
D35 Mia Lindberg

Kort
H50 Håkan Gustafsson
D35 Mia Lindberg
D16 Johanna Lindberg

Natt
H40 Lennart Gustafsson
H35 Anders Molin
H18 Erik Tengvall
H14 Emil Tengvall
D35 Mia Lindberg
D18 Johanna Lindberg
D14 Josefin Lindberg

Kavle
H20 Erik T, Henrik T, Patrik M
H150 Gunnar P, Lennart G, Håkan G

2002

Klassiskt
H12 Johan Lindberg
H14 Emil Tengvall
H16 Mattias Gustafsson
H55 Håkan Gustafsson
D14 Josefin Lindberg
D18 Johanna Lindberg

Kort
H55 Håkan Gustafsson
H16 Mattias Gustafsson
D18 Johanna Lindberg
H12 Johan Lindberg
D12 Britta Norén
H14 Emil Tengvall

Kavle
H20 Henrik Tengvall, Mattias
Gustafsson, Erik Tengvall
H14 Mattias Andersson, Carl Edin,
Emil Tengvall
H120 Erik Axelsson, Lennart
Gustafsson, Anders Molin

2003

Klassiskt
H14 Johan Lindberg
H40 Lennart Gustafsson
D35 Mia Lindberg
D18 Johanna Lindberg

Kort
H35 Anders Molin
D35 Mia Lindberg
D18 Johanna Lindberg

Natt
H35 Sven-Erik Samuelsson
H55 Håkan Gustafsson

Sprint
H55 Håkan Gustafsson
D18 Johanna Lindberg

Kavle
D21 Mia Lindberg, Maria
Pettersson, Bodil Molin

2004

Klassiskt
H14 Johan Lindberg
H20 Henrik Tengvall
D35 Mia Lindberg
D20 Johanna Lindberg

Kort
H14 Johan Lindberg

Natt
H14 Johan Lindberg
H16 Emil Tengvall
H55 Håkan Gustafsson
D20 Johanna Lindberg
D16 Josefin Lindberg
D35 Mia Lindberg

Sprint
H55 Håkan Gustafsson

Kavle
D20 Sofie Larsson, Josefin

Lindberg, Johanna Lindberg
H120 Anders Molin, Lennart
Gustafsson, Sven-E Samuelsson

2005

Långdistans (f.d. klassisk)
D40 Mia Lindberg

Medeldistans (f.d. kort)
H55 Anders Montelius
H18 Mattias Andersson
D40 Mia Lindberg

Natt
H55 Håkan Gustafsson
H16 Johan Lindberg
D40 Mia Lindberg

Sprint
H55 Håkan Gustafsson
H45 Staffan Runtegen
D40 Mia Lindberg

2006

Långdistans (f.d. klassisk)
D40 Mia Lindberg
H55 Håkan Gustafsson

Natt
D40 Mia Lindberg
H55 Håkan Gustafsson

Sprint
H55 Håkan Gustafsson
H16 Johan Lindberg

Stafett
H150 Göran V, Håkan G, Erik A
H210 Ola K, Ingvar L, Thomas K

2007

Långdistans (f.d. klassisk)
H45 Sören Sand
H60 Håkan Gustafsson

Medeldistans (f.d. kort)
H45 Sören Sand

Natt
D40 Mia Lindberg
H60 Håkan Gustafsson

Sprint
D18 Britta Norén
H45 Sören Sand
H60 Håkan Gustafsson

Stafett
H150 Per-Åke T, Göran V, Sören S
H180 Gunnar P, Anders
Montelius, Håkan G

2008

Långdistans (f.d. klassisk)
H60 Håkan Gustafsson
D40 Mia Lindberg

Natt
H60 Håkan Gustafsson

Sprint
H60 Håkan Gustafsson

Kavle
H150 Erik Axelsson, Roland
Tengvall, Göran Valfridsson
H180 Gunnar Palmqvist, Per-Åke
Tengvall, Håkan Gustafsson

2009

Långdistans (f.d. klassisk)
H60 Håkan Gustafsson

Sprint
H60 Håkan Gustafsson

Natt
H60 Håkan Gustafsson

Topp 10 på SM och USM

<u>1942</u>		
D 21, långdistans		
Ingegerd Mårtensson	2:a	
<u>1944</u>		
D 21, långdistans		
Ingegerd Mårtensson	7:a	
<u>1953</u>		
H 21, stafett		
Wilhelm Wågman, Arne Molin, Sten Nordquist	4:a	
<u>1962</u>		
H 20, stafett		
Bengt Carlsson, Ville Alfredsson, Arne Andersson	4:a	
<u>1969</u>		
H 21, långdistans		
Håkan Gustafsson	7:a	
<u>1970</u>		
H 18, långdistans		
Per-Åke Tengvall	3:a	
<u>1971</u>		
H 20, natt		
Per-Åke Tengvall	2:a	
H 21, stafett		
Arne Andersson, Per-Åke Tengvall, Bengt Carlsson, Håkan Gustafsson	6:a	
<u>1972</u>		
H 20, långdistans		
Per-Åke Tengvall	10:a	
H 21, natt		
Håkan Gustafsson	10:a	
H 21, stafett		
Arne Andersson, Per-Åke Tengvall, Bengt Carlsson, Håkan Gustafsson	7:a	
<u>1973</u>		
H 21, ultralång distans		
Håkan Gustafsson	7:a	
<u>1974</u>		
H 21, ultralång distans		
Håkan Gustafsson	1:a	
H 21, stafett		
Anders Montelius, Bengt Carlsson, Per-Åke Tengvall, Håkan Gustafsson	4:a	
<u>1976</u>		
H 21, natt		
Håkan Gustafsson	3:a	
H 21, ultralång distans		
Håkan Gustafsson	10:a	
H 21, stafett		
Anders Montelius, Per-Åke Tengvall, Göran Carlsson, Håkan Gustafsson	5:a	
<u>1977</u>		
H 21, natt		
Håkan Gustafsson	4:a	
<u>1979</u>		
H 20, stafett		
Lennart Gustafsson	7:a	
USM, D 13-14		
Maria Blomqvist	2:a	

<u>1980</u>		
H 20, långdistans		
Lennart Gustafsson	6:a	
H 20, natt		
Lennart Gustafsson	8:a	
USM, D 13-14		
Lena Molin	1:a	
<u>1981</u>		
H 20, långdistans		
Lennart Gustafsson	10:a	
H 20, natt		
Lennart Gustafsson	3:a	
D 18, natt		
Lena Molin	10:a	
USM, D 13-14		
Lena Molin	1:a	
<u>1982</u>		
D 18, natt		
Maria Blomqvist	6:a	
USM, H 15-16		
Peter Sandberg	2:a	
<u>1983</u>		
H 21, långdistans		
Lennart Gustafsson	10:a	
D 20, stafett		
Maria Holmström, Lena Molin, Maria Blomqvist	7:a	
<u>1985</u>		
D 18, långdistans		
Lena Molin	2:a	
D 18, natt		
Lena Molin	1:a	
<u>1986</u>		
D 20, natt		
Lena Molin	1:a	
<u>1987</u>		
D 20, långdistans		
Lena Molin	1:a	
<u>1988</u>		
D 21, långdistans		
Lena Molin	2:a	
<u>1989</u>		
D 21, natt		
Lena Molin	5:a	
<u>1990</u>		
D 21, natt		
Lena Molin	1:a	
<u>1990</u>		
D 21, långdistans		
Lena Molin	3:a	
<u>1994</u>		
USM, skidororientering		
Marie Jonsson	4:a	
<u>1995</u>		
USM, H 16		
Oskar Gustafsson	2:a	
<u>1997</u>		
H18, medeldistans		
Oskar Gustafsson	2:a	

Emil Tengvall är den senaste BOK:aren på top 10-listan på SM. Bilden från 2004

H 18, natt		
Oskar Gustafsson	5:a	
H 18, långdistans		
Oskar Gustafsson	10:a	
<u>1999</u>		
H 20, långdistans		
Oskar Gustafsson	2:a	
H 20, natt		
Oskar Gustafsson	5:a	
<u>2000</u>		
USM, D 16		
Johanna Lindberg	1:a	
<u>2003</u>		
D 18, långdistans		
Johanna Lindberg	3:a	
USM, H 15		
Emil Tengvall	5:a	
<u>2004</u>		
D 20, ultralång distans		
Johanna Lindberg	4:a	
<u>2005</u>		
H18, långdistans		
Emil Tengvall	7:a	

Förklaringar: Klassbeteckningarna är de i dag officiella namnen och som gällt sedan 2005. Långdistans är det mest anrika av orienteringens SM-discipliner. Från början var namnet enbart SM. När sedan nattendisciplinen tillkom blev namnet Dag-SM. I takt med att SM-programmet har utökats har sedan namnet förändrats två gånger till. Dag-SM klasisk distans (1991) och SM långdistans (2005).

Ultralång distans hette tidigare Lång-SM medan medeldistans första tiden kallades för kortdistans. Stafett är numera det officiella namnet på budkavle. Den senast tillkomna SM-disciplinen är sprintdistans. Klubben har ännu inga topp 10-placeringar där.

I USM (Ungdoms-SM) tävlas det sedan 1987 i dessa fyra klasser: D 15, D 16, H 15, H 16. Dessförinnan var det från starten 1978 denna klassindelning: H15-16, D15-16, H13-14 och D13-14.

Klubbens arrangemang åren 1974-2009

1974

- HM-dag vid Förmö Kvarn
- Ungdomsserien vid Strålsnäs
- Landskampsmatch för poliser vid Dammen för Östergötland, Västergötland och Småland

1975

- Boxholmsstafetten vid Motionsgården

1976

- Holavedskavlen vid skidstadion
- DM-kavlen vid Stortorp
- Division två och kval till SOFT:s förbundsserier vid skidstadion.

1977

- BOK-stafetten inställd på grund av snö
- Serietävling tillsammans med Kisa SK och Mjölby OK

1978

- BOK-träffen, elit-testtävling vid Eklabo
- Serietävling division III Östergötland på Eklabobladet.

1979

- BOK-träffen, skidororientering vid Motionsgården.
- BOK-träffen, orientering vid Bostorp.

1980

- Götalandsmästerskap i Skidororientering. Flyttades i sista stund till Malmbäck på grund av snöbrist.
- Budkavle vid Eklabo.
- Skol-DM budkavle

1981

- Götalandsmästerskap i skidororientering, individuellt och kavle. Flyttades till Malung på grund av snöbrist.
- Boxholms internationella 3-dagars tillsammans med Ekeby-Holavedens SK vid Ekeby (etapp 1 vid Motionsgården, etapp 2 och 3 på Stenabobladet).
- Holavedsmästerskap i nattorientering vid Eklabo.

1982

- Östgöta 3-dagars tillsammans med Mjölby OK och Ekeby-Holavedens SK vid Boden.
- Dag-DM vid Stenbocksskolan.

1983

- Planerat DM i skidororientering inställdes.

1984

- Tävlning tillsammans med Ödeshögs SK i Ödeshög.
- HM-dag med TC vid gården Skogen.

1985

- Lång-SM vid Flanhult
- Östgöta 3-dagars tillsammans med Mjölby OK och Ekeby-Holavedens SK med TC vid Ryckelsby.

1986

- Nationell tävling vid Flanhult.

1987

- Östgöta 3-dagars tillsammans med Mjölby OK och Ekeby-Holavedens SK vid Blåvik.

1988

- Natt-DM vid Motionsgården

1989

- Östgöta 3-dagars tillsammans med Mjölby OK och Ekeby-Holavedens SK vid Kungshögaskolan i Mjölby.
- Ungdomsbudkavle vid Motionsgården med BOK-ungdomar som arrangörer.

1990

- Nationell tävling med mål vid Malexander skola.
- Landskampsstafett mellan Lettland och Östergötland vid hembydsgården i Malexander.

1991

- 43-kavlen tillsammans med Linköpings OK. Målplats nära Mo stugby i Malexander.
- Natt-HM vid Malexander idrottsplats.

1992

- "Boxholmsracet" på nya stadskartan och med TC i Folkets park.
- Dag-HM (Holavedsmästerskap) i Malexander.

1993

- DM-kavlen vid Våkhult, Malexander
- Energiloppet (motions- och tävlingslopp i löpning)

1994

- Östgöta 3-dagars tillsammans med Mjölby OK och Ekeby-Holavedens SK. Mål och camping på östra sidan om Rinnasjön
- Energiloppet

1995

- "Fundia-racet", nationell tävling vid Ljungby.
- Energiloppet

1996

- Nationell tävling i Österskogen, TC nedanför sporthallen.
- Energiloppet
- Skol-DM i Österskogen.
- En deltävling i Almek Bike-O-cup

1997

- 43-kavlen tillsammans med Linköpings OK vid Sinkan
- Distriktstävling i kortdistans, TC på skidstadion.
- Energiloppet.
- Skol-DM tillsammans med Stenbocksskolans IF.
- En deltävling i Almek Bike-O-cup.
- Östergötlands Orienteringsförbunds sommarläger i Malexander.

1998

- DM i klassisk distans på Sinkankartan (TC nära familjen Tengvalls bostad)
- En deltävling i Almek Bike-O-cup.
- Energiloppet.
- Skol-DM i terränglöpning tillsammans med IK Akele.

1999

- Östgöta 3-dagars tillsammans med Mjölby OK och Ekeby-Holavedens SK. Mål och camping i Åsbo.
- Energiloppet
- HM-kavlen vid Åsbo Sjögarp
- En deltävling i Almek Bike-O-cup.

2000

- HM och distriktstävling vid Motionsgården.
- Energiloppet.
- En deltävling i Almek Bike-O-cup.

2001

- En av deltävlingarna av Elitserien och juniorcupen, TC på ICA-parkeringen mitt i Boxholm samhälle.

2002

- Distriktstävling på södra delen av kartan Åsbo Syd, TC vid Boxholm Järn och bygg.
- DM-sprint i Folkets park.

2003

- Östgöta 3-dagars vid Vifolkavallen Mjölby, tillsammans med Mjölby OK och Mjölby hockey.
- 43-kavlen tillsammans med Linköpings OK. TC Intill den gamla Hagebyvägen.
- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.

2004

- Kort-DM vid Polackarehemmet.
- BOK-natta vid Vivåsen.
- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.

2005

- Nationell tävling vid Sinkan
- BOK-natta vid Vivåsen.
- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.
- Medarrangör vid ÖOF:s sommarläger/breddungsomsläger i Ödeshög.

2006

- BOK-natta vid Åsbo skola
- Höglandets ungdomsserie vid Åsbo skola.
- Nationell dagtävling vid Åsbo skola.
- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.

2007

- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.
- Medarrangör vid O-ringen i Mjölby
- Höglandets ungdomsserie vid Vivåsen.

2008

- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.
- 43-kavlen tillsammans med Linköpings OK. TC vid Jonstorp, camping vid Arrebo.
- Höglandets ungdomsserie vid Boxholms säteri (Österskogen).

2009

- Blodomloppet i Linköping, kaffeserveringen.
- DM i medeldistans vid Karsbo.
- DM i stafett vid Karsbo.
- Höglandets ungdomsserie vid Timmeröbadet.
- Ro För Livet-sprint vid kyrkan.
- Veteran-OL vid Vivåsen.

2010

- Nationell Långdistanstävling (f.d. klassisk distans) vid Polackarehemmet.

Boxholms Orienteringsklubbs styrelse

Ordförande 1934-1984

1934-1941	Sven Nordqvist
1942-1949	Åke Kling
1950-1956	Gösta Carnmo
1957-1958	Verner Sandberg
1959-1963	Sten Nordqvist
1964	Fred Carlsson
1965-1976	Arne Molin
1977-1978	Håkan Gustafsson
1979	Lars-Elon Helmersson
1980-1982	Håkan Gustafsson
1983	Arne Molin

Sekreterare 1934-1984

1934-1948	Karl-Erik Wennerqvist
1949-1952	Lennart Nordqvist
1953-1954	Ingemar Nordqvist
1955-1956	Verner Sandberg
1957-1959	Karl-Erik Wennerqvist
Våren 1960	K-G Jensen
Hösten 1960-	
1968	Arne Wennerqvist
1969	Sixten Nykvist
1970-1971	Carina Gustafsson och Eva Kihlgren
1972	Carina Gustafsson
1973-1979	Lars Nykvist
1980-1983	Gunnar Palmqvist

Kassör 1934-1984

1934-1948	Sune Lindgren
1949-1958	Sven Nordqvist
1959-1974	Gösta Lindell
1975-1982	Håkan Tengvall
1983	Staffan Runtegen

Övriga styrelseuppdrag i Boxholms OK under åren 1934-1984 har innehaft av följande personer:

Nils Lindgren	1935-1936	Verner Sandberg	1954, 1983
Nils Hällberg	1935	Arne Molin	1959-1964, 1981-1982
Bruno Wennerqvist	1936-1937, 1942-1949	Arne Wennerqvist	1959-1960, 1969-1972
Nils Malmberg	1937	Rune Wennerqvist	1960-1973
Åke Kling	1938-1941	Birger Précenth	1965-1967, 1973-1980
Carl-Axel Wågman	1938-1943	Ingemar Johansson	1968-1981
Sixten Nykvist	1944-1945	Håkan Larsson	1973
Henry Lindgren	1946-1951	Jan Lindgren	1974-1983
Elis Wessman	1950-1951	Karin Gustafsson	1981
Gösta Ellbén	1952-1953	Bengt Carlsson	1982
Hans Johansson	1952-1953	Per-Åke Tengvall	1982-1983
Sten Nordqvist	1954-1958	Mats Johansson	1983

Sven Nordqvist

Åke Kling

Gösta Carnmo

Verner Sandberg

Sten Nordqvist

Fred Carlsson

Arne Molin

Håkan Gustafsson

L-E Helmersson

Jan Lindgren

Roger Karlsson

Kenth Edin

Staffan Runtegen

Lennart Gustafsson

Sören Bremer

**Boxholms
OK:s
ordföranden
genom åren!**

Styrelsen 1984-2009

År	Ordförande	Sekreterare	Kassör	Vice ordförande	V. sekreterare	Ledamot	Ledamot
1984	Arne Molin	Gunnar Palmqvist	Staffan Runtegen	Verner Sandberg	Jan Lindgren	Per-Åke Tengvall	Lars Nykvist
1985	Arne Molin	Gunnar Palmqvist	Staffan Runtegen	Verner Sandberg	Jan Lindgren	Per-Åke Tengvall	Lars Nykvist
1986	Jan Lindgren	Gunnar Palmqvist	Staffan R/Conny B	Verner Sandberg	Lars Nykvist	Per-Åke Tengvall	Arne Molin
1987	Jan Lindgren	Gunnar Palmqvist	Conny Bruhn	Per-Åke Tengvall	Lars Nykvist	Klas Johansson	Arne Molin
1988	Jan Lindgren	Gunnar Palmqvist	Conny Bruhn	Staffan Runtegen	Lars Nykvist	Klas Johansson	Conny Carlsson
1989	Jan Lindgren	Gunnar Palmqvist	Conny Bruhn	Staffan Runtegen	Lars Nykvist	Klas Johansson	Conny Carlsson
1990	Jan Lindgren	Gunnar Palmqvist	Conny Bruhn	Staffan Runtegen	Lars Nykvist	Klas Johansson	Conny Carlsson
1991	Jan Lindgren	Gunnar Palmqvist	Conny Bruhn	Staffan Runtegen	Lars Nykvist	Klas Johansson	Conny Carlsson
1992	Roger Karlsson	Conny Carlsson	Conny Bruhn	Fred Carlsson	Klas Johansson	Staffan Runtegen	Lars Nykvist
1993	Roger Karlsson	Conny Carlsson	Conny Bruhn	Fred Carlsson	Klas Johansson	Staffan Runtegen	Anders Montelius
1994	Roger Karlsson	Conny Carlsson	Conny Bruhn	Fred Carlsson	Klas Johansson	Staffan Runtegen	Anders Montelius
1995	Fred Carlsson	Klas Johansson	Conny Bruhn	Anders Montelius	Kenth Edin	Staffan Runtegen	Mattias Holmberg
1996	Fred Carlsson	Klas Johansson	Conny Bruhn	Anders Montelius	Kenth Edin	Staffan Runtegen	Anna Lindgren
1997	Jan Lindgren	Staffan Runtegen	Conny Bruhn	Anders Montelius	Kenth Edin	Lena Molin	Anna Lindgren
1998	Jan Lindgren	Lena Molin	Conny Bruhn	Anders Montelius	Kenth Edin	Staffan Runtegen	Anna Lindgren
1999	Jan Lindgren	Kenth Edin	Conny Bruhn	Anders Montelius	Lena Molin	Staffan Runtegen	Anna Lindgren
2000	Jan Lindgren	Kenth Edin	Conny Bruhn	Lena Molin	Anna Lindgren	Staffan Runtegen	Anders Montelius
2001	Kenth Edin	Anders Montelius	Conny Bruhn	Staffan Runtegen	Anna Lindgren	Mia Lindberg	Maria Pettersson
2002	Kenth Edin	Anders Montelius	Conny Bruhn	Staffan Runtegen	Maria Pettersson	Mia Lindberg	Henrik Tengvall
2003	Staffan Runtegen	Kenth Edin	Conny Bruhn	Mia Lindberg	Henrik Tengvall	Yngve Eriksson	Christer Karlsson
2004	Staffan Runtegen	Kenth Edin	Conny Bruhn	Mia Lindberg	Henrik Tengvall	Yngve Eriksson	Christer Karlsson
2005	Staffan Runtegen	Kenth Edin	Conny Bruhn	Mia Lindberg	Henrik Tengvall	Yngve Eriksson	Christer Karlsson
2006	Lennart Gustafsson	Mats Lönngrén	Conny Bruhn	Mia Lindberg	Yngve Eriksson	Karl-Johan Norén	Christer Karlsson
2007	Lennart Gustafsson	Mats Lönngrén	Conny Bruhn	Yngve Eriksson	Karl-Johan Norén	Mia Lindberg	Christer Karlsson
2008	Lennart Gustafsson	Mats Lönngrén	Conny Bruhn	Yngve Eriksson	Karl-Johan Norén	Peter Laudon	Christer Karlsson
2009	Sören Bremer	Mats Lönngrén	Conny Bruhn	Kenth Edin	Karl-Johan Norén	Peter Laudon	Håkan Gustafsson

Några BOK:are under sent 2000-tal...

Håkan Gustafsson, Per-Åke Tengvall, Gunnar Palmqvist; DM-stafetten 2008

Erik Erlandsson

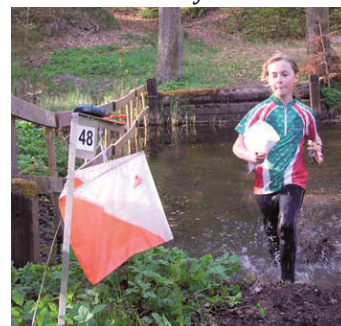
Conny Bruhn

Ingrid Norén hamnade på Skogssports förstasida under 2008.

Joar Lönngren och Erik Pettersson

Julia Karlsson

Sören Sand

Philip och Oscar Johansson.

Urban Andersson

Anders Molin

Helen Andersson

Anna Edin

Lena Molin, Bodil Molin och Maria Pettersson; DM-stafetten 2008. Bodils dotter Rebecka står framför.

Tack för läsningen av jubileumsskriften... Vi har firat våra 75 år också på detta sätt:

Manskören Sångarbröderna överraskade med ett framträdande vid jubileumsfesten i Vivåsen den 25 april 2009.

Sten Nordquist och Wilhelm Wågman samtalar i samband med jubileumsfesten.

Tårtorna vid jubileumsfesten var självklart prydda med vårt snygga klubbmärke.

Jan Lindgren ritade in sin bana vid gammelorienteringen.

Håkan Gustafsson var klädd på gammalt vis vid gammelorienteringen.

Kändisarna som deltog på Ro för Livet-orienteringen vid Församlingshemmet (samarangemang med kyrkan). Segraren Johan Birath med segrerpokalen.

Korta banan som sprangs vid gammelorienteringen vid Hybbeln den 7 juni.

Jubileumsfärden med S/S Boxholm II den 23 augusti. Carina Gustafsson närmast. Bakom henne ses bl.a Sören o Marie Thudén och Anders Montelius.

Höstblot med Dan Andersson-tema den 11 november. Gustaf Montelius sjöng Dans sånger, Sten Nordquist berättade om Dan Andersson.

